

A következő Hierarchia legyen az ATTRIBÚTOMOK. A magyar hagyományból és a szerves műveltségből Három Teremtői Attribútumot ismerünk, ezek pedig a NAP, HOLD, CSILLAG. Mivel teremtői minőség a felső és a középső szint, az alsó szint pedig teremtett, így attribútumként megjelenik a FÖLD is. Az előző tételnél már szóba került a NAP – NAPVALLÁS (Égi Tűz), a TŰZ eleme, s ez a felső szinten jelenik meg, így kizárásos alapon a HOLD és a CSILLAG középre kerül. Ezek alapján próbáljuk meg valahogy felírni a Hierarchiában az attribútumokat, s majd menet közben pontosítjuk!

„8”

(ATTRIBÚTUMOK)

NAP

HOLD, CSILLAG

FÖLD

Ez egy eléggé összetett rendszer, bolygókról, minőségekről, Teremtői Attribútumok (jelképekről, felségjelekről) kell beszélnünk, s szó lesz még a Négy-, illetve Hat Elem (ill. az Öt Elem) Rendszeréről! Első ránézésre BOLYGÓKAT látunk, egyelőre talán „érthetetlen” felosztásban. Így a vizsgálódást kezdjük a TEREMTŐI ATTRIBÚTUMOKKAL!!

Ebből a nézőpontból a FÖLD, mint TEREMTŐI ATTRIBÚTUM és bolygó zárójelbe kerül (TEREMTETT MINŐSÉG), mert a Biblia is úgy tárgyalja, hogy ISTEN teremtette a Földet, így NEM Teremtői Attribútum (felségjel)! Ezért most egyelőre a magyar hagyományban is jelenlevő Három Teremtői Felségjelet vizsgáljuk a továbbiakban, melyek a NAP, HOLD, CSILLAG! Itt már érdemes felfigyelni a felosztásra, ahol is a Háromból Kettő TEREMTŐI ATTRIBÚTUM a középső mezőbe esik (megint a BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG Kettőssége!), s a hagyományban is így jelölődik! Külön a NAP, s a HOLD és a CSILLAG mindig (általában) együtt szerepel (például az Atya zománcképen két oldalt a MAGYAR SZENTKORONÁN!); Milyen érdekes, hogy a Magyar Szentkoronán az Atyát ábrázoló zománcképen az Atya „jobbján” látható a NAP (Fiú), s a „balján” tűnik fel a HOLD és a CSILLAG egy képjelben írva (Szűzanya)! Hogy is van jellemezve a „NAPBA ÖLTÖZÖTT BOLDOGASSZONY”? Ugye a HOLD – on áll, s a fejét CSILLAG – koszorú övezi!

Ezeken az ábrázolásokon szépen látható a lábai alatt található Holdsarló, és a fejét övező Csillagkoszorú. Most egyelőre maradjunk ennyiben, és nézzünk egy kicsit bele ebbe a rendszerbe.

Tehát a NAP, HOLD, CSILLAG ténylegesen Teremtői Attribútum, s csak az „Atya”, a TEREMTŐ (MINDENHATÓ) rendelkezik vele, az Ő hatásköre! Amikor ez a tulajdonság „bemozdul”, s szétválak a kettő Teremtői Minőség (a Yang és a Yin), akkor különül el csak a NAP a HOLD – tól, és a CSILLAG – tól! Mivel azonban az Atya zománcképén is már külön van (az Atya két oldalán) sejthetjük, hogy már „elkezdődött” a folyamat, de még nem zárult le (még mindig az Ő közelében található, s Ő egy személyben „uralja”)! Egyébként a „SUMER” ábrázolásokon is általában így, ebben a helyzetben jelölődik ez a három égitest. Tehát ezek a „felségjelek” a Sumer jelrendszerben is megtalálhatóak, ezért valószínűsítem, hogy ott is az ATYAISTEN (Legmagasabb Isteni Minőség) jelképéhez tartozik, Ő mellette találhatóak (ahogy a SZENTKORONÁN is)!

A NAP – pal és a HOLD – dal, mint bolygó minőségekkel nincs nagy problémánk, de mit kezdünk, hogyan azonosítsuk, s mely Bolygót rendeljük hozzá a CSILLAG – hoz?!

Mint már említettük a Magyar Néphagyományban, ha a CSILLAG, mint Bolygó Minőség feltűnik, akkor minden esetben a VÉNUSZ – t jelöli, **nincs kivétel!** (Emlékezzünk vissza az Esthajnal Csillag, a VÉNUSZ!) Így van három „teremtői” bolygónk (NAP, HOLD, VÉNUSZ), s Egy TEREMTETT Minőség, a FÖLD!

Nézzük csak meg ezt! A HÁROM (Hármaság, mint egész!) létrehoz (TEREMT) EGY – et, (tehát Teljességet!)- Mi is a FÖLD – nek, mint elemnek a tulajdonsága? Minden - mindennel összeér, találkozik (átvitt értelemben „teljes”), emlékezzünk a Pap Gábor által elemzett festett kazettás mennyezetek „FÖLD” Elem képjelére!!

Ez Gyügyei festett kazettás mennyezet a FÖLD képjele, s látható, hogy az ábrázolásban lévő vonalak keresztül – kasul futnak, tehát „minden – mindennel találkozik”, így minden kapcsolatban van egymással. (Egyelőre most csak ezzel foglalkoztunk, a későbbiekben részletesebben tárgyaljuk majd a többit is.)

Térjünk vissza a TEREMTŐI ATTRIBÚTUMOK – hoz!

A NAP, mint elemi minőség a TŰZ ELEM megjelenítője, az ÉGI TŰZ jelképe! Mint SZÚRÓS, HEGYES, MELEG, FÉNYES, SZÁRAZ, stb., a Yang minőség hordozója, Férfi Teremtő erő!

A HOLD, mint a NAP tükörképe (a NAP fényét „BEFOGADVA”, visszatükrözve világít este), ezenkívül a VÍZ ELEM megjelenítője (a FÖLD – ön a VÍZ – eket (folyadékot) mozgatja, például: apály – dagály jelensége)! Mint ebből következik a LÁGY, SÖTÉT, ÍVELT, VIZES, HÁTSÓ stb., a Yin minőség hordozója, Női Teremtő erő!

A VÉNUSZ a Yin – Yang felosztás szerint megint Yang típusú, azaz Férfi Teremtő erő képviselője szerint alakul!

Végül (ha visszalapozunk a felosztáshoz) a **FÖLD**, a Yin – Yang alapján, mint láthatjuk, Yin típusú, így Női Minőségű besorolásba esik!

Így egy elég érdekes beosztás áll elő, de ezzel majd a következő „9” - es Hierarchia tárgyalásánál foglalkozunk! Nézzük tovább, mit tudunk még! A Négy Elem Rendszeréből Hármat már sikerült azonosítani (NAP → TŰZ, HOLD → VÍZ, FÖLD → FÖLD), lássuk a negyediket. Mivel, ha a Négy Elemből három azonosítható, biztos, hogy a negyedik is jelen van! A VÉNUSZ, mint bolygó kizárásos alapon a LEVEGŐ ELEMÉK kell, hogy legyen, mert ez hiányzik a rendszerből! Találunk – e rá utalást, hogy az azonosítás elfogadható legyen?

Mivel a középső (LÉLEK) szintjén találjuk, felidézem a „LÉLEK” szó héber (ruah, nefes) megfelelőjének a magyar szavakkal visszaadható jelentését:

„Alapvető Biblia Tanulmány 4.2 – Lélek

- A Bibliában a „LÉLEK” - nek fordított héber és görög szavak („nefes”, vagy „pszüche”) a következő szavakkal is vissza vannak adva:
 - Test
 - Lélekzet (vétel)
 - Élőlény
 - Szív
 - Lélek
 - Személyben
 - Önmaga
 - Szél”

Mondtam, hogy jegyezzük meg a LÉLEK szavunk SZÉL – ként való feloldását, mert szükségünk lesz rá!

A felsorolásban megjelöltek közül nézzük az elsőt, a „Lélekzet /vétel/” - t. Ez egyértelműen egy „Levegő” minőségű, LEVEGŐ ELEMET feltételez (**nem** szilárd /FÖLD/, **nem** tüzes /TŰZ/, és **nem** folyadék /VÍZ/).

Nézzük most a SZÉL fogalmát!

Ha a Magyar Hagyományból indulok ki (és miért ne tenném!), akkor a SZÉL azonnal beazonosítható a Vénusszal!! A NAP járásához viszonyítva Ő az első CSILLAG, amelyik megjelenik az Esti égbolton, s az utolsó, amelyik elhagyja Hajnalban. Ezért a másik neve is az, hogy EST – HAJNALCSILLAG! Tehát a Sötétség és a Világosság SZÉL – én jelenik meg! Ezenkívül, ha a magyar ember azt mondja, hogy „feltámadt a SZÉL”, akkor is egy LEVEGŐ Minőségre gondolunk!

Utoljára, ha ezek nem volnának elegendők, nézzük meg a Festett Kazettás Mennyezeteink LEVEGŐ ELEMŰ kazettáját, s láthatjuk (egy – két esetben) beleírva azt, hogy „SZÉL” (ha elfelejtettük volna!)

Lássuk a festett kazettás mennyezeteken, hogy jelenik meg ez a négy elem (TŰZ, VÍZ, LEVEGŐ, FÖLD).

Ez a Gyúgyei templom festett kazettás mennyezetének egy részlete.

A következő ábrák a Gyügyei mennyezetről kivágott (megjelenített) „kazetták”, ahol látható mind a négy Attribútum, a Három Teremtői (NAP – HOLD – CSILLAG), s a Teremtett (FÖLD). Lássuk a képeket:

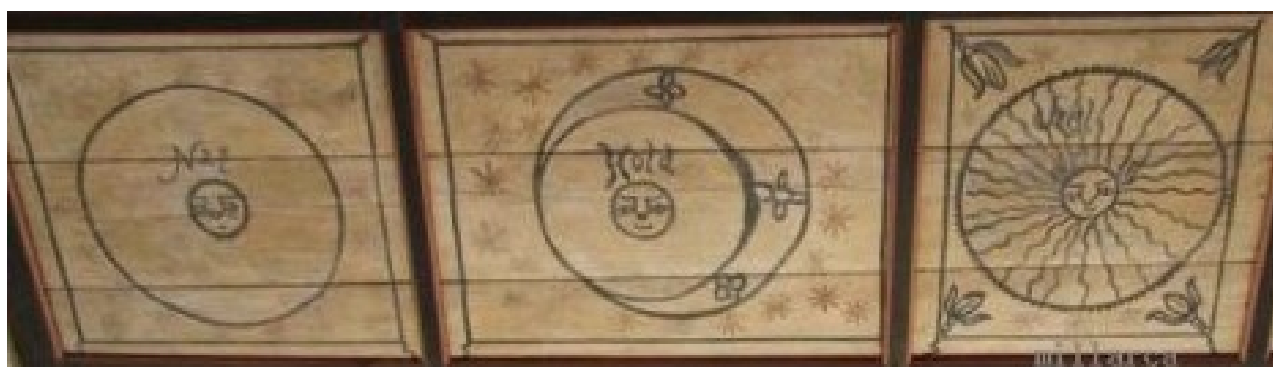
NAP

HOLD

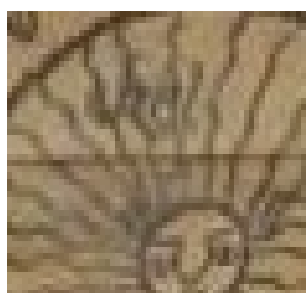
FÖLD

CSILLAG

Mint látható, mind a négy ábrának a közepén egy emberi arc jelenik meg (még a FÖLD kazettáján is, annak ellenére, hogy teremtett minőség). A CSILLAG kazettáján a vonalak nem olyan „kuszaságban” szerepelnek, mint a FÖLD kazettáján, hanem középről (középpontból) sugárirányban „szinte sugárzik”! Első ránézésre a NAP – pal és a HOLD – dal nem lesz nagy problémánk az azonosítás terén, elég egyértelmű a képi megjelenítése. A másik két ábrázolás közül viszont melyik lesz a FÖLD, és melyik lesz a CSILLAG? Hogy biztos jól azonosítottuk – e be a bolygókat, minőségeket, helyzeteket, erre nézzünk meg egy másik festett kazettás mennyezetet a csengersimai református templomból!

Amennyiben túl sokat felejtettünk volna, a csengersimai festett kazettás mennyezeteknél a művész bele is írta az ábrázolásba, hogy melyik kazetta, mely minőségeket jelöli. A két ábrázolás között (Gyügye, Csengersima) a hasonlóság felettből szembevető, így nem okozhat problémát a CSILLAG kazettájának a beazonosítása. Az igaz, hogy Csengersimán az adott kazettában nem a CSILLAG szó szerepel (ebből a szempontból a NAP és a HOLD egyértelmű), hanem a SZÉL. Amennyiben nem tudnánk jól kiolvasni (a vonalak miatt) az alábbiakban kinagyítom az adott részt:

Mielőtt továbbmennénk a helyzet tárgyalásában megjegyezném, hogy érdemes megnézni a csengersimai festett kazettás mennyezet HOLD ábráját, ahol magában a Hold – Sarlóban megjelenik egy plusz formáció. Itt most kinagyítva közreadom, hogy melyik formára gondolok, de ez a későbbiekben lesz jelentős, ugyanis ez a kiteljesedett fénymag jelképe, ami a Manicheista Rendszerből ismert. Ez viszont a Római Katolikus Egyház által üldözött, és eretnekké nyilvánított vallási irányzat, de ezek szerint a Magyar Ősi Hitvilág igenis ismerte és használta a jelképet. Lássuk miről van szó!

(Ezzel később foglalkozunk majd a 22. Hierarchiánál.)

Ezek alapján most van három megnevezésünk, amit összhangba, fedésbe kell hoznunk, ezek pedig a SZÉL, a CSILLAG és a VÉNUSZ! Ezek közül a CSILLAG és a VÉNUSZ szinkronba hozása nem okozhat különösebb gondot, így marad a SZÉL. Ha ezt a minőséget a kettő közül bármelyikkel fedésbe tudjuk hozni, akkor a harmadikkal is azonosíthatóvá válik!

Lássunk egy – két hivatkozást: <http://magyartheologia.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=413248>

A keresztények a héber-arám רוח (ruah) szót fordították a *pneumával*, követve a Septuaginta, az Ószövetség könyveinek görög nyelvű szövegét. Ezért most megvizsgáljuk a *ruah* szó jelentését is, hogy minden tekintetben egyértelmű eredményre jussunk.

A ruah elsődleges jelentése: *szél*, az a természeti jelenség, ami egy gyors, erőteljes légmozgást. Látszik, hogy ez a jelentés teljesen párhuzamos a mi szél szavunkkal. Másodsorban jelent illatozást is, akár a görög *pneuma*. Amikor a Ter 1,2-ben a világ teremtés előtti állapotáról van szó, ez a szó szerepel. Így Isten szele lebegett a vizek felett. De ennyivel azért ne elégedjünk meg, hanem bővítsük a kört a latinnal.

A latinban a *pneuma* megfelelőjeként a *spiritus* szót használják. Ennek jelentése: *fuvallat, lélegzet, sóhaj*. Ez a szó a *spiro* igéből származik, ami *lélegezni, illatozni, fújni* jelentéssel bír. A latin legközvetlenebb származék nyelvében, az olaszban az ebből származó *respirare* szó is a lélegezni jelentést hordozza. Itt már érezhetjük, hogy mennyire nem mindegy a nyelvi közeg, amiben megfogalmazzuk gondolatainkat.

Helyezzük most egymás mellé ezeket a jelentéseket:

ruah: szél;
pneuma: szellő, fuvallat;
spiritus: fuvallat, lélegzet.

(Ezzel a hivatkozással némi problémánk azért adódik, ugyanis a „spiritus” jelentése nem csak ebben a formában használatos, amit ez az írás megjelöl, hanem „szellemként” is fordítható (bár ezt az előbbieket alkalmával már tárgyaltuk).

Lássunk hivatkozásokat: http://wikiszotar.hu/wiki/magyar_ertelmezo_szotar/Spiritusz

spiritusz (főnév)

1. szellem

2. szesz

Eredet [*spiritusz* < német: *Spiritus* (szesz) < latin: *spiritus* (gőz, kigőzölgés < lélegzet) < *spiro* (lélegzik)]

Kifejezések

Spiritus familiaris – (1. szolgálatkész házi szellem; kéznél levő bölcsesség; 2. családi szokások, megszokott fogások, eljárások; 3. eszmét adó „lidérc”; ihlet)

Spiritus promptus est, caro autem infirma – (Biblia: A lélek készsleges, a test azonban gyöngé).

Spiritus vini – (alkohol, borszesz).

<http://szinonimaszotar.hu/keres/spiritusz>

"spiritusz" szinonimái:

szellem, lélek, psziché

<http://meszotar.hu/keres-spiritusz>

spiritus instituti (latin)	Az intézmény szelleme (szerzetesjogban)
spiritus ligni (latin)	Ld. alcohol methylicus.
spiritus rector (latin)	Irányító szellem.
spiritus rector (latin)	Szellemi irányító, irányítószellem.
spiritus saponatus (latin)	Nátronszappant tartalmazó szesz (kémia)
spiritus, us m (latin)	Alkohol, szesz (kémia)
spiritus, us m (latin)	Lehelet, szellem.
spiritus, us m (latin)	Lélek.
spiritus, us m (latin)	Spiritusz, alkohol, borszesz (orvosi)
spiritus, us m (latin)	Szellem.
spiritus, us m (latin)	Szesz, alkohol (biokémia, orvosi)
spiritus, us m (latin)	Ész, szellem, találékonyság (tréfásan)

Ebből a szempontból egyértelműen látható, hogy inkább szellemként fordítható, mint lélekként, s ebből kifolyólag csak a rendszer torzulása miatt feleltethető meg a görög „pneumával”. /A πνεῦμα (pneūma) kifejezés a πνέω (pneo) ige tárgy alakja, mint a magyar fűni-fűjni, fuvallat esetében. Jelentése: 1. fűvás, fuvalom, fuvallat, szél; 2. kifújt levegő (meleg), lélegzet, lehelet; 3. bélszél; 4. kipárolgás; illat, szag; 5. életerő, lélek; A πνέω jelentése: 1. fűj; 2. illatot lehel, áraszt; 3. liheg, (a ló) fűjtat; 4. lélegzik, él. Ez az un. klasszikus görög használata a fogalomnak. Lényegében véve azt a természeti jelenséget értették ez alatt, amit mi szelletnek, fuvallatnak mondunk, mivel a szélmozgás gyengébbik változata. Az erősebbik, a tulajdonképpeni szél az ἄνεμος (ánemosz). Fontos megfigyelni, hogy ez az embertől független légmozgásra utal, de erről majd később. Ezt a szót, tehát a görögök a finoman lengedező szélre alkalmazták elsősorban./)

Ezek után most nézzük a Héber Ruah és Nefes szó jelentését.

Hivatkozás: <http://igemorzsza.hu/e-konyvek/nincs-t-halal/29-f1.html>

Érdekesek azok a szavak, amiket a Biblia arra használ, amit mi a “lélek” szó alatt értünk. Az Ó-Testamentumban erre a héber **nefes** szót találjuk, amely a **nafas** igéből van levezetve. II. Móz. 23,12. II. Móz. 31,17. és II. Sám.16,14-ben a **nefes** így van fordítva: nyugvás, megnyugvás, megpihenés, felüdülés. Ami a **nefes** szónak lefordítva a legjobban megfelelne, az a “fellélegzés” szó volna.

“A **nefes** szó, magára a személy megjelölésére az ember teremtésének leírásában van legjobban illusztrálva. A héberből való fordításban így hangzik a vers: *’És formálta az Úr Isten az embert a földnek porából és lehelte az ő orrába az életnek leheletét. Így lett az ember élő lélekké.’* (I. Móz. 2,7.). Mivel minden egyes személy az életnek egy meghatározott egysége, így az egyes személyek egyedüliségének a gondolata a héber **nefes** szóval szinte alá van húzva. És mivel az élet látható bizonyítéka a lélegzet és a légzés, könnyű megérteni, hogyan lett a **nefes** szó az emberre, mint élőlényre alkalmazva. Tehát az említett szöveg ilyenemű fordítása a héber szónak az igazi visszaadása.

Az alapgondolat, amely szerint **nefes** maga az egész lény, nem pedig csak annak egyik része, a **nefes** különböző alkalmazásából beigazolódva látszik. Ez az alapelv a szokásos bibliafordításokban a **nefes** szó nyelvi sajátosságának a használatából ered. Használják személyes névmásokra, pl. *’én lelkem’, ’én’, ’engem’, ’a te lelked’, ’téged’* stb.

A leg!őbb íráshelyen, ahol a **nefes** szó előfordul, helyesen fordítható a *’személy’, ’egyén’, ’élet’* vagy pedig a megfelelő személyes névmás által.

Szintén jelentős számú íráshely van a Bibliában, ahol a **nefes**, a bensőre mutat rá, ha a **nefes** szó alatt az érzélem, a szív, az érzeteknek, az akaratnak stb. székhelyét értjük.”⁴

Egy néhány példát adunk meg, hogy a **nefes** szót hogyan fordítják a Bibliában: *“élő állatok”* (I. Móz. 1,20.); *“kilehelték lelküket”* (Jer.sir. 2,12.); *“Életét halálra adta”* (Ésa.53,12.); *“halálra keresnek”* (I. Kir. 19,10.); *“engem”* (Zsolt. 119,75.); *“amely lélek vétkezik, annak kell meghalni”* (Ezék. 18,4. 20.); *“aki megölt valakit”* (IV. Móz. 31,19.); *“életével nem gondolt”* (Bír. 9,17.); *“féltettük a mi életünket”* (Józs. 9,24.); *“Az Úr nem hagyja éhezni az igaznak lelkét”* (Péld. 10,3.); *“megfáradt ember”* (Péld. 25,25.); *“jóllakott ember”, “éhes ember”* (Péld. 27,7.); *“az én lelkem soha meg nem fertőztetett tisztátalan hússal”* (Ezék. 4,14.); *“végy erőt, én lelkem”* (Bír. 5,21.); *“keseredett szívűeknek”* (Jób 3,20.); *“barom”* (III. Móz. 24,18.); *“nép”* (I. Móz. 14,21.); *“kivánság”* (Zsolt. 27,12.); *“bosszú”* (II. Móz. 15,9.); *“hulla”* (Agg. 2,13.); *“lehelete meggyújtja a holt szenet”* (Jób 41,21.).

A héber szó, amit németül gyakran szellemnek fordítanak: **ruah**. Ez is sokféle jelentéssel rendelkezik: élet-lehelet, cél, szellem, jellem, élő lélek, bátorság, erő, foglalatosság, lelki gyötrelm, levegő, hűvös, harag, kislelkűség, szeles, irány stb. Ezt a szót: **ruah**, Ezék. 37,5-ben a magyar katolikus fordítás *“éltető lehelet”*-nek fordítja. I. Móz. 8,1. pedig így adja vissza: *“Megemlékezett pedig Isten Nóéról és minden vadról, minden baromról, mely övele a bárkában volt: és szelet (ruah) bocsátott az Isten a földre, és a vizek megapadtak.”* Bír. 15,19-ben *“erőt”* jelent; Ésa. 57,15-ben *“alázatos szívet”*; I. Móz. 6,17-ben a Károli fordításban *“élő lelket”*; a kat. fordításban *“lélegzést”*, az ök. fordításban *“előlényt”* jelent; *“bátorság”* Józs. 2,11-ben; *“foglalatosság, foglalkozás, feladat”* Préd. 1,13-ban; *“hasztalan erőlködés”* vagy *“lelki gyötrelm”* Préd. 4,6-ban; *“levegő”* Jób 41,16-ban; *“hűvös”, “szellő”, “széljárás”* I. Móz. 3,8-ban; és *“harag”* Préd. 10,1-ben. Aztán használja még a Biblia a **ruah** szót, hogy az embernél és az állatnál az életelvet megjelölje: Zsolt. 146, 4. Ha Istennel áll kapcsolatban ez a szó, akkor gyakran Isten Lelkét kell értenünk alatta. **Ruah** az Ó-Testamentumban 442-szer fordul elő, de egyetlen egyszer sem jelöl meg valami olyat, ami a testen kívül egy öntudatos létezéssel bírna. A **ruah** mellett van még egy további szó, aminek megközelítőleg hasonló a jelentése, éspedig **nesamah**. **Nesamah** az Ó-Testamentumban csak 24-szer fordul elő, és a következőképpen van **391. oldal** fordítva: *“Élet lehelete”* (I. Móz. 2,7.); *“lélek”* (V. Móz. 20,16. és Jób 26,4.); *“élő”* (Józs. 10,40.); *“lélegzet”* (I. Kir. 17,17.); *“lehelete”* – Istené (Jób 4,9. és 37,9.); *“fuvallat”* (Ésa. 30,33). Az ember teremtésénél a **nesamah** a **nefes**-sel együtt van használva: *“És formálta az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelte az ő orrába életnek leheletét (nesamah). Így lett az ember, élő lélekké (nefes)”*.

Ezekből az idézetekből látható, hogy akár a görög „pneuma”, akár a héber „ruah, illetve nefes” szavakat vizsgálom a szóösszetétel alapján ugyanúgy eljutok a LÉLEK és a SZÉL szavakhoz, és azok kölcsönös, egymást kiegészítő jelentéstartományához! Ebből a nézőpontból némi problémánk adódik a spiritusz – szal, bár a torzulás miatt ennek a szónak is van hasonló értelme.

Mivel e szavaknál a LÉLEK szó egyértelműen meg van jelölve, s a LÉLEK a 4. Hierarchiában a középső szinten Női Minőségként jelentkezik, így ebben a Hierarchiában itt ezen a szinten a HOLD, és a CSILLAG szerepel. A HOLD a VÍZ Elem képviselője, a CSILLAG pedig a LEVEGŐ – él! Így mivel a „pneuma”, a „ruah” és a „nefes” szavak a lélekkel, lélekzet/vétel – lel, fuvallattal, széllel, lehelettel, szellővel, széljárással, levegővel (és a szívvel) vannak visszaadva, magyarázva, ezért a festett kazettás mennyezet (Csengersima) SZÉL felirata, és mennyezetkazettája azonosítható, fedésbe hozható CSILLAG – gal! A CSILLAG viszont a VÉNUSZ – szal feleltethető meg, így e három megnevezés (SZÉL – CSILLAG – VÉNUSZ) azonosnak tekinthető!!

Tehát meg van mind a NÉGY ELEM, mellesleg teljesen összefüggésben, rendszerben, Hierarchiát alkotva!

A NAP → TŰZ, a HOLD → VÍZ, a FÖLD → FÖLD, s a CSILLAG → (VÉNUSZ) → LEVEGŐ!
Az pedig, hogy egy rendszer „véletlenül” alakuljon így, LEHETETLEN! Ilyen összefüggések, kapcsolatok, egyezések a különböző módon felírt Hierarchiák között szintén elveti a „véletlenszerűség”, a „nem tervezettség” lehetőségét! Nagyon szigorú szabályrendszereknek, kitételeknek kell megfelelnie ezeknek a Hierarchiáknak ahhoz, hogy ne lehessen a véletlenek közé szorítani!

De nézzük tovább, mert még nem végeztünk. Órákat lehetne csak erről az egy tételről beszélni, írni, így közel sem fogok tudni mindent kifejteni, de a leglényegesebbeket ki fogom emelni! Például lehetne beszélni a „SUMER” kapcsolatokról is, érdemes lenne a hagyományait, leleteit ebből a nézőpontból is megvizsgálni, de ettől most eltekintek! (Lássunk egy – két képet a NAP – HOLD – CSILLAG ábrázolásáról a régi korok emlékeiből.

1. kép

2. kép

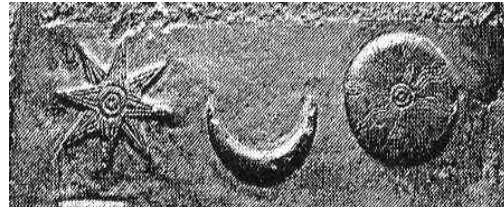
3/A kép

3/B kép

4. kép

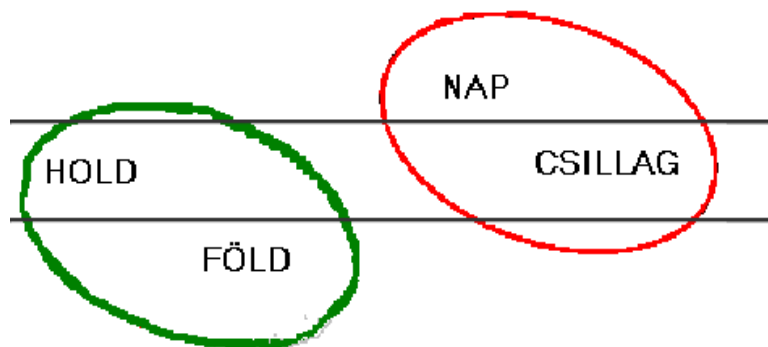

5. kép

1. Kép: A képen szépen látható a HOLD és a CSILLAG, valamint a NAP, mely SZÁRNYAS NAP – ként jelenik meg. A SZÁRNYAS NAP ábrázolások az Ókori Keleten elég elterjedt ábrázolási forma volt, megtalálható Egyiptomtól Szíriáig, a Hettitáktól az Asszírokiig sokféle változatban. (Babilóniai henger)
2. Kép: Párthus birodalom-Anahita Cybele Istennő (A kép ezen a néven található meg az interneten, de jelen pillanatban minket úgysem az érdekel, kit ábrázol, hanem az, hogy a három égitestet miként ábrázolja. Látható, hogy a HOLD és a CSILLAG viszonylag együtt szerepel, s arrébb a NAP sugárzó fej alakban jelenik meg.)
3. Kép: Az interneten, mint sumer tábla szerepel ez a kép, s Samas Napistenként van feltüntetve. Nem vagyok meggyőződve arról, hogy ez a kép aláírása helyes – e, de minket most is csak a három égitest érdekel, amely a 3/B ábrán kinagyítva szerepel, s véleményem szerint felismerhető.
4. Kép: Hettita ábrázolás Kr.e. kb. 2000. Szépen látható, hogy külön megjelenik a NAP, és külön, de egy „mintában” a HOLD és a CSILLAG. (Ugyanúgy, mint a Magyar Szentkoronán az Atya zománcképén!)
5. Kép: Ez is Sumer ábrázolásnak van feltüntetve, de minket itt is csak a három bolygó, minőség érdekel, melyek beazonosíthatóak.

Ezekből a képekből is látható, ha egy kultúra szervesen épül, ebben a felosztásban megjelenik ez a három égitest (NAP – HOLD – CSILLAG). A Sumer civilizációban már megjelenik a korai ábrázolása a SZÁRNYASNAP – nak, mint jelkép, s az Őt követő birodalmak (Akkád, Asszír) általában folytatják a hagyományt.

Nézzük a HOLD és a CSILLAG (VÉNUSZ) kapcsolatát, mivel mind a kettő közepén, BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐESÉG – ként szerepel! Lássuk először a keringési idejüket. A HOLD a FÖLD körül kering (milyen érdekes), s a keringési ideje 28 (-29) nap! A VÉNUSZ a NAP körül kering (milyen meglepő), s a keringési ideje kb. 8 hónap. Ezenfelül a VÉNUSZ a SZERELEM, a BUJASÁG, a TERMÉKENYSÉG bolygója, jelképe! Nézzük csak a keringéseket a rendszerben megjelölve:

Így valami érdekes feltűnhet! A NAP és a VÉNUSZ YANG, míg a FÖLD és a HOLD YIN típusú tulajdonság! Érdekes, hogy Yang típusú VÉNUSZ pont a NAP körül kering, és a Yin típusú HOLD pedig a FÖLD körül!

Nézzük a keringési adatokat! A HOLD 28 (-29) napos ciklusa NŐI nem meneszével van párhuzamban! A VÉNUSZ kb. 8 hónap keringési ideje pedig az ÁLLAPOTOS ASSZONY „gyermekkihordási” idejével rokonítható!

Így a HOLD minden hónapban vissza „Szüzesíti” a NŐ – t, a VÉNUSZ pedig Anyává „érleli” az ASSZONY – t. Ebből következik, hogy míg a HOLD a SZŰZ, addig a VÉNUSZ az ANYA jelképe, szinonimája lett!

ÁLLJUNK MEG EGY KICSIT!!

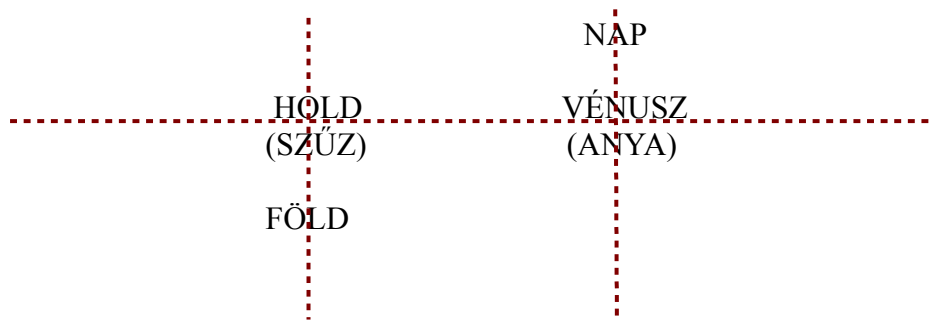
Ez a kettő értelem már ismerős nekünk! Amennyiben az ANYA – t úgy értelmezem, hogy ÉLET – et AD(!), akkor megtaláltuk a rendszerben a hiányzó Elemet, az ÉLET ELEMÉT (SZŰZ – ÉLET tengely)!!

Nézzük, hogyan adódik a rendszerben, mert amint mondtam, a keretrendszerre „merőlegesen” kell alakulnia (a lehető legjobban el kell térnie tőle), s a keretből, ki kell „nőnie”!

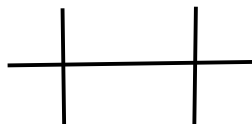

Mint látható a NAP – CSILLAG és a HOLD – FÖLD a rendszer keretét adja (a Négy Elem; TŰZ – LEVEGŐ, VÍZ – FÖLD). Ahogy az előzőekben megállapítást nyert a HOLD – CSILLAG a Hierarchiában az ÉLET ELEMÉT jeleníti meg (SZŰZ – ANYA)! Így a rendszerben megtaláltuk a SZŰZ – ANYA (SZŰZANYA) fogalom kiváltóját, értelmét, s mindazt, amit jelképez (az ÉLET ELEME)!!

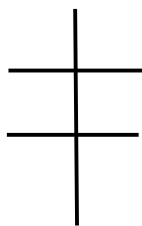
Most a két ábrát írjuk egybe, hogy lássuk miről van szó!

Csak a vonalakat jelölve:

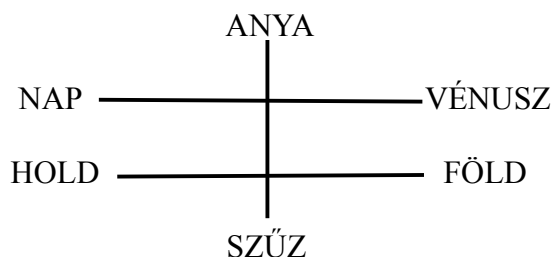

Forgassuk „be” úgy, ahogy az ÉLET szemszögéből vizsgálánk:

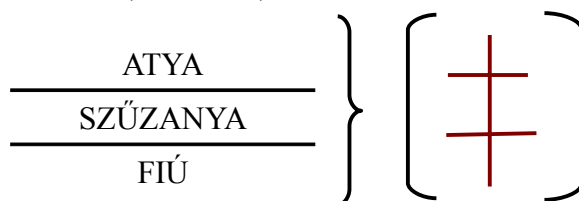
Ez viszont a magyar – székely rovásírás „GY” hangja, kiejtve EGY (†)!!

Ha a vonalak végpontjára ráírjuk a minőségeket, megkapjuk a HAT ELEM RENDSZERÉT:

És EZ A LÉNYEG, az alárendelő gondolkodás ezt nem érti!!

Az ÉLET ELEME keresztbe halad a NÉGY ELEM által kijelölt úttól teljesen máshogy viselkedik! Mellesleg a rovásírás GY hangja (EGY) jelzi, hogy a „SZENTHÁROMSÁG”, a HÁROMRÉTEGŰ VILÁGKÉP összessége, egésze, maga az EGY(EGYSÉG)!!

Tehát nem lehet sem elvenni belőle, sem hozzáadni, ez maga az EGY!!

Egyelőre maradjunk meg ennél a résznél, és azonosítsuk be a Hat Elemet. Először is azt érdemes észrevenni, hogy ez a rendszer közepén „duplikálódik” (kettőződik; HOLD – CSILLAG), s az itt található minőségek úgyszintén polarizálódnak (HOLD – SZŰZ; CSILLAG – ANYA)! A másik érdekessége ennek a Hierarchiának, hogy az ÉLET ELEME a rendszer közepén helyezkedik el, és nem a „periférián” (nem szélső helyzetben). Innentől kezdve bárki ragaszkodhat a Négy Elem archaikus voltához, de a rendszer egyértelműen a Hat Elem Rendszerét erősíti meg! Most nézzük az elemeket! A NAP a TŰZ Eleme, a HOLD a VÍZ Eleme (itt is látszik, hogy a VÍZ, mint elemi minőség a rendszerben közepén jelenik meg), a CSILLAG – VÉNUSZ a LEVEGŐ Eleme, és a FÖLD a FÖLD Eleme. Ezenkívül a HOLD önmagában képviseli a SZŰZ Elemét is, a CSILLAG pedig az ÉLET Elemét. Emlékezzünk vissza a Manicheista, és az Empedoklészi elemrendszerre, ahol ezek a minőségek más néven szerepelnek (*MANICHEISTA*: „0.” Elem – SZŰZ, ÉLETFA (ETHER) – ÉLET Eleme; *EMPEDOKLÉSZ*: VISZÁLY – SZŰZ Elem, SZERETET – ÉLET Elem).

A Manicheista Elemrendszerben a SZŰZ, mint 0. Elem jelenik meg, mellyel tudunkra adhatja, hogy az élet szemszögéből nem válhat uralkodó nézőponttá (az ÉLETET az ANYA (VÉNUSZ) fogja tovább adni, és nem a „SZŰZ”)!

Az Empedoklészi rendszerben a SZŰZ eleme, mint VISZÁLY jelenik meg, mely a különböző szinonim kifejezések alapján, mint Félelem, Harag, Szétválasztó, Pusztító, stb. használható. Ezek alapján ez a minőség maga a FÉLELEM (FÉL – ELEM), s az előbb felvázolt adatok szerint a rendszerben ezt a HOLD képviseli! Vele szemben helyezkedik el a SZERETET (SZERELEM, SZER – ELEM), mely úgyszintén az előbbieket figyelembe véve egyértelműen a CSILLAG (VÉNUSZ) képviselőjében jelenik meg.

(A Manicheista elemrendszerben egyértelműen az ÉLETFA Eleme magában tartalmazza az ÉLETET, mely az előzőeket figyelembe véve a CSILLAG – VÉNUSZ!)

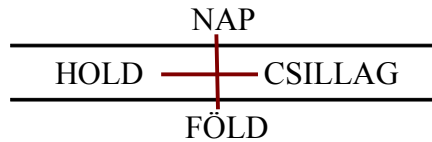
Mivel a rendszerben egyértelműen látszik, hogy a HOLD és a CSILLAG minőségének, jelképének egymást kiegészítő, kölcsönös a kapcsolata, így ezt a kettőt szétválasztani, elszakítani egymástól „BŰN”, hatalmas problémákat okoz a rendszerben, a Hierarchia szétszakítását, szétesését eredményezi! Amennyiben az összes információt figyelembe veszem, amit az előzőekben tárgyaltam, akkor egyértelműen ez a HOLD – VISZÁLY – SZŰZ Elemén múlik (Viszály – Szétválasztó!).

Mivel az elemrendszerekről beszélünk most, így az előbb elkezdett irányvonalat most abbahagyjuk (még ebben a Hierarchiában a későbbiekben visszatérünk rá), így most nézzük meg, hogy az ÖT ELEM RENDSZERE megtalálható – e itt, s ha igen, akkor milyen felosztásban!

Eddig az azonos minőségek keringését néztük át (NAP – VÉNUSZ, illetve FÖLD – HOLD), de a FÖLD is a NAP körül kering!

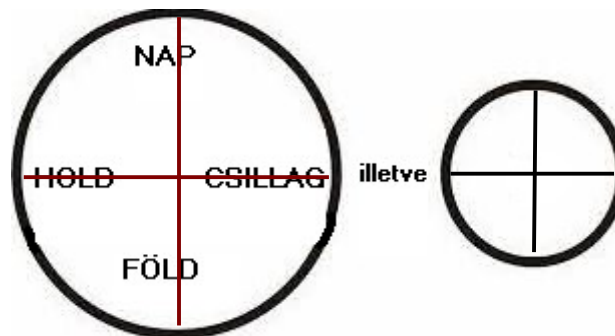
Itt viszont már az ellentétes párok jutnak szerephez (NAP → YANG; FÖLD → YIN)! Igen ám, de a középső kettő minőség is így oszlik meg (HOLD → YIN; CSILLAG/VÉNUSZ → YANG)!

Felírva ezt a kapcsolatot így néz ki:

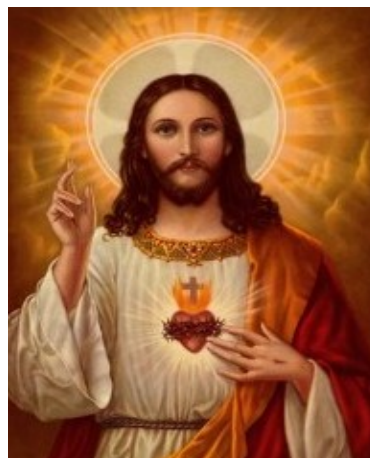

Így kaptunk egy „keresztkapcsolatot”, s egyelőre támaszkodjunk itt MOLNÁR V. JÓZSEF előadására. Ha a hármasságot, mint teljességet (EGY, EGYSÉG, EGÉSZ) értelmezem, s körrel jelölöm (ami egyébként is a TELJESSÉG képjele!), s ebbe rajzolom bele a keresztirányú kapcsolatot, megkapom a „KÖRKERESZT – et”!

Jelölve pedig:

Igen ám, de Molnár V. József előadásából lehet tudni, hogy a Körkereszt jelképének van egy másik üzenete is (s ebből kifolyólag az egyszerű keresztnek is!). Mégpedig, ahogy az előadásában is elhangzik, ISTEN a világunkba, a kereszt metszéspontjában lép be. Így ez is a középső mezőbe esik a Női Princípium szintjén, az ÉLET ELEMÉ – ben! Ahogy Molnár V. József is hivatkozik rá ISTEN a metszéspontban „mutatja meg Magát”, de dogmatikai értelemben ezt csak a FIÚ – n keresztül teheti meg (a világunk számára), s így a Körkereszt középpontjára JÉZUS arcképe kerül. Lássunk erről egy ábrázolást:

Viszont annak, hogy ISTEN a Körkereszt metszéspontjában lép be a világunkba, és az ÉLET Eleme is éppen a rendszer közepén helyezkedik el, van egy olyan következménye is, amire sokan hivatkoznak, mégpedig ÉLETET ADNI, illetve ELVENNI csakis ISTEN teheti meg!

Ha már eddig eljutottunk, és folyamatosan előtérbe kerül az ÉLET Eleme, ami a középső, Női Princípium kiváltsága, melyet a Hat Elem Rendszerében sikeresen azonosítottunk, most nézzük meg, hogy az Öt Elem Rendszerében miképpen helyezhető el!

Amennyiben megnézzük az ábrát (Körkereszt), láthatjuk, hogy a Négy Elem (NAP – TÚZ, HOLD – VÍZ, CSILLAG – LEVEGŐ, FÖLD – FÖLD) a kör területén helyezkedik el, tehát ebből a nézőpontból „perifériára” kerül. Így a legfontosabb minőséget a Körkereszt metszéspontja fogja adni, mely maga a KÖZÉPPONT! Amennyiben a Manicheista Elemrendszert követjük végig, akkor a Négy Elem Rendszeréhez képest pluszként („pozitív” minőségként), az ÉLETFA Eleme jelenik meg (kiegészítő párjaként a 0. Elem található)!

Mivel az ÉLETFA Eleme önmagában tartalmazza az ÉLET Elemét, így nyugodtan nevezhetjük FA ELEM – nek is! Így a Manicheista rendszerben a FA Eleme kiemelt jelentőségű, **központi helyet foglal el!** Ez a rendszerünkben éppen a Körkereszt metszéspontja! Ha ezeket az adatokat rávetítem a Kínai Öt Elem Rendszerére, már van egy „buktatónk” abban a beosztásban. Ugyanis, ha emlékszünk rá, a Kínai Rendszerben a Négy Elemhez viszonyítva pluszként, ötödikként jelenik meg a Fa Eleme, de a központi helyzetet Náluk a FÖLD Eleme képviseli! *Látható, hogy ebből a nézőpontból egyértelműen torzult rendszerről kell beszélnünk, ugyanis a FÖLD Eleme egyike a négy alapelemnek, így nem foglalhat el központi helyzetet, s ez által háttérbe (perifériára) szorítva az Élet Elemét, a FA ELEM – et!*

Mielőtt tovább mennénk, tegyük rendbe ezt a Hierarchiát, és itt az ideje, hogy helyesen írjuk fel. Az előbbieken alapján ennek a rendszernek a helyes felírása nem az, ahogy az elején felírtuk (vesszővel elválasztva), hanem kötőjellel összekötve, mégpedig így:

„8”

NAP

HOLD – CSILLAG

FÖLD

A HOLD és a VÉNUSZ minősége SOHA nem választható szét, egybe tartozik, külön – külön értelmezni, tárgyalni e kettő minőséget SÚLYOS HIBA!!

Az előző gondolatot is lehet tovább folytatni, de mielőtt tovább mennénk nézzük meg a rendszer színeit.

Hivatkozás: <http://www.nvisible.com/Hungarian/8/8Elementshu.html>

Amint az Elemek együtt vannak a saját csoportjaikban, itt az ideje elővenni a szarongokat, a mintás takarókat, sálkendőket és színes ruhadarabokat, amiket az emberek különféle színekben magukkal hoztak. Kössétek meg a szarongok sarkait átlósan a vállaitok felett, így a ruha lefelé lóg. A Tűz Elemek vöröset, narancsszint és magentát viseljenek. A Víz Elemek kéket vegyenek fel. A Föld Elemek zöldet és barnát. A Levegő Elemek öltözete pedig sárga és fehér színű legyen.

<http://users.atw.hu/ninahakuddu/sumer.php?file=szinlemelet.htm>

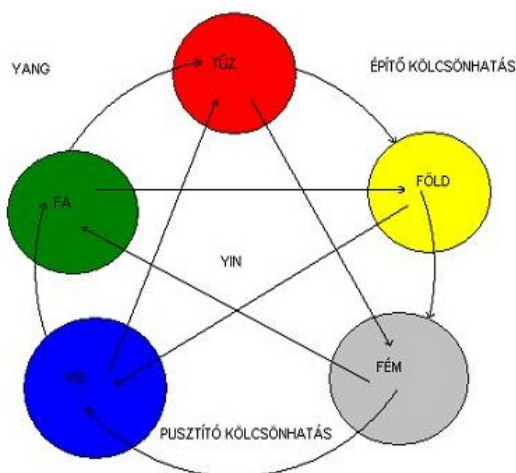
Három olyan festékszint ismerünk, amelyik más színből nem állítható elő, ezek a **főszínek: sárga, vörös, kék.**

Mint látható a hivatkozásokból három főszín van, ezek a vörös, a kék és a sárga, s ezek ilyen sorrendben a Tűz, a Víz, és a Levegő elemmel feleltethető meg. Érdekes a rendszerben, hogy ez a három elem Teremtői Minőségként szerepel (nincs több), s főszínből is csak három van!

Érdeemes felfigyelni arra is, hogy a FÖLD Elem zöld színét a kékből, és a sárgából tudom kikeverni, tehát a középső szinten szereplő mindkét minőségre szükség van! Látható az is, amennyiben így értelmezem, az alsó szint, helyzet még a színek viszonylatában is következmény, „származék”!
Lássuk a Kínai Öt Elemrendszer színeit:

Elem	FA	TŰZ	FÖLD	FÉM	VÍZ
Szín	zöld	vörös	barna, sárga	fehér, szürke	kék, fekete

Lássuk ábrázolva:

Látható, hogy a Kínai Rendszerben megjelenik a három főszín (vörös, kék, sárga), egy származék szín, a zöld, és egy plusz ötödik szín, a fehér.

A Tűz és a Víz elem színe itt is azonos a rendszerünkben tárgyalt színekkel, viszont a többivel már „gond” van.

Mivel az előbb tárgyaltuk, hogy ez a rendszer torzult, így nem várhatjuk el, hogy a színek pontosan a helyükön legyenek (viszont ez az öt szín megjelenik).

Ahogy az előzőekben már említettük, a két őselem a Tűz és a Víz, s ezeknek a „származéka” a Levegő és a Föld. Az elemrendszerekből következően ez a Négy Elem (Négy Gyökér) az Élet kereteit adja, melyben az Élet Eleme majd megnyilvánul, s az Élet Eleme önmagában tartalmazza ezt a négyet. Tehát ahhoz, hogy az Élet létrejőjön szükség van a Tűzre, a Vízre, a Levegőre, és a Földre, de önmagukban, külön – külön ez a négyes nem tudja létrehozni. Ebből a nézőpontból, mivel az Élet Eleme a Négy Elem teljessége, de különálló minőség, így a FA ELEM magát a TELJESSÉGET SZIMBOLIZÁLJA! Amennyiben a színek közül a teljességet akarom szimbolizálni, annak a színe csakis, és kizárólag a FEHÉR lehet, mert ez a színek összessége! A többi színt már tárgyaltuk, de ismétlésként írjuk fel most az összeset újból:

NAP – TŰZ – VÖRÖS; HOLD – VÍZ – KÉK; CSILLAG – LEVEGŐ – SÁRGÁ; FÖLD – FÖLD – ZÖLD.

Az előző Hierarchiára visszautalva (NEMZETI SZÍNEK/TRIKOLOR), megtaláltuk a FEHÉR szín mögöttes jelképi tartalmát, s az Elemrendszerben elfoglalt helyét. Ott úgy hivatkoztam rá, hogy a FEHÉR színt egyelőre nem tudjuk elemként azonosítani (alul és felül elemi minőségeket kaptunk, s középen valami mást), de így látszólag felborult ez a megállapítás. Ugyanis most éppen egy elemmel, mégpedig a FA ELEMÉVEL tudtuk azonosítani a FEHÉR színt. Ez így igaz, viszont a FA ELEMENE nem tartozik a Négy Alapelem (Négy Gyökér) közé, azok fölé emelkedik, kiemelt a helyzete!! Most ezek alapján lássuk a jelölési rendszereket! Tudjuk azt, hogy a Négy Elemnek van egy archaikus jelölése és megjelenik egy újabb kori (modern) jelrendszer is. Nézzük át ezeket!

Kezdjük az archaikussal.

Az elemek görög szimbólumai

TŰZ

VÍZ

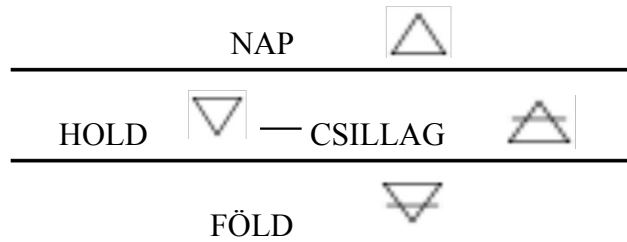

LEVEGŐ

FÖLD

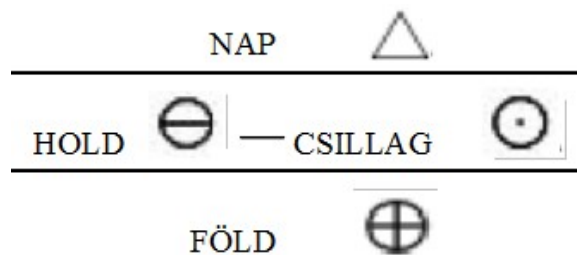
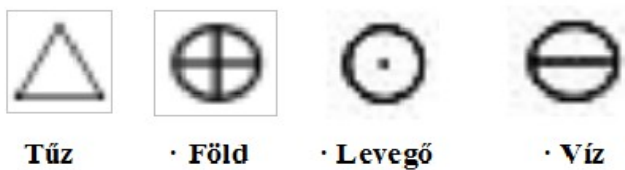
Tüntessük fel ezeket a szimbólumokat ebben a rendszerben:

Ennél az ábrázolásnál nagyon szépen lehet látni, hogy a NAP (TÚZ) és a HOLD (VÍZ) a két őselem (melynek a szimbóluma is „teljes”), s a két „származék” a CSILLAG (LEVEGŐ) és a FÖLD (FÖLD), ahol a háromszögek csúcsai már vágottak.

Lássuk a következőt:

Későbbi szimbólumaik

Erről a felosztásról, ábrázolásról egy érdekes szituáció adódik. Látható, hogy a TÚZ Elemének (NAP) megmarad a háromszög jelképe, viszont az összes többi változik. Erre az különlegességre viszont kell, hogy legyen valamilyen magyarázat. Érdekes megfigyelni, hogy mindegyik a kör formára íródik. Először elemezzük ezeket!

A HOLD önmagában tartalmazza a SZŰZ Elemét is, s az előbbieken már ezt a minőséget a Félelemmel (FÉL – ELEM) azonosítottuk. Milyen érdekes a kör itt két fél körre osztódik.

A CSILLAG (VÉNUSZ) jelképe a teljes kör lesz, feltűnő módon középponttal jelölve. (Figyelemre méltó, hogy a rendszerben itt jelenik meg a középpont hangsúlyozottan, amire majd a későbbiekben visszatérünk!)

A FÖLD jelképe meglepetésünkre éppen a Körkereszt lesz, amit éppen az előbbieken tárgyaltunk. Érdekes módon itt is megjelenik egy középpont, de ez már a kereszt révén szerves kapcsolatban van a körrel, amit jelen esetben keretrendszerként is felfoghatok, s így értelmezve a keretrendszerek közt megnyilvánult ÉLET – nek a jelképe lesz (tehát az ÉLET a FÖLD – ön, az Anyagi Világban fog megnyilvánulni, de maga az ÉLET középen található!).

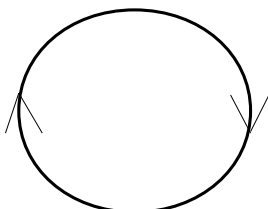
(Érdekes megfigyelni azt is, hogy a három körre épülő jelképnél kettőnek van középpontja /CSILLAG, FÖLD/, s a HOLD jelképének nincs középpontja, két félkörre oszlik. Az is látható, hogy ebből a szempontból a középső és az alsó szint szerves kapcsolatban van egymással!)

Most nézzük a jelképeket! A szimbólumok alapján a felső szint (háromszög) elkülönül a középső és az alsó szinttől (kör). Mivel a középső szinten a jellegadó minőség a HOLD (mivel a CSILLAG csak „származék”, s YANG Princípum), így ez a helyzet egyértelműen YIN tulajdonságú (a Yin – Yang felosztásánál a HOLD Női Princípiumként szerepel). Amennyiben megnézzük, érdekes módon a FÖLD is YIN minőséggel rendelkezik, így egy érdekes helyzet áll elő.

A Hierarchiában jelöljük meg a szintek jellegadó minőségeit:

NAP	YANG
HOLD — CSILLAG	YIN (és Yang)
FÖLD	YIN

Ezzel a felosztással lesz némi problémánk, de ezzel majd a későbbiekben foglalkozunk, mert újabb idézetekre lesz szükségünk. Most vizsgáljunk meg egy másik nézőpontot, ugyanis a most „helyesen” felírt Hierarchiát is módosítanunk kell. Ez a 10. Hierarchia kapcsán lesz fontos, de ott már nem szeretnék visszautalni erre a tételre, s a további Hierarchiák tárgyalásánál döntő nézőpont lesz. A középső szintet vizsgálva úgy írtam fel a rendszert, hogy HOLD – CSILLAG. Ez számomra azért volt fontos, mivel a HOLD a SZŰZ eleme, a CSILLAG/VÉNUSZ pedig az ÉLET – é (ANYA), így a jelenlegi rendszerben megkaptuk a SZŰZ – ANYA (SZŰZANYA) olvasatot! Ha ezt a Hierarchiát szinkronizálni szeretném a rendszer többi tagjával, akkor a felírást meg kell fordítanom, ugyanis a rendszer jobbra forog (ez a FÖLD forgásiránya is). Lássuk ábrázolva:

Mivel az előbb megállapítást nyert, hogy a Yang minőség van felül, ezért a rendszerben felül helyezkedik el a Világos (Világosság, FÉNY). *(Szakrális értelemben a Sötétség semmilyen körülmények között nem kerülhet a Fény fölé!)* Így alul a Yin Princípiumnál fog jelentkezni az ellenpontja, azaz a Sötét (Sötétség). A kör jobb oldala halad fentről lefelé, ezért ez az oldal lesz a Sötét, s a bal oldalon letről felfelé irányulunk, a Világosság itt lesz található. A Yin – Yang felosztásánál viszont a HOLD a YIN, és a VÉNUSZ a YANG! Ezért, ha ezt a két rendszert fedésbe hozom, akkor a bal oldalra kell írnom a CSILLAG – ot, s a jobb oldalra a HOLD – at! Nézzük meg, hogy alakul át a Hierarchia!

NAP
CSILLAG — HOLD
FÖLD

Amennyiben így tárgyaljuk a Hierarchiát, és ki szeretnénk olvasni a SZŰZ – ANYA fogalmat, akkor problémába ütközünk. Ugyanis, ha behelyettesítjük a megadott paramétereket, minőségeket, az ANYA – SZŰZ olvasatot kapjuk! Ahhoz, hogy a SZŰZANYA fogalmat ki tudjuk olvasni ebből a rendszerből, egyértelműen látszik, hogy meg kell fordítanunk az olvasati irányt! Tehát nem balról jobbra, hanem jobbról balra kell olvasnunk! De hiszen ezzel már találkoztunk, s így ugyancsak a Székely – Magyar rovásírás olvasási irányát kapjuk, mely az archaikus írásmódnak felel meg!

Miután rendbe tettük a Hierarchiát, térjünk vissza a második félbehagyott gondolatra (mivel az elsőt, a FA Elemét, már letárgyaltuk). Ez pedig a HOLD és a CSILLAG egymáshoz való viszonya. Mielőtt ezt tovább részleteznénk, nézzünk meg különböző ábrázolásokat!

Coin of Juba II of Numidia

annushirvan

Félhold látható, zsidó sírkő a temetőben.
(Ausztria)

Crescent és hatágú csillag a pecsét
Zsidó Hitközség
Regensburg, Németország, a középkorban.

asszír henger tömítés
(félhold alakú hold)

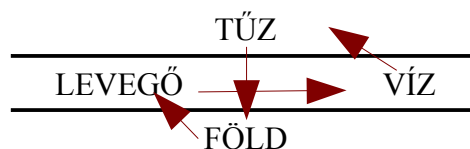

Artemis-bizánci dragma kr.e.50

Miután a képekből is látható, a HOLD és a CSILLAG szerves egységben található egymással, ameddig az adott kultúra még őrzi és ápolja az archaikus állapotot. Az is érdekes, hogy az ausztriai temetőben a Zsidó sírkövön ugyanígy ábrázolódik (és van közepe a hatágú csillagnak!), bár itt a HOLD kerül felülre és nem a CSILLAG, de ez a Héber „nézőpont” (vallás) torzulásának a következménye!

Ezek után, ha már ennyit megtudtunk erről a rendszerről, vizsgáljunk meg egy másik nézőpontot, s nézzük meg a mozgást!

Lássuk a ZODIÁKUST, az ÁLLATÖVI (ÁLLAPOTÖVI) rendszert! Az egyes állapotok szemközti helyzetét vizsgálom, akkor azt kapom, hogy a TŰZ Elemű jeggyel szemben mindig LEVEGŐ Elemet kapok, s a FÖLD Elemmel szemben pedig a VÍZ Eleme helyezkedik el! Ez a rendszerben a keresztkapcsolatok. Ha a Zodiákus jegyeit sorban olvasom, akkor így alakul: TŰZ, FÖLD, LEVEGŐ, VÍZ, ez pedig a rendszer mozgását adja! A TŰZ Elem után (például: Kos) rögtön a FÖLD Elem jelentkezik (Bika), majd utána sorban a LEVEGŐ (Ikrek), majd a VÍZ Elem (Rák), s utána megint a TŰZ Elemhez jutunk (Oroszlán)! (S így tovább.) Rajzban:

A Zodiákus jegyei az Évkörön sorban helyezkednek el, mely sorrendet, ha kiolvasom (sorba olvasom), akkor a rendszer mozgását kapom meg (mivel körfolyamatról van szó, így alulról, csak felfelé haladhatok tovább).

Ebből is látszik, hogy a rendszer működésében **nincs lefelé ható erő**, kivétel az indulópont, amikor is létrejön a Harmadik szint! Mikor már megjelent, csak felfelé irányuló mozgás van (lehet)!! Érzelmi szintről beszélve pedig (SZÍV – SZÍVCSAKRA) a harag, düh, gyűlölet, stb. lehúzó, lefelé ható erő, mindig fentről lefelé irányul (↓)!

A SZERETET VISZONT MINDIG ALULRÓL FELFELÉ HAT, EMEL!!

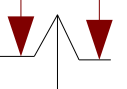

Ezt **NEM SZABAD ÖSSZETÉVESZTENI!**

Most nézzük, hogy a NASA milyen álláspontok alapján keres lakható bolygót a világmindenségben! Először is azt nézi, vizsgálja, hogy az adott „CSILLAGNAK”, illetve NAP – nak a lakható zónájában található – e bolygó/FÖLD/ (ne legyen túl közel sem a Hő forrásához, de ne legyen túl messze sem)!! Ha ez teljesül, akkor azt vizsgálja, van – e az ÉLET számára alkalmas LÉGKÖRE. Amennyiben ez is meg van, utána azt vizsgálja, hogy az adott planétán van – e az ÉLET megjelenéséhez elengedhetetlen, folyékony halmazállapotú VÍZ.

Jelölve: NAP (TŰZ – CSILLAG) → BOLYGÓ (FÖLD), második lépésben: LEVEGŐ → VÍZ!

Úgy érzem eléggé látványos és érthető, így most térjünk rá a gondokra, problémákra, mert van néhány. Mielőtt azonban erre rátérnénk (a problémákat okozó helyzetekre), nézzük át az Elemi „tulajdonságokat”. Annyit emlegettem már, hivatkoztam rá, hogy talán nem is meglepő, hogy a VIZES Elemek (RÁK, SKORPIÓ, HALAK), és a LEVEGŐS Elemek (IKREK, MÉRLEG, VÍZÖNTŐ) kettős, úgynevezett Páros jegyek. Egyik legszembetűnőbb példája a HALAK (Káin – Ábel, Romulus – Remus) és az IKREK (Hunor – Magor) kettőssége!!

Míg a LEVEGŐS Elemben a kettősség könnyen megfigyelhető (Vízöntő = ;

Mérleg = ; Ikrek = ! A VIZES Elemben ez a kettősség rejtve mutatkozik!

Mégpedig a Halaknál = „kettő szemben úszó hal”; a Ráknál a fordított mozgás /nem túl

szerencsés jelölése: 69/(hátrálva mozog, nem előre!); s a Skorpiónál a „fegyverzet”, amit használ hátul található (úgyis mondhatnám, hogy „hátról támad”, nem szemtől – szembe).

A TŰZES és a FÖLDES Elem viszont „egyedül” jelentkezik, nála nem figyelhető meg ilyenfajta kettősség. Azonban, ha a rendszert vizsgálom, akkor ezek az Elemi tulajdonságok sohasem „egyedül”, hanem párokban jelentkeznek (keresztkapcsolatok /TŰZ – LEVEGŐ; VÍZ – FÖLD/, ahogy az előadásokban elhangzik), így ezeknél a jegyeknél is megfigyelhető bizonyos polarizálódás, de nem olyan jellegadó, mint a VÍZ és a LEVEGŐ Elemnél.

Ezenkívül különböző kapcsolatok is kialakulnak az egyes Elemek között, ami lehet egymást „segítő” (például: a Zodiákus; TŰZ – LEVEGŐ; VÍZ – FÖLD), illetve egymást „rontó” (például: a Hierarchia; TŰZ – FÖLD; VÍZ – LEVEGŐ). Itt a „rontó” - t olyan értelemben szabad csak használni, hogy ellentétes, nem a másik „elpusztítására, kiiktatására” tör, hanem a két elem HARMONIKUS kapcsolata kell, hogy létrejöjjön!! Például: a FÉRFI Yang, amíg a NŐ pedig Yin típusú, tehát szemben állásról van szó, s ha köztük a kapcsolat HARMONIKUS, akkor a kapcsolatból születik a GYERMEK (az ÉLET), tehát pozitív a kapcsolat működése, egy újat hoz létre (ÉLETET AD), ami tartalmazza mind a két minőséget, Gyümölcsöző a kapcsolat! Ha a két minőség pusztán a kettejük közötti ellentétre helyezi a hangsúlyt, akkor nem jön létre a Harmadik Minőség (statikus, poláris rendszer marad), s idővel „lecseng”!

Úgy gondolom eléggé képletes, érzékelhető a rendszer sajátossága, különlegessége, hogy még a szemben álló erők is képesek gyümölcsöző kapcsolatra, de ismét hangsúlyoznám, hogy ez csakis a SZERETET (SZERELEM) felemelő erejének, hatásának a következménye, s ez akkor jön létre, ha a két eltérő minőség egymásért, és nem egymás ellen irányul!

A Félelem, a Harag (stb.) csakis lefelé képes hatni, irányulni, így ezek NEM MEGENGEDHETŐ TULAJDONSÁGOK az Élet szempontjából, egy SZERVES HIERARCHIÁBAN, rendszerben!! Ezek után, ezt figyelembe véve nézzük a Torzulásokat, Torzításokat amik a rendszer stabilitását, működését VESZELYEZTETIK!!

Szinte már mondanom sem kell, hogy a probléma „gyökere” most is a középső NŐI Princípium!

Először azonban nézzünk mást. Népek is fel vannak osztva, be vannak sorolva jegy tulajdonságba. Ezzel különösebben nem foglalkoznék, csak kettővel, a MAGYAR – ral (NYILAS), és a ZSIDÓ – val (BAK). Külön felhívnám a figyelmet, hogy itt **népi, nemzeti besorolásról van szó, NEM EGYÉNI**, s nem én találtam ki, hagyományok rögzítették (és nem mostanában, hanem nagyon régen, például a Magyarot, mint Nyilas Nemzetet, már Szent István korában is említik!)! Ha ezt a képletet beírjuk a rendszerbe, nézzük meg, mit kapunk. A Nyilas a TŰZ Elemébe tartozik (Nyilas, Kos, Oroszlán), a Bak pedig a FÖLD Elemébe (Bak, Bika, Szűz)!

NAP (TŰZ)	NYILAS
CSILLAG (LEVEGŐ) — HOLD (VÍZ)	
FÖLD (FÖLD)	BAK

Láthatjuk, hogy a rendszer két szélső végpontján helyezkedik el ez a kettő minőség, s ebből a nézőpontból hatalmas és nem összeegyeztethető a két állapot közti különbség! Itt csak említeném a MAGYAR „másikért” való élés és szemléletmódja, s a ZSIDÓ „szemet – szemért” ideológia közti nem egyeztethető álláspontot! Elképzelni sem lehet ennél nagyobb különbséget a gondolkodásmódban! Persze egyének között ez már nem tartható (mind a két oldalon vannak „jó, illetve rossz” emberek, de mint NEMZETI IDEOLÓGIA, NÉZŐPONT, ÚGY IGEN!)! Mellesleg a ZSIDÓ NEMZET A BAK NÉPE, s mint ilyen, Földes Elemű, tehát Ő helyezkedik el legközelebb az anyagi, fizikai világhoz (a jelenlegi társadalmunkban látható, érezhető módon is Ő irányítja a gazdaságot!). A MAGYAR NEMZET viszont a NYILAS NÉPE, s mint ilyen, Tüzes Elemű, tehát Ő van legtávolabb a TEREMTETT világtól!

Ennek a részletezésétől MOST eltekintek, de megjegyezném, hogy a ZSIDÓ HIT és Hagyomány TAGADJA a „Szentháromságot”, s mindenkit „maga alá szeretne gyűrni” (kiválasztottság, az ÚR választott népe!)! Pedig az „igazi” TEREMTŐ az Ő számára elérhetetlen, „ÉRZÉKELHETETLEN”! (Emlékezzünk vissza, ahhoz, hogy innen, az alsó szintről fel tudjunk „emelkedni” a legfelső szintre, KÖZTES ÁLLOMÁS SZÜKSÉGES, KÜLÖNBEN NEM LEHETSÉGES!!)

Most nézzük meg a problémákat, vizsgálva a HOLD – at, VÉNUSZ – t, s az ÉLETFA – t, ami középen, NŐI Princípiumként jelentkezik!

Először a BÍRÓ LAJOS: „A Magyar Jézus, és Izrael „Elveszett” Törzsei” című munkájának az adatait vizsgáljuk.

Mivel maga a mű eléggé támadható (MAGYAR JÉZUS), így ebbe a kérdéskörbe nem megyek bele, de amikor másra (másik szerzőre) hivatkozik, azt tudjuk értékelni (úgy, ahogy Badiny Jós Ferencnél is, mégpedig az adatközlést el lehet fogadni, a vélemény pedig mindenkinek a „sajátja”)!
Akkor nézzük:

IZRAEL ÉS JÚDA ELLENTÉTÉNEK HÁTTERE

I. KIK AZ IZRAELIEK? KIK A ZSIDÓK

Régóta szokás a "választott népet" egyszerűen zsidónak nevezni. Pedig Izrael eredeti 12 törzse közül Júda csak az egyik volt. Maga a zsidó név a Júda törzsnévből ered (a babilóni fogságból hazatért zsidók neve héberül jehudim, görögül judaioi, latinul judaei volt.). Mivel Dávid király Júda törzséből származott, ezért Júdát tekintették egész Izrael vezetőjének.

Holott Izrael Királyság megteremtése (Kr. e. 1000 körül) a magyar származású Saul (= Szél v Szál)* érdeme.

(A csillaggal megjelölt rész /a magyar származású Saul (= Szél v Szál)* /, s a hasonló vélemények, nézőpontok miatt támadható a szerző műve, nem tartom valószínűnek, hogy ezek bizonyítottak lennének, illetve, hogy valaha is bizonyíthatókká válnának!!)

Izrael és Júda kezdetől fogva szemben állt egymással, nyilvánvaló vallási és etnikai különbségek, ellentétek miatt. Dávid alapította meg Júda Királyságot, Hebron központtal, majd legyőzte Saul fiát, Izbaált, és egyesítette a két országot, Júda vezetése alatt. Ám ez az erőszakolt kísérlet nem volt hosszú életű. Dávid utódjának, Salamon királynak a halála után, Kr. e. 931-től Kánaán északi felében egyiptomi segítséggel állt helyre ismét a független Izrael Királyság, elszakadva a déli Júdától.

A 12 törzs szövetsége csak Kánaán területén alakult ki, és valószínűleg két törzsi csoportból jött létre. Hahn I. írta erről: "Az egyik törzsi csoport, a szorosabb értelemben vett 'izraeli' törzsek, elsősorban a magát Józseftől származtató Efraim és Manasse törzs vezetésével Egyiptom felől a Szinaj-félszigeten át nyomult be Kánaán területére". Ők hozták magukkal az aranyborjú kultuszát, másrészt az egyiptomi tartózkodás, Áron és Mózes emlékét. "Ez a törzsi csoport .. szövetséget kötött a már ott élő 'héber' törzsekkel, amelyek leszármazottjai és maradványai lehettek az i. e. XV-XIV század folyamán Kánaánba benyomult habiru- csoportoknak; ez utóbbiaktól származnak a mezopotámiai és arámi kapcsolatokra utaló hagyományok (Ábrahám mondakör).

Azok a törzsek, amelyek az i. e. XI. század elejére állandó letelepedési területre tettek szert, két nagyobb csoportot alkottak: a déli törzsekét a ... viszonylag későn csatlakozott, de igen népes Júda törzsének vezetésével, s az északi-északkeleti csoportot, amelynek vezető erejét a Józsefi törzsek alkották."(1)

Én azt hiszem, hogy mind a mezopotámiai hagyomány (Ábrahám-mondakör), mind pedig az egyiptomi tartózkodás emléke egy nagyrészt finnugor (magyar, manysi stb.) eredetű törzsszövetség hagyatéka. Ezek a törzsek az észak-mezopotámiai szabir területről és Egyiptomból vándoroltak be Kánaánba. A finnugor népeket rengeteg nyelvi és kulturális (vallási és művészeti) szál köti össze Sumérországgal, az ókori Egyiptommal, a Termékeny Félhold területével és Kis-Ázsiával.

Míg a mezopotámiai és egyiptomi eredetű magyar-finnugor törzsek természetesen rokonai voltak egymásnak, a más irányból, alighanem az arábiai sivatagok felől, délről-délkeletről érkezett Júda törzs számukra idegen volt, mint ezt Izrael (tíz törzs!) és Júda elkülönülése és súlyos viszállyai is mutatták.

II. IZRAEL ÉS JÚDA ELLENTÉTE

A szakítás Izrael és Júda között azután következett be, hogy az északiak kérték a júdai Roboámot, hogy enyhítsen a terheken, amiket Salamon, Roboám atyja rakott rájuk. Roboám, rossz tanácsadóira hallgatva a következő választ adta a kérésre: "Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal." (Krón.IL,10:14). Erre válaszul elszakadtak az északi (Józsefi) törzsek: "Mikor pedig az egész (!) Izrael látta, hogy nem hallgatá meg őket a király, felele a nép a királynak, mondván: Micsoda részünk van nekünk Dávidban? Menj el a te hajlékidba, oh Izrael!" (Krón. II, 10:16.)

Miután Júda így elvesztette hatalmát az északi (a tulajdonképpeni izraeli) törzsek fölött, "az izraeli királyok igyekeztek kivonni népüket a jeruzsálemi templom vonzóköréből, ezért már Jeroboám külön templomokat építtetett országa legdélibb és legészakibb pontján, Bételben és Dánban, és e szentélyekben aranyborjú szobrokat állíttatott fel. Ez volt a legnagyobb botránykö ... melyet a prófétai szellemű történetírás sohasem tudott megbocsátani." (2)

(A prófétai mozgalom a Jahve-kultusz és ezzel együtt persze Júda uralmának érdekében lépett fel.) "Ráadásul az északi országokban, jobban, mint Júdában ... terjedt a Baal- kultusz. Az izraeliták az őslakóktól tanulták el a földművelésnek nemcsak a mesterségbeli módját, hanem azt a hiedelmet is, hogy Baal a természet ura, ő a termékenységhez szükséges eső megadója. Őhöz imádkoztak hát esőért, tiszteletére a magaslati szent helyeken oltárokat állítottak... szent fákat ültettek, és azok alatt sokszor féktelen mulatozássá fajuló ünnepeket tartottak, sőt mágikus céllal, a termékenység felidézésének a gondolatával úgynevezett szent paráznaságot üztek." (3)

Ez az izraeli-kánaáni vallás mégis összehasonlíthatatlanul igazabb, emberibb volt annál az elvakult, a szadizmusig menő tévhitnél, amely Jósiás júdai királyt arra indította, hogy a következő módon számoljon le a Manasse által visszaállított izraeli-kánaáni ősvallással és annak híveivel: "És kiírtá a bálvány papokat is ... és mindazokat, akik a Baálnak, a napnak, holdnak, égi jeleknek és az egész mennyei seregnek tömjéneztek." (Kir.II, 23:5) "...és megfertőztette a magaslatokat, amelyeken a papok tömjéneztek" (23:8) "és eltávolította a lovakat, amelyeket a napnak szenteltek" (23:11) "És összetörte az oszlopokat és kivágatta az Aserákat és azok helyeit embercsontokkal töltötte meg." (23:14) De még az sem volt elég neki, hogy a papokat és a híveket megölette, és csontjaikkal a kivágott szent fák helyét töltötte meg, hanem még a holtaknak is nekitámadt: "És körültekintett Jósiás, és meglátta a sírokat, amelyek ott a hegyen voltak, és elküldött és elhozatta a csontokat a sírokból és megégette az oltáron és megfertőztette azt az Úr beszéde szerint." (23:16) A júdai "Úr" (Jahve) beszéde szerinti volt ez az iszonyú gaztett, a tébolyig fokozott gyűlölet? Holott Manasse királynak annyi volt a "bűne", hogy ugyanazt a vallást gyakorolta, amit Jákob (Izrael), a 12 törzs ősatya! Az őrző, mézáros, Jéhu rémuralma alatt (aki szintén az "Úrért", Jahvéért "állt bosszút") "lerontották a Baál képét is templomostól együtt és azt árnyékszékké tették mind e mai napig" (Kir. II,10:27).

A Kr. e. 9. és 8. században jelentek meg a Biblia elohista és jahvista elemei. A magyar bibliafordítás az Elohim nevet Istennek, a Jahue nevet Úrnak írta át. "A jahvista szövegben látni lehet, hogy igyekszik előtérbe helyezni Júda törzsét, bizonyítani Júda elsőbbségét a többi törzzsel szemben s ebből eredő jogát az uralkodó helyzetre. Júda elsőbbségi jogával együtt Jahve isten elsőbbségét is hirdeti, Jahvét a többi isten fölé helyezi. Ebből kitűnik, hogy a jahvista elem Júda, nem pedig Izrael vallástörténeti emléke.

Az elohista szöveg efraimi, azaz izraeli eredet nyomait viseli magán. Anyagának összeválogatása és előadásmódja elárulja, hogy József és Efraim törzsét helyezi előtérbe. Mellőzi Jahve istent, aki a vetélytárs Júda törzs pártfogója. Az Elohisták szöveg feltehetően régebbi keletű a Jahvistánál." (4)

A két szöveget a jahvista változat hívei, a júdai királyság írástudói egyesítették, már Izrael királyság elpusztítása után. A júdai szerkesztők azzal, hogy az elohista szöveget beleillesztették a maguk elbeszélésébe, mintegy átvették "az állami önállóságától megfosztott Izrael vallási hagyatékát." (5)

Minden jel arra mutat, hogy Izraelben a magyar nyelv és rokonai is használatban voltak, és hogy a Biblia legrégebbi részei is kimutathatóan finnugor nyelven, nyelveken íródhattak eredetileg. (Lásd erről a következő részt.)

Izrael és Júda ellentéte megdöbbentő prófétai átkokban is megmutatkozik: így például Hóseás könyvében található ez a vereszet: "Meg van verve Efraim, gyökerek elszáradt! Nem teremnek gyümölcsöt. Még ha nemzenének is, megölöm méhöknek szerelmes magzatit."(9:16) Vagy a szintén jellegzetesen júdaista szemléletű 78. zsoltárban olvasható Izraelről: "Haragra ingerelték őt magaslataikkal, és bosszantották faragott bálványainkkal. Meghallá ezt Isten és felgerjede; és az Izraelt felette megutáló. És elveté magától Silói hajlékát... Sőt fogságra viteté erejét, dicsőségét pedig ellenség kezébe... Ifjait tűz emészté meg... Papjai fegyver miatt hullottak el... Akkor felserkene az Úr... Azután megutálja a József sátorát és nem választja Efraim törzsét; Hanem a Júda törzsét választá; a Sion hegyét, amelyet szeret." (78. zsoltár, 58-68.) Ezekből a szövegekből is kiderül, hogy miként viszonyultak a zsidók Izraelhez, hogy kárörvendőn nyugtázták a pusztulását, azt, hogy eltűnt a vetélytársuk. Ráadásul az "ellenséges" templomokat árnyékszékké átalakító Úr (=Jahve), azaz a zsidó isten annyira gyűlölte Izrael népét, hogy még ha nemzetek is, Hóseás szerint megölte(!) "méhöknek szerelmes magzatit"!

III. MIÉRT PUSZTULT EL IZRAEL?

Az asszírok azoknak a "szemita" akkádoknak az északra vándorolt utódai voltak, akik a finnugor és ótürk népekkel rokon sumérokat és műveltségüket elpusztították. A Krisztus születése előtti X. század vége felé új korszak kezdődött Asszíriában: II. Assur-dan uralma alatt (934-912) az ország megerősödött és katonai nagyhatalommá vált. A 9. században Asszíria nagyszabású hadműveletekbe kezdett, a 8. század vége felé pedig már mind a négy égtáj irányában folyamatosan támadott. Asszíria zsákmányoló parazitaállam lett, hatalmát fokozatosan kiterjesztette Urartu, Szíria, Kis-Ázsia és Mezopotámia fölé is. Iszonyatos kegyetlenséggel bántak el a velük szembeszegülő népekkel az asszírok: tömegesen mészárolták le vagy hurcolták el rabszolgaságba az embereket, a fogoly vezetőket és katonákat megcsonkították, megnyúzták, megvakították vagy karóba húzták. Saját dicsekvésük szerint a lemészárolt lakosok feldarabolt húsát állatokkal etették meg. Elám régi királyainak tetemeit kiásták a sírjaikból és Asszíriába vitték. Baráth Tibor áttekintését is tanulságos idézni: "... az asszírok a történelem legvérengzőbb népe voltak, akik a Régi Keleten a szó legszorosabb értelmében népiértó politikát folytattak. Eljárásuk óramű pontossággal végrehajtott három műveletet foglalt magában. A várak és erősségek elfoglalása után az első ütemben a katonai erő teljes megsemmisítését végezték el. Ez abban állt, hogy az elevenen elfogott védőket a várfalokról lelökdösték a mélységbe, ahol azok halálra zúzták magukat. A második ütemben a politikai keretek szétzúzása következett, ami a vezető emberek kivégzésében csúcsondott ki: a főembereket hegyes karókra szúrták fel vagy elevenen megnyúzták, a kisebb tisztviselőket pedig letérdeltették, kezeiket béklyóba szorították vagy lapos kőre tették és ebben a helyzetben a hátulról jövő hóhér lebunkózta őket. Azokat az előkelő polgárokat pedig, akikből esetleg új vezetőség alakulhatott volna, egy térre összeterelték és levágták az orrukat, fülüket, ujjukat, karjukat, lábukat; átfúrták fülüket dobhártyáját, kiszúrták a szemüket, kitepték nyelvüket, kiherélték őket és forró aszfaltot öntöttek arcukra. Azután a félholtakat összedobálták egy halomra, ahol a legyek csípésétől és a forró napsütéstől sebeikbe belepusztultak. Akiket elszállítottak Ninivébe, azokkal megtörtént, hogy kiállították őket a város kapui elé és fiaiknak megparancsolták, hogy apjuk csontjait ott nyilvánosan szétkalapálják. A kívánatos nőket és erős férfiakat gyalogmenetben, szigorú őrizet alatt Asszíriába irányították. Előbbieket az asszírok ágyasaikká tették, utóbbiakat rabszolgákká... Mialatt a vércsapolás és népiértás folyt, harmadik ütemként külön osztagok nekiláttak a terület tökéletes kirablásához és a természet elpusztításához." (6)

Ezzel az Asszíriával szövetséget kötött Júda Izrael ellen... Asszíria fenyegető terjeszkedése a 8. században elérte Izrael Királyságot is. Az asszírellenes szír-izraeli szövetség Júdát nem tudta maga mellé állítani, sőt Júda királya, Áház (Akház) kérte az asszír királyt, hogy támadja meg Szíriát és Izraelt. Erről a Biblia is tanúskodik: "És követeket küldött Akház Tiglat-Piléserhez, Assiria királyához, ezt izenvén: Te szolgál és a te fiad vagyok; jöjj fel és szabadíts meg engem Siria királyának kezéből és az Izrael királyának kezéből... És vevé Akház az ezüstöt és aranyat, és a mely találtaték az Úr házában és a király házában kincsei között, és ajándékba küldé Assiria királyának. És engedett neki Assiria királya..." (Kir.II,16:7-9.) E templomi kincsekkel megtámogatott árulásnak lett áldozata Szíria s Izrael. Az első asszír támadás 733-732-ben meg is történt. Ennek ellenére az utolsó izraeli király, Hóseás (Ela fia) újabb asszírellenes szövetségben vett részt, ami ismét asszír megtorló hadjáratához vezetett. V Szalmanaszár 724-ben vonult Samaria ellen. Az izraeli főváros három évig állta az ostromot, de végül Szargon 722-ben bevette és egész Izraelt Asszíriához csatolta.

Abszurd tehát, hogy a zsidók, a Júda törzs leszármazottai magukat izraelitáknak nevezik. Ugyanis Izraelt Akház júdai király kérésére, Júda segítségével pusztították el az asszírok. Akkoriban írta Ézsaiás próféta Jeruzsálem, azaz Júda urairól: "Ti ezt mondjátok: 'Mi szövetséget kötöttünk a halállal, és szerződésre léptünk az alvilággal...'"(28,15.)

A Királyok II. könyvében elégtétellel állapította meg a júdaista történetíró Izrael elpusztítása kapcsán: "Azért igen megharaguvék az Úr Izraelre, és elveté őt színe elől; és semmi nem maradt meg, hanem csak a Júda nemzetsége egyedül." (Kir II.17:18).

IV. HOVÁ TÚNT IZRAEL NÉPE

John Bright szerint Szamaria a Kr. e. 722-21 év nyarán vagy őszén esett el. "Lakói közül később sok ezret - Sargon szerint 27.290 személyt - Felső-Mezopotámiába és Médiába hurcoltak, ahol valamennyien beolvadtak, s eltűntek a történelemből." (7) Az, hogy beolvadtak és eltűntek az izraeli törzsek, csak feltételezés. Valójában Izrael népe fennmaradt. A Kir. II. 17:6-ban ez olvasható: "Hósea 9. esztendejében Asszíria királya bevette Szamáriát és fogságba hurcolta Izraelt Asszíriába; Halachban, Gozan egyik folyója, a Habor mellé, valamint Média városaiba telepítette őket." A Hala(ch) és Habor nevek magukért beszélnek: hal és hab ősi magyar szavak és éppen illenek folyókhoz! Média valódi neve Mád és Mada volt, ami fennmaradt magyar helységnevekben is. Ez a név a sumérban és egy sor finnugor nyelvben egyaránt megtalálható megegyező jelentéssel: sumér mada = ország, mordvin moda = föld, lív made = a földanya neve, finn mantu = föld, talaj, magyar megye (=föld, ország), mező", -mét stb. Média a fekete magyarok lakhelye volt egészen a Kr. u. IX. századig, még Irán arab meghódítása, 651 után is. Az észak-mezopotámiai (és efraimi) szabir águnk a szintén iráni Tabarországban (másik nevén Várkonyban - görögösen: Hürkania tartományban), Média keleti szomszédságában élt az arab hódításig. Ők voltak azok, akik mint "kései avarok" a 7-8. század fordulóján körül betelepültek a Kárpát-medencébe. (Fehér magyar honfoglalás).

Az asszírok bizonyára csak az izraeliek színe-javát, a nemességet és a papságot hurcolták el, nem az egész népet, amely az említett 27 ezer főnél bizonyára jóval több emberből állt. Az izraeli törzsekből bizonyára sokan maradtak az asszírok által megszállt Izraelben is, főleg a későbbi Galilea tartománynak megfelelő területen. És ami nagyon különös az egész történetben: hogy az asszírok az izraeli magyar-finnugor népességet rokonaik közé telepítették: az iráni Madába és az észak-mezopotámiai Habúr vidékére. A Madába telepített magyar törzsek aztán megerősödve, testvéreikkel összefogva száz évvel Szamária eleste után leverték az "ösgonoszt", Asszíriát, a szintén magyar (pontosabban: szabir) vezetésű Káld (újbabiloni) Birodalommal szövetségben. Asszíriát a káld-méd-szkíta csapatok 614 és 605 között semmisítették meg. Azon ritka történelmi pillanatok egyike volt ez, amikor a Jó oldal győzött. De már késő volt: a magyar népek és ókori kultúráik az asszír kártevéseket, pusztításokat soha többé nem heverhették ki. Baráth Tibor összegzését idézem: "Az asszírok a Kr. e. 7. század végére az egész Régi Keleten megszerezték maguknak az uralmat, ahol minden államot leromboltak, minden népet tönkretettek és minden földet elpusztítottak. A magyar népek szempontjából a tragédia mérhetetlen: biológiai állományuk minden képzeletet felülmúló veszteséget szenvedett, s a nép maradéka mint földönfutó a világ országútjára került. Aki tehát magyarázatot keres arra, hová lettek az ókori magyarok milliói, az asszír krónikák haláljegyzékein megtalálja rá a választ."

Úgy tűnik, hogy a Nabu-kudurri-usur (Nabukodonozor) babiloni király által Júdára mért csapások, a zsidók elvitele a babiloni fogságba, Júda fővárosának lerombolása bosszú volt Izraelért. De amíg Izraelt Asszíria pusztította el (Júdával együttműködve), addig szinte ugyanolyan módon Júdát Asszíria ellenfele, legyőzője tarolta le.

A médek, babiloni nevük szerint a "manda nép" (lásd: a mi Emese álma-mondánk méd változatában a női főszereplő neve: Mandane!) két törzse, a Mag(us) és a Bude(us) már csak nevükből ítélve is magyar eredetű szkítákból állt. Zakar András véleménye szerint "...Asszurt is és Babilóniát is valójában a médek foglalták el, de ekkor - úgy látszik - a zsidók Kúroszt segítették hatalomra s ez rövidesen kibuktatta méd vetélytársát a királyságból... A kijátszott médek egy része ekkor húzódott észak felé a tűz-,imádók', a parszizmus hazája felé, majd a szaszanida Perzsia északi és nyugati tájaira."

A zsidók valóban az indoeurópai eredetű perzsák kegyelt és kiváltságos népe lettek, hiszen kiszabadították őket az úgynevezett "babiloni fogságból" (ahol olyan jól érezhették magukat, hogy jelentős részük haza se akart térni Júdába) és később lehetővé tették azt is számukra, hogy (Eszter könyve szerint: 9,16.) 75000 főnyi állítólagos ellenfelüket gyilkolhassák le büntetlenül a Perzsa Birodalom területén! A székely Gyarius nem neve a Dániel 5,30-ban említett "méd Dárius" emlékét őrizhette meg. A székelyek őseit is az asszírok deportálhatták Izraelből Médiába. Ők lehettek aztán azok, akik AsszírIA legyőzése után visszatértek eredeti lakhelyükre, Izraelbe. A galileai Szkítopoliszban (=Szkíta-város, másik nevén Bét-Seán) alighanem ők települtek meg. (Ennek a régészeti nyomait is megtalálták. (10) Ez a betelepülés az úgynevezett nyugatázsiai szkíta betörés idején történhetett, ami John Bright szerint "a 625 utáni zavaros években, AsszírIA végső összeomlásával egyidőben történt meg."(11)

Az izraeli székelyek azon a területen lakhattak eredetileg, ahol Szkítopolisz is található: az Issakhár törzs területén. Ugyanis e törzs neve feltűnően hasonlít a székelyek (sekeles) másik egyiptomi nevére, a sakarusára. (Az asszírok iszkuzainak nevezték a szkítákat!) Az Issakhár törzs jelképe a Nap és a Hold volt, akárcsak a székelyeknek.

JEGYZETEK 1 IIAHN I. (stb): Az ókor története. II. köt. Bp., 1987., 230-231. o.

2 Bibliai atlasz. Bp., 1988., 25. o.

3 U. o.

4 KRIVELJOV, V : Könyu a Bibliáról. Bp., 1960., 174-175. o. 5 I. m., 177. o.

6 A magyar népek őstörténete. 11. Montreal, 1973., 128--129. o. 7 BRIGHT, J.: Izrael története. Bp., 1986., 265. o.

8 BARÁTH: I. m. II, 129-130. o.

9 A sumér hitvilág és a Biblia. Garfield, 1973., 123. o.

10. GYÜRKI LÁSZLÓ: A Biblia földjén. Bp., 1990., 211. o. 11 BRIGHT: I. m., 304. O.

Ezeket azért idéztem, hogy lássuk Júda (Zsidó) és Izrael népe nem volt „homogén”, szembenállás, különbség van a két népréteg között, holott testvérnépek(!), közös a származásuk (ÁBRAHÁM – IZSÁK – JÁKOB!)!

Minket most ebből viszont a JHVH (Jahve(h), Jehova) érdekel, hogy ki is Ő valójában! Sokáig lehetni idézni a mű hivatkozási pontjait, de lássuk a lényegét:

Horvát István írta 1832-es Magyar irodalomtörténetében, hogy "A magyar nemzet üstökös népnek (cometae gentes) is nevezetett, mert egész az 1700. esztendőig haját egészen leborotválta és csak elől hagyta meg. Ezt a viseletet hordták a magyarok még a múlt század elején is. Ezt a nevet aztán a zsidók a maguk nyelvére lefordítván, a magyarokat nazírnak hívták. Innen származott a nazireus és nazareus nevezet." (8) A nazir szó a héberben kiválasztottat, elkülönültet, (fel)szenteltet, és herceget (!) jelent.(9) "Nazireusoknak ... azokat a férfiakat nevezték, akik Isten színe előtt megfogadták, hogy legalább 30 napon át tartózkodnak minden szeszes italtól, halott érintésével magukat meg nem tisztátalanítják s Istennek szentelt hajukat nem vágatják le... A régi Izraelben a várvavárt gyermeket már a születése előtt akár az egész életére is nazireusnak lehetett ajánlani Isten számára. Így történt Sámsonnál, a Keresztelőnél s a rekábitáknál Bir. 13, 5,14; Luk. 1,15, Jer. 35,1-11." 1 (10) Lehetséges, hogy a Názáret név is kapcsolatos a nazir kifejezéssel? Sőt, a magyar név egy lehetséges mazar, mazir alakjával is összefügghet? Talán Jézus 30 éves názáreti tartózkodása is kapcsolatos a nazirság 30 napos idejével. (Ahogy a szinódikus holdhónap 29,5 napja analóg a Szaturnusz keringési idejének 29,5 évével.)

A Názáret nevet ma sarj, virágzó gally, virág jelentéssel értelmezik. (11) Vagy pedig a nészer (=rügy) héber szóból eredeztetik. (12) De felismerhető benne (éppen a sarjadzással, a virágzó ággal összefüggésben) a mi nász szavunk is. Názáret az isteni, szent nász (hierosz gamosz) színhelye volt.

Jézus pedig a szent, a születése előtt már felszentelt és kiválasztott Herceg, a vesszőszál ott fogant. A virágzó ág, a rügy, a sarj és a mag rokon értelmű jelképek, egymást egészítik ki.

Csak hogy míg az égi nász helye, Názáret a szüzességet jelképezi, (rügy, virág, virágzó ág) addig a születés helye (a galileai Betlehem) a termésnek, a megszületett Magnak a szimbóluma. Jankovics Marcell írja, hogy "A mitikus napgyermek (-magzat) magból, illetve szemtermésből lesz (1. vetőmag, búzaszem mint rügy). A mag, magzat közti összefüggés világos, más nyelvből is ismerős a növényi mag, férfimag megfelelése (lat. Bemen, angol seed). A szem ezen jelentése azonban a legtöbb nyelvben háttérbe szorult. A magyarban azonban még él, és arra is utal, hogy a szóban forgó jövevény csillaglélék által lesz (égi) testté. (L. csillag = szem)." (13)

Különös, hogy Jézus, ahogy elhagyta Názáretet, éppen a nazirsággal ellentétesen cselekedett: a víz borrrá változtatása és a halott feltámasztása legalábbis erre utalnak. A Talmud egy olyan mondást idéz, mely szerint "még a tiszta nazir is bűnös". (14) Eszerint a zsidóknál a nazirság elítélendő lett, ami nem is csoda, hiszen az első jeruzsálemi keresztényeket nazareusoknak hívták. Pál apostol is egyszerűen szenteknek nevezte őket (nazir). (15) Érdekes, hogy a héber Biblia szövegében, a Jákób áldásában azt olvashatjuk, hogy József nazir (kiválasztott, szent) a testvérei között. Jákób azt mondta Józsefnek: "fiatal gyümölcsfa a forrás mellett, ágai felnyúlnak a falak fölé." (Ter. 49,22.) És megáldotta a "kalász és a virág áldásának bőségével". Tehát a Jákóbnak Józsefre vonatkozó szavai mintegy megismétlődnek a Názáret és Betlehem nevekben, hiszen az előbbi virág, virágzó ág, az utóbbi pedig gabona értelmű.

Jákóbnak a Júdára mondott áldásában szereplő titokzatos részlet is az eljövendő Jézusra vonatkozott de ez csak a magyar nyelv alapján érthető: "Nem múlik el Júdatól a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca térdei közül, míg eljő Siló, és a népek neki engednek." (Ter. 49,10.) Hogy ki lehet a Siló nevű Megváltó, arra az idézett rész után következő sorok adják meg a választ: "Szőlőtőhöz köti szamarát, és nemes venyigéhez samara vehető, ruháját borban mossa, felöltőjét a szőlő véreben." (Ter. 49, 11.) A Siló (vagy Selo) névben a magyar szőlő ismerhető fel, különösen az idézett magyarázat fényében. És Jézus azt mondta magáról: "Én vagyok az igazi szőlőtő." (Ján. ev., 15, 1.) Egyébként "a Talmudban Johanán (1. évsz.) a Messiás nevét kérde, s azt a választ kapja, hogy annak neve Siló." (16) Silónak hívták azt az ó-izraeli vallási központot is, amely később is (a júdaiak számára) magát az északi ellenséges királyságot, Izraelt is jelképezte!

Egy régi izraeli ima, amit a júdaiak nem töröltek ki a Zsoltárok könyvéből, így szól: "Seregek Istene, állíts helyre minket, világoltasd a te orcádat, hogy megszabaduljunk! Egyiptomból szőlőt hoztál ki, ... helyet egyengettél előtte és gyökeret eresztett... és vesszei olyanok lettek, mint az Isten cédrusfái." (80. zsoltár) Egyiptomban a szőlővessző istenének neve Sai (Saj) volt. (17) Tehát a mi szőlő, szál (és sajtó?) stb. szavaink mása egyiptomi istennévben fedezhető fel.

Jézus mint főpap a Lévi papi törzsből is kellett származzon, az uranikus Nap-vallást követő Áronnak, Isten szentjének a törzsből. Jézus - jelképesen - Áron kivirágzó mandulafa vesszeje. Ezt erősíti meg az esszénusok azon hite, hogy a Messiás Árontól és Izraeltől fog származni. (ők tehát a királyi Messiást, a Felkentet nem Júdából, hanem Izraelből várták! (18) Az esszénusok nemcsak dualisztikus tanításuk miatt, hanem más okokból is szemben álltak a júdaizmussal. Míg például a zsidóknál a nap alkonyatkor, az új év ősszel kezdődik, az esszénusoknál a nap hajnalban, az új év pedig tavasszal kezdődött. (19) Maimonidész írta, hogy a zsidók háttal fordultak (Nap)keletnek, mert a "szentek szentje" nyugaton volt. (20) (A hajnal a fény győzelme a sötétség fölött, az alkony a sötétség győzelme a világosság fölött.) Robert Graves regényében, a Jézus királyban Heródes gondolja a következőket: "Micsoda lehetetlen egy figura ez a Jehova, akit oly buzgón imádnak! Egy impotens babilóniai hold-valami! Az értelem és a törvényesség se eleven, se holt istene, aki kitúrta az élet, a szerelem és a halál istenét... El fogja söpörni Jehova papjait, hamisított szent irataikkal együtt, s az egész otromba kultusznak véget vet örökre. Van egy jól szervezett izraelita csoport, amelynek tagjai híven ragaszkodnak a Szentség Napjához. Meg fogja őket jutalmazni hűségükért; ők lesznek majd a Legfelségesebb Isten papjai a Szent Hegyen, ahonnan már régóta száműzve vannak.

Eddig még nem mondta meg nekik, mit tartogat számukra; mert hát kvietisták, a szemlélődő lelki elmélyülés és a megbékélés igazi hívei... Négyezren vannak, egyikük sem hajtott térdet hitszegő módon a Szentély bitorlója előtt. Félreeső pusztai közösségekben élve szolgálják az igazi Istent, napkeltekor himnuszokat énekelnek hozzá és szerelmi ünnepet ülnek minden hét első napján, amely a Napnak van szentelve." (21) Itt Graves az esszénusokról ír, akiket dualisztikus világképük, túlvilághitük is a gnosztikusokkal, az iráni vallásokkal tesz szellemileg rokonná. Érdekes, hogy az esszénus Keresztelő Szent János, Jézus előfutára rendkívüli tiszteletben áll mindmáig a gnosztikus mandeusoknál. A mandeusok a médektől származhatnak, hiszen a babiloni krónikákban a médeket manda népnek nevezték. A fekete magyarok hazája sokáig az iráni Média (Mád, Mada) volt. A lati médium = közepe valaminek. A mag is a közepet jelenti (a Mag törzs is Médiában élt!), ellentétben a szélen lévő héjjal. A Közép a szent Egyet képviseli, és Jézust is a Középsőnek tartják (22) (például mert a középső keresztre feszítették, stb.). Ez ismét Jézus magyarságát jelképezi. Jézus persze nem tartozott semmilyen izmushoz, de az ő vallását a végső soron magyar (és finnugor) gyökerű gnosztikus és esszénus világnézet adja vissza a leghívebben.

Hogy Júda (Mózes nyomán) a Hold-vallást követte, azt Júda istenének, Jahvének a neve is mutatja. Ugyanis a Hold egyiptomi nyelven Jah, aki férfi istenség volt, de Egyiptomban csak elvéve tűnt fel a neve.(23) Neftalim Végrendeletében olvasható: "...láttam azt, hogy ... az Olajfák hegyén a Nap és a Hold megállt. Akkor atyánknak atyja, Izsák így szólott hozzánk: - Fussatok hát oda, ... aki megküzd érte, azé lesz a Nap és a Hold. Mi mindnyájan együtt odafutottunk, és akkor Lévi megragadta a Napot, Juda pedig utólérte és megragadta a Holdat, majd mindkettő a magasba emelkedett azokkal. Ezért lett Lévi olyanná, mint a Nap, és az ifjak közül valaki neki adott át tizenkét palmaágat, Juda pedig úgy tündökölt, miként a Hold..." (24) De Dávidot, Júda imádott hősét is ősidők óta a Holddal párosítják a zsidók.(25)

Jézust tehát a már említett napisteni vonásai Áron papi törzséhez kapcsolják, de ez inkább csak szellemi "származását" jelképezi. Emellett József egyiptomi (magyar-manysi) törzséből is ered Jézus, mint József Fia. A Talmud egyik helye szerint (Mereskovszkij idézi) Jézus "varázslótudományt hozott magával Egyiptomból, testére vésve." (26) A testvérei által Egyiptomba eladott József (apjának, Jákob-Izraelnek a legkedvesebb gyermeke) érdekes, látnoki kijelentést tett: "...ímé megint álmot álmodtam; ímé a Nap és a Hold, és tizenegy csillag meghajol vala én előttem." (Móz. L, 37, 9.) A testvérei azt kérdezték tőle: "Avagy király akarsz-e lenni felettünk?" (Móz. L, 37, 8.) József Jézus ószövetségi elődje és őse: a 12 közül Kiválasztott, a Király Nemcsak Jákob már idézett áldásában kapja meg József a legnagyobb áldást, de Mózes is szinte szó szerint megismétli, amit Jákob Józsefnek mondott:

"Fönt az ég harmatának legjava,
És lent a tenger árja,
A legjava annak, amit a nap érlel,
A legjava annak, amit a hold sarjaszt,
A legjava az ősi hegyeknek,
A legjava a letűnt idők halmainak,
A legjava a földnek és termésének,
S annak tetszése, aki a csipkebokorban lakik,
Szálljon József fejére,
A testvérei közül kiválasztott fejének tetejére!
Mint az elsőszülött bika, legyen tele méltósággal.
Szarva erős, mint a bivalyé.
Győzze le vele a népeket,
Mind, egészen a határig.
Így legyen Efraim tízezreivel
S így Manassze ezreivel is." (Móz. V., 33,13-17.)

Ez is Napnál világosabban mutatja, hogy a Messiás a József törzséből kellett származzon. Érdekes, hogy Júda papjait, Biblia-átíróit ez nem érdekelte, szentnek tartott írásukat (Jákób és Mózes áldását!) semmibe vették, amikor átkokat szórtak Efraimra, amikor elvetették a Józsefi törzseket és Izraelt. A Kiválasztott Nép nem Júda leszármazottai, a zsidók, hanem József utódai, a szabirok és magyarok, azaz ugyanannak a népnek két ága.

Magyar Adorján írta Az ősműveltség című könyvében: "Korábban szóba hoztuk már az izzás, izzó szavunkat, amelyről ott megsejtettük, hogy fényes, ragyogó tehát sugárzó - értelmű is kellett legyen és hogy ez a filiszteus jászoktól származóan és jésített kiejtésében lett a Jézus név eredetivé, amely név a jászoknál, majd a régi zsidóknál is Jezzú, Jizzó, Jizsó és jésítetlenül Izsú, Ezaú alakúan szokásos személynév lehetett." (27). Izz, izzó szavunk annyira ősi, hogy az akkád és a szanszkrit nyelvekben is megtalálható: isatu és isira (= tűz) alakokban, a manysi isum jelentése pedig: forró. De ugyanez ismerhető fel az Isten név (a hettitáknál a Nap-istent hívták Istannak!) első részében is. Sőt, ez a gyök-szavunk valaha még a halhatatlan tűzleket is jelentette! Magyar Adorján csak abban tévedett, hogy a filiszteusokat jászoknak hitte, holott palócok voltak (= peleset az egyiptomi szövegekben), a jászok ősei nem jártak Palesztinában. De Jézus nevének általa nyújtott megfejtése ettől eltekintve találónak tűnik. Jézust ugyanis például Lukács fénylőnek írta le (9, 29), Máté szerint "orcája ragyog vala, mint a Nap" (17, 2), János pedig a Jelenésekben ezt mondja róla: "És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng." (19,12) Egyébként nemcsak a Jézus név esetében fordult elő kétféle kiejtés: például Izrael-Jezréel, Izajás-Jesaja stb.

A János Jelenéseiben van egy vitatott részlet. Ez így szól: "Ekkor láttam: íme, fehér ló! Aki rajta ült, íjat tartott. Aztán győzelmi koszorút kapott, győztesként indult el, és azért, hogy győzzön."(6,2). Erről Karner Károly a következőket írta: "...fehér lovakon vágató nyilasok hadseregeként jelent meg a Kr. u. 1. században a Római Birodalom félelmetes ellensége, a pártusok hadserege." (28) János apostol szemében az antikrisztusi Rómával szemben fellépő pártusok nyilván a jó oldalt képviselték, és ez így is volt. És ne felejtjük el, hogy Jézust a rómaiak végezték ki, a zsidó Szanhedrin kezdeményezésére! Karner így folytatja: "Lehet azonban, hogy a fehér lovas említett jelképszerű jelentése mögött még egy másik, mélyebb, titkos értelem is meghúzódik. A fehér ló ti. valóban a diadalmas visszatérő Krisztus jelképe (19, 11), s a győz ígét a Jelenések szerzője legtöbbször jó értelemben a gonoszság hatalmai fölött aratott győzelemre vonatkoztatja."²⁹ Ez a megfejtés helytálló. Egyrészt, mert Krisztus is fehér lovon jelenik majd meg, és mert a fehér a fény, a tisztaság színe, nem lehet rossz értelmű. A Jelenésekben Jézus többször is említi azt, hogy az üdvözül, aki győz (a gonosz hatalmak fölött!). Például: "Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyi székében." (3, 21) A fehér lovon jövő nyilas tehát nem más, mint a Krisztus által ígért Vigasztaló (Paraklétos), az Igazság Lelke (Ján. ev, 16, 5-15), az ő előfutára a végítélet idején. ("Amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről.") A másik fontos vonatkozása e jelképnek a fehér lovon ülő származása: Ez ugyanis összekapcsolja őt (a fehér ló jelképén keresztül is!) Jézussal. A pártusok és magyarok rokonságára, illetve azonosságára már Horvát István is felhívta a figyelmet 1825-ben kiadott könyvében (Rajzolatok a magyar nemzet legrégebb történeteiből). Egyes nyugati forrásokban a magyarokat Parthinak, azaz párthusoknak nevezték (például Carmen de bello Saxonico, XV p. 1230.) .Érdekes, hogy a párthus uralkodó dinasztia (az Arsak v. Arsag, vö. Ország, Uruzag) megalapítója dák-szkíta (daha/szaka) volt. Az egykor a Kaszpi-tenger délkeleti oldalán élt daha/szaka nép egyik ága Erdélybe telepedett be több mint 2000 évvel ezelőtt. Az erdélyi dákok magyarnyelvűségére, a székelyekkel való rokonságára komoly bizonyítékok sorakoztathatók fel. (30) Felettébb érdekes az a tény is, hogy Josephus Flavius, az ókori zsidó történetíró az esszénusokat a dákokhoz (!) hasonlítja. (A zsidók története, XVIII, 1, 5.) E megjegyzését érthetetlennek tartják, pedig mélyebb értelem is rejtőzhet benne.

Tehát a János Jelenéseiben két helyen említett fehér ló egyrészt a párthus (-magyar) harcosok, másrészt a visszatérő ítélő Krisztus (aki szintén harcol és győz!) közös jelképeként jelenik meg, ami aligha véletlen: rejtett utalás ez is Jézus magyar származására.

JEGYZETEK

1. Világtörténet. I. köt. Bp., 1962., 207. o.
2. 2. BRIGHT: Lm., 159. o.
3. E. AEBI: Rövid bevezetés a Bibliába.
- 4 Csodás evangéliumok. Bp., 1996., 77. o.
5. Jézus király. Bp., 1971., 212-213. o.
- 6a Csodás evangéliumok. Bp., 1996., 111-112. o.
- 6b KARASSZON L: Az óizraeli vallás. Bp., 1994., 11. o.
7. Napkeleti bölcsek. Bp., 1997., 281. o.
8. HORVÁT: Lm., 37. O.
9. Hebrew Dictionary, 212. o.
10. Bibliai régiségtudomány. Tahitótfalu, 1928. 65-66. o.
11. GYÜRKI L.: A Biblia földjén. Bp., 1990., 213. o.
12. Bibliai kislexikon. Bp., 1984., 164. o.
13. Ahol a madár se jár. Debrecen, 1996., 133. o.
14. A Talmud könyvei. Bp., 1921-1923., 328. o.
15. P ALFARIC: A kereszténység társadalmi gyökerei. Bp., 1966., 9. o.
16. R. LIEBI: Beteljesedett prófécia. Bp., é.n., 13. o.
17. Mitológiai enciklopédia. Bp., 1988., Lk., 461. o.
18. M. BuRROws: A holt-tengeri tekercesek. Bp., 1961., 215. o.
19. J.D. AMUSZIN: A holt-tengeri tekercesek és a qumráni közösség. Bp., 1986., 318. o.
20. M. MAIMONIDESZ: Tévelygők útmutatója. Bp., 1997., 258-259. o.
21. R.GRAVES: Lm., 165-166. o.
22. D.BODDENBERG: A páratlan, a senkihez sem hasonlítható. Bp. -en., 123-130. o.
23. KÁKOSY László: Ré fiai. Bp., 1979., 314. o.
24. Apokrifok. Sp., 1988., 226. o.
25. G. SCHOLEM: A kabbala helye az európai szellem-történetben. Bp., 1995., II. köt., 31. o.
26. D. MERESKOVSZKIJ: Az ismeretlen Evangélium. Bp., 1995., 24. o.
27. MAGYAR A.: Az ősműveltség. Bp., 1995., 325. o.
28. Apokalipszis. Bp., 1990., 90. o. 29. Lm., 90. o.
30. Lásd erről: BÍRÓ Lajos: Dákok és székelyek. Hunnia, 69.

Most nézzük meg meg, hogy a „tizenkét pálmaág”, mint jelkép (12) hova tartozik számként a Teremtői Attribútumok között. A tizenkettes felosztható 2×6 – ra, s így most első lépésben a hatost nézzük meg (a felbontásból is látható, hogy a 12 – nek és a 6 – nak szoros a kapcsolata). Folytassuk az idézett művet:

3. A hatágú csillag. A zsidó misztika kiváló kutatója, Gerschom Scholem írta a hatágú csillagról: "Mint díszítőelem feltűnik ugyan néha zsidó emlékeken is, de ettől még nem lesz belőle 'zsidó jelkép', s az ókori zsidó emlékeken még díszként is csak ritkán találkozunk vele...A hatszög ...jóval később jelenik meg ismét: azon a frízen, amely az ismert kapernaumi zsinagógát díszíti (2-3. sz.). Ugyanezen a frízen megtalálható a szvasztika is, de azért még senki sem állítaná, hogy az utóbbi zsidó jelkép volna." (33)

Érdekes, hogy a horogkeresztet, a közismert Nap-jelképet éppen a kapernaumi (galileai) zsinagógán alkalmazták díszítőelemként (8.kép).

A hatágú csillag magyar (székely) előfordulásáról egyik őstörténészünk ezt írta: "A kopjafák némelyikének (például Erdőfüle, Székelyudvarhely közelében) mind a négy oldalán egy-egy X látható. Ha e fejfák két oldalára egyszerre van rálátásunk, akkor a két X egy hatágú csillagot alkot." (34) Valóban, a fejfák csúcsán kifaragott térbeli csillagok is hatágúnak tűnnek bizonyos nézőpontból. (9. kép)

A hatágú csillaggal mint gonoszúzó jelképpel lehet kapcsolatos ősmagyar (szabir!) kerek templomaink egyik típusának hexagonális belső kialakítása. (10. kép).

Szerintem kapcsolatos a hatágú csillag a magyar sírjelként és kapukon, házakon is gyakran látható, stilizált hatszirmú virágra is emlékeztető csillagábrázolással is, mely valószínűleg az Esthajnalcsillag jelképe. (11. és 12. kép)

A lefele mutató háromszög valószínűleg a női nemiséget (35), a felfelé mutató háromszög pedig a férfi nemiséget jelképezi többek közt, a kettő egyesítve tehát a nász, a nemi egyesülés, az ellentétek feloldódásának jelképe is - és így a keresztel rokon.

JEGYZETEK:

33 SCHOLEM: I. m., L, 175. 0.

34 GYARMATH: I. m., 40. O.

35 GYARMATH: I. m., u. 0.

Mielőtt a HUSZKA „ISTENFA” című művére áttérnénk, pár gondolat erről. Nézzük a 12 – est és a VÉNUSZ – szal való rokonítását (2 x 6). Az idézet szövegtől mi már többet tudunk:

NAP

VÉNUSZ

FÖLD

HOLD

TŰZ

LEVEGŐ

FÖLD

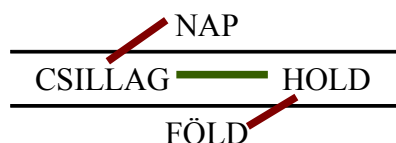
VÍZ

YANG típusú

YIN típusú

A 12 – es feltehetően NAP szimbólum (12 hónap a Nap teljes körbe járásának az ideje), ebből a 6 – ot lehetséges a VÉNUSZ – szal „ esetleg” azonosítani, ahogy az idézet is megtette, de átvitt értelemben a 12 – t is (mindkettő YANG típusú, ezért hasonlóság van a két rendszer között!). Tehát, amikor a „tizenkét pálmaágot” olvastuk, **átvitt értelemben a VÉNUSZT is jelentheti, bár a szöveg a NAPRA tesz említést!** Viszont a VÉNUSZ a NAP – pal van kapcsolatba (illetve is – is), a HOLD a FÖLD – del!

Úgyis értékelhetem az előzőekben idézett, hivatkozott írásokat, hogy amíg Júda a HOLD képviselője, addig Izrael a VÉNUSZ színeiben mutatkozik. Ebből az is következik, hogy Júda Istenképe, a JHVH megfeleltethető a HOLD Minőségével, s Izrael Istene, az Elohim, a VÉNUSZ Minőségével állítható párhuzamba. A HOLD minőségileg ellentétes a VÉNUSZ – szal, mely egyértelműen mutatkozik meg az idézetekben (YIN – YANG Minőség), ahol a VÉNUSZ jelentené a felfelé mutató irányt, a HOLD pedig a lefelé hatót.

Így már látható a kialakult sajnálatos helyzet, nézzük az „ISTENFA” - t.

A *Királyok* IV. 23, 13. verse szerint megfertőzteté Ezekiás király az olajfák hegyén a Salamon által Astoretnek, Kámosznak és Melkomnak emelt oltárokat is és (23, 14. vers szerint) *lerontá a képszobrokat és kivágá a berkeket is*. A berket itt is aschéra és Astoretbálványával együtt említik. Ugyanazon fejezet 7. verse pedig a paráznság férfiai házainak elrontását mondja el, amely házakban szőtték az aschéra kárpitjait.

E helyek felvilágosítanak bennünket az aschera jelentőségéről, jelképes értelméről, amely azonos Astoretével. A zsidók szemében csupán a bujaság istenője Astoret, tulajdonképpen pedig azonos Istárral (Afróditével, Vénuszszal) a szerelem, a szaporulat, a termékenység istennőjével. *Az aschéra is a szaporulat, a termékenység, a szerelem jelképe*. Mivel Astoret-tel együtt is, meg mindkettőt külön-külön is az ó-testamentom többször említi; világos, hogy nem magát Astartét jelenti, hanem csak ugyanazon fogalmat, melyet jelképesen Astarte névvel is szoktunk kifejezni. Azt hiszem Astarte a termékenység női személyesítője, míg az aschéra rendszeren a him. Ezen feltevésem helyességét különben az a körülmény is megerősíteni látszik, hogy az aschéra a *Krónika* II. 33, 3. versében a zsidó szövegben nőnemű többesben fordul elő, holott máskor kivétel nélkül mindig himnemű.¹⁾

Ez az egy hely világosan Astartéra vonatkozik, mert egyezik a biblia számos helyével, melyekben Baalt és Astartét egymásmellett sorolják fel. (*Bírák* 3, 7. és 10, 6. stb. Az említett hely ugyanis így szól: *és eltérvén, megújítá a magas helyeket... és oltárokat építe Baalimnak és berkeket ültete és az ég minden seregét imádá és tisztelé azt*).

A biblia tanúsága szerint Kánaánban a fönikiai istenek Baal és Astoret voltak a főistenségek. Baal azonos a babiloni Bel-el; Astoret = Istárral. Baal = az Úr és Astoret = az úrnő. Minden városnak külön Baalja, külön ura volt. Tyrus Baalja = Melequart (Melek-Quart = a város királya, ugyanis Melek, Malek, Molok királyt jelent). Karthago Baalja *Baal-Hammon* az égő Baal, a tűz és nap istene volt. A többi fönikiai *Baal*

is, mindenik a *tűz és nap istene* is egyuttal s azért emlegeti a biblia oly gyakran a gyermekek általvitelét a tűzön. Astoret Astarte = Baalat vagyis úrnő, aki az úrtól ered a Vénus csillag és a hold istennője volt. (Meleket has samäim = az ég királynéja). Astarte, a világ igazi ura, folyton teremt és ront. Szerelem és nemzés által hozza létre az örök megújulást. Fajunk fennmaradásában közreműködni neki hozott áldozat. A templomaiban végbevitt paráznaság neki kedves, szent cselekedet. A nap melege kelti életre a természetet s így *Baal és Astoret egy és ugyanaz t. i. a szaporulat, a termékenység istene.*

Az aschéra sem volt más, mint a Baal és Astoret képviselte eszmének, gondolatnak: a termékenységnek,

a megújulásnak, a nemzésnek jelképe, még pedig a legnagyobb valószínűség szerint, hímnemű jelképe vagyis magát Baalt jelentette. Úgy látszik a bibliában emlegetett szobrok az istennőt ábrázolták — a megégetett aschéra és a bálványok vagy az aschéra bálványa (Királyok IV. 21, 7.) magát Baalt jelenti, tehát a szaporítás hímnemű jelképe volt.

Ozeás 4, 12 verse azt mondja: Népem az ő fájától kér tanácsot, hogy pálcája feleljen neki, mert a paráznaság lelke csalta meg őket . . . stb. Itt ugyan nincs egyenesen aschéra mondva, azonban a paráznaság emlegetése nyíltan rá utal, s ha a tanácsadó pálcát nem is vonatkoztatjuk az aschérára, mégsem gondolhatunk másra, mint a termékenységet jelképező fára, mert szoborról nincs szó s így nem Astoret-et jelenti.

E kikezdés folytatása a 13. vers, elmondja, hogy cser-, nyár és terpentinfá (Károlyi-féle fordításban hársfa) alatt gyújtanak áldozatot és leányaik meg menyek az árnyékban paráználkodnak.

Az aschéra megértésére a bibliának még egy helyét kell figyelemre méltatnunk, melyben ugyanis *Jeremiás* (16, 3.) elmondja, hogy a pogányok hite hiábavaló; ugyanis az erdőből vágott fát simára faragják vagy gyalulják, kiverik arany- és ezüstlemezekkel és szögekkel, hogy szét ne hulljon. Elkészülvén, egyenesen áll, mint a pálmásudár, de nem beszél és nem tud mozogni stb.

Az elmondottak csak egy megfaragott és függőlegesen felállított cölöpre illelnek rá, amelyet még fémlemekkel is díszítenek. Istenszoborra alig vonatkozatható, mert a testrészek kifaragásáról semmi szó sem esik. Ha nem szobor, ha nem kép; csakis az aschéra bálványfája lehet.

Ha mindezek után összegezni akarjuk a mondottak tanúságait, úgy találjuk, hogy: *az aschéra nem élőfa, hanem faragott vagy gyalult, érclemezekkel s talán szövettel is díszített, az oltár mellé függőleges helyzetben, istenszobrok és egyéb képek társaságában felállított facölöp, mely a nemzés, a termékenység, a szerelem hímnemű jelképe.*

Szerintem ennyi is elég, hogy lássuk, mivel is állunk szembe! Fontosnak tartom, hogy a kettő mű idézeteit, adatait együtt lássuk, különben nem tudunk eligazodni ebben az útvesztőben! Először is Huszka József „Istenfa” című munkájával foglalkozunk, s így szükségünk lesz a JHVH – ÉLETFA – ISTENFA azonosításánál idézett szövegre is! Sajnos (mint látjuk, a HOLD, a VÉNUSZ és az ÉLETFA, mind NŐI PRINCÍPIUM, Befogadóan Teremtő Minőség!) a szerző a Bibliából igyekszik levezetni, megmagyarázni egy – két tételt, s nem veszi észre, nem látja, amit az előzőekben már levezettem, hogy a Szentírás torzult, s kiiktatta a Női Minőséget! Ha ez nem lenne elég, akkor az is gondot okoz, hogy nem veszi figyelembe a két minőség (YIN – YANG; HOLD – CSILLAG) közti különbséget! Így a VÉNUSZ – t hol így, hol úgy magyarázza, említi, s a VÉNUSZ két minősége közti különbséget sem tudja értelmezni! (VÉNUSZ – CSILLAG, YIN minőségen belül YANG típusú képviselő, a HOLD viszont YIN minőségen belül, YIN típusú PrINCÍPIUM. HOLD → NŐ – NŐI, a VÉNUSZ pedig NŐ – FÉRFIÚI!) Ez az, ami a problémát okozza, s félreértésekhez vezet. Ez konkrétan nem az Ő (a Szerző) hibája, hiszen, ha nem tud erről (bár utána nézhetett volna) és a Biblián keresztül igyekszik értelmezni, magyarázni a helyzetet, akkor nem fog sikerülni, mert maga a hivatkozott szöveg nem egyértelmű, torzult, erősen „semita” (indoeurópai) jellegben fogalmazódott (Zsidó – Ószövetség)!

Az alárendelő (semita – indoeurópai) gondolkodásmód pedig pont azt nem érti, hogy egy NŐI Princípium hogyan lehet, illetve hogyan mutathat FÉRFI jegyeket (VÉNUSZ → NŐI Princípiumként FÉRFI típusú)!

Ő (az alárendelő), mivel nem ismeri el, és nem is tudja értelmezni az „is – is” törvényt, így képtelen egy alaknak két minőséget tulajdonítani (most vagy Férfi, vagy Nő, DÖNTSÜK EL VÉGRE alapon)!!

Mivel e nézőpont alapján a Biblia ebben a formában eléggé torzult, így aki abból szeretné magyarázni a valóságot, eleve tévedni fog, tévútra jut, s egyébként is sok esetben jelképekben fogalmaz!

Ez történt Huszka József „Istenfa” című művével is, bár ha ezt leszámítjuk (kijavítjuk!), nagyon használható, értékelhető a mű. Az idézett szövegből is kitűnik a VÉNUSZ – szal kapcsolatban, hogy hol Női minőségben jelenik meg (VÉNUSZ → ASTARTE → ISTAR → ESZTER), hol mint ASCHERA, s akkor HÍM nemüként azonosítja!

(A hivatkozott mű közli, hogy Baal = Bel = az ÚR, s Astoret = Istar = az Úrnő. Később ez szerepel: Astoret Astarte = Baalat, vagyis Úrnő, aki az Úrtól ered, a Venus csillag és a Hold Istennője volt.)

A műben említés történik az Ashera – ra, s a szövegkörnyezetben hímnemben van megjelölve, s csak egyetlen egyszer szerepel nőnemüként, s akkor többes számban. Ez a későbbiekben lesz majd érdekes. Mivel most az Ószövetségi részt vizsgáljuk, így annak a nyelvezete a döntő, s ezt „Ó-héberül” (Arámi?) nyelven fogalmazták! Viszont, ha kutatunk az interneten e minőség után (Ashera), folyamatosan Női Minőségként van megjelölve. Ez a két adat önmagában is hatalmas probléma, ugyanis az Ószövetség nyelvezete hímnemüként írja le, de magyarázatként, hivatkozásként már Női Minőséggé válik. A műből egyértelműen követhető, hogy a VÉNUSZ – nak kettő minősége létezik, s ez az ASTARTE, és az ASERA! Az ASTERTE (Astoret) egy az egyben meg van feleltetve a VÉNUSZ – szal, Aphrodité – vel, s az utóbbi egyértelműen Női Minőség (a Szerelem és a Szépség Istennője)! Mivel a VÉNUSZ önmagában YIN is és YANG is, így kizárásos alapon a VÉNUSZ YANG Minőségének az Asérának kell lennie (a különböző iratokban, nyelveken az Aséra több változatban és formában lett lejegyezve, ebből adódnak a különböző olvasatok: Aschera, Ashera, Aséra!)! Amennyiben már itt tartunk, nézzük meg, hogy Dr. Fay Elek a „Magyarok Óshona” című művében hogyan vélekedik erről a két minőségről (magyar szempontok alapján)!

Először lássuk az Asérát!

h/2) Óserő.

Fennebb Movers nyomán kimutattam a mi erő szavunk régi *er*, *ar* alakjainak szereplését különféle olyan mitológiai nevekben, amelyek (pld. Erosz, Himerosz, Khimera, Makar, Maker, Megara) viselői mind az erőnek bizonyos irányú nyilvánulásai.

Most az erőnek még egy olyan neméről lesz szó, mely azokkal szorosan összefügg s inkább csakis megnyilatkozási alakjával különbözik a már ismertektől. A Bál-oltárokon ugyanis az istenséget jelképező obeliszok alakú ún. Bál-Khammánokon kívül s ezek mellett többnyire állott egy facölöp,

illetőleg egy ágaitól lecsonkított élő fatörzs, amelyet Aseránál neveztek. Movers szerint épen a lecsonkított fa kilombosodásában látták az istenség megnyilvánulását s így az a fa a természeti erő⁴⁷⁹) megtestesülése volt. Ugyan e nézetben van Duncker is, mindössze is azzal az eltéréssel, hogy ő Aserában e mellett még a nedvesség megszemélyesítőjét is sejtí. A Duncker nézete mellett látszik szólni az egyiptomi Aser-tó, valamint a tónalorosz *oszero* szava. Minthogy azonban (mint, ahogy a Ramzesz és Khetaszár békeokmányából is kitűnik) az Aser-tó a Muthanyával: a földdel függ össze, az Oszero nevet pedig a Kherz és Luszin dalmát-szigetek közötti hegy is viseli (a róla nevezett római kori város mellett), úgy látszik, hogy az említett nevek voltaképen a földben működő természeti erőt, az: *őserő* jelentik. Ez tehát nem a teremtőnek felfogott himelvi magerővel, hanem — mint felelevenítő, éltető erő — a tápláló szemerővel függ szorosabban össze. A tudósok nagy része Aserában csakugyan is női istenséget lát, míg némelyek az Aserafákat csakis Bál-Moloh kultuszával fűzik össze, akinek oltárain azok állottak. Az Asera nevet Movers nem hajlandó a sémi *azra* = szerencse szóból származtatni s miután konstataálta, hogy a szent cölöpök a természeti erő (Naturkraft) élő jelképei, a név etimológiájára nézve azon nézetének ad kifejezést, hogy az valószínűleg nem is sémi szó.

Rawlinson György az Asera-fákat azonosnak sejtí az asszirok legfőbb istene Asszrall összefüggő szentül tisztelt élet-fákkal⁴⁸⁰). Ezek a szent fák rendszeren egy pár kosszarvalak közül kiemelkedve ábrázolvák és vagy cölöp alakúak, vagy pedig stilizált lomboatba folynak; azonban vannak sok ágú ábrázolatok is, ahol az ágak rendszerint fenyőtobozokban végződnek. Úgy a kosszarvak, mint a fenyőtobozok általában a termő és termékenyítő erő jelképeiül tekintettek.

Brugsch — mint fennebb láttuk — a híkszoszok, mint mentik vagy mentiuk eredeti hazájául — egyiptomi emlékek alapján — Aserországot mutatja ki, amelynek nevét Assziriáéval azonosítja. Az Aser név pedig olyan viszonyban látszik állani az Asera

névhez, mint a Makar vagy Magor nevek a Makara (szicíliai város) és Megara nevekhez, vagy pedig a görög Himerosz a vágy (azaz hímerő) istenének neve, a Himera és Khimera nevekhez.

Az ilyen formán valóban is természeti erő-jelképeket jelölő Aser (azaz Asszir) és Asera nevek er vagy era részei tehát bátran azonosíthatók az erőnek már fennebb ismertetett er, ar, era, ér szóalakjaival; úgy hogy még csak az As kezdő szótag jelentése jöhet kérdésbe. Ezen As szótag ősjelentése, majd Astarte nevének fejtegetéséből fog kitünni s egyelőre csak az egyiptomi asz szónak *öreg*⁴⁸¹⁾ jelentésére utalok, amelylyel Brugsch az Ozirisz és Izisz nevek első szótagjait magyarázza.

Ha pedig az Asera és Aser nevek a magyar őserőnek felelnek meg, akkor az *er, era, (erő)* összavakkal, valamint az ezekkel (a német Herr útján is összefüggő) *úr* szavunkkal, eléggé tisztán megvilágítva áll előttünk a tudósok azon állítása, hogy úgy az Asera és Assur, mint az indo-árja Aszurasz, az iráni Ahura az egyiptomi Ozirisz (vagy Azar, Uzir, Uziri, Uzira, Uzur, Izir) és az etruszk Eszar istenek nevei lényegileg mind összefüggenek egymással⁴⁸²⁾.

Hogy pedig mind e nevek eredete csakugyan a mi fajunknál keresendő, azt a mi zürjén-votyák fajrokonaink: ozir, ozer, uzer = gazdag és a mordvinek azer, azar, azoro = úr szavai teszik csaknem kétségtelenné⁴⁸³⁾.

Ezek után nézzük meg az Astarte – t!

h¹₂) Tér, törvény, természet, anyag.

Hogy az ősöknek a végtelen térről tiszta fogalmuk lett volna, az a mithoszokban letükröződő kozmogóniai felfogásukból ugyan nem állapítható meg határozottan, hogy azonban a tér, mint a világ őanyagának és illetőleg magának a világnak tartója, tára foglalkoztatta gondolkozásunkat, az épen a magyar tér, tár, tartó, terjed, terület, tart főnevek és igékből sejthető.

Lenormant szerint az ősök az anya genetikus szerepét úgy fogták föl, mint aki méhében csak helyet, szállást ad az ivadéknak s az anyával szemben az apa az igazi nemző.

Ebből a felfogásból folyólag a világnak anyjául az azt méhében tartó tért ismerhették fel az ősnépek.

Az egyiptomiak Hathor (másképp: Hathur, Hathorit, Athiri) istennőt a világ anyjaként tisztelték, azonban úgy, hogy ő egyben az általa megszült őanyagot is személyesíti.

Ez a felfogás tehát voltaképen szintén feltételezi a térnek képzeletét, amelyet azonban maga a tért személyesítő istennő tölt ki anyaggal.

A kheta Attar vagy Atar a khetáknál, valamint a többi sziriai népeknél még Antarata, Athtar, Athar-Ati, Atargatisz, Targata, Astar, Astart, Astoret, Astarot, Astarte nevek alatt is tiszteltetett s Asztarte kultuszának igazi gócpontja épen a kár Ciprus-sziget volt.

Asztarte istennő általában az ég istennőjének tekintetett és Roscher a sziriai Asztarot- Karnaimban: a szarvas Astartéban (amelynek legrégebb alakját már a régi kheta fővárosból, Kádesből eredő ábrázolattal is bemutatja¹⁸⁴) egyenesen is az egyiptomi nagy égi istennők és nap anyák: Hathor és Izisz mintaképeit látja s szerinte csak utóbb köttetett össze Astarte a holddal.

A szumirok és asszirok Istar istennőt nemcsak az ég és föld, hanem az alvilág megszemélyesítőjeként is imádták, Babelon szerint. Szerinte ugyanis az alvilági istenkirálynő Allat, aki a kedvese: Tammuz isten keresésére az alvilágba leszállt Istar istennőt magánál fogva tartja, nem más, mint (a vele e mithoszban szembe helyezett) Istar istennő maga¹⁸⁵).

Ha tehát Istar istennő az eget, földet és alvilágot, vagyis az ősök gondolkozásának minden lehető helyét személyesítette, akkor e minőségéből elég tisztán kivehetőleg: a tér az, amit benne tiszteltek.

Istar istennővel teljesen azonosnak tartják a feneciai Astartét s mindkettőjüket — az egyiptomi Hathorral együtt — azonosítják a görög-római Afrodite-Vénusszal is, úgy, hogy mindnyáját a Vénusz-csillagban látták megtestesülve.

A tudósoknak egy jelentékeny része aztán — épen a Venus-csillaggal való összeköttetésből — az Istar és Astarte

neveket a görög *αστηρ* és a zend *starann*, szanszkrit *tara* (csillag) szavakra vezeti vissza, amelyekre még a német *Stern*, az angol *star* is utalnak.

Babelon szerint: Istár istennő az asszir-kald pantheonnak csaknem összes istennőit egyesítette magában és csak legszorosabban vett minőségeiben személyesítette: a szerelmet, hadviselést és Venus-csillagot.

Movers szerint: a sémi nyelvekben nincs oly gyök, amelyre az Asztarte név visszavezethető lenne⁴⁸⁶) s ő iráni eredetűnek hiszi ezt.

Bochart szerint: Asztarte többes névalakja Asztarot a héberben nyáját jelent; aminek magyarázata a szarvakkal ábrázolt Asztartében keresendő.

Rawlinson György az Asztarte és Istár neveket szintén séminek tartja.

Delitsch Frigyes ellenben az Istár nevet szumir eredetűnek tartja⁴⁸⁷), amely véleményét ugyan Roscher nem hajlandó osztani.

A tudósok ilyen szétágazó és ellentétes véleménye felbátorít arra, hogy az istennő neveinek és jelentőségének megfejtése körül a magyar nyelv számára is szót kérjek.

Hogy az istennő Istár, Asztér és Astarte vagy Asztarte neveiben a mi tár, tér és tart szavaink rejlenek, a következőkkel bizonyítom:

A mi tár vagy tavar szavunk már őseink nyelvében is gyűjteményt, holmit (s ezeken felül még kincset) jelentett. Rokonai a kaímuk: dari (tartó), az arab és perzsa: dár (ház), a khald: dór (lak), a mongol: tar (kosár), asszir: tarbasu = udvar, karám, istálló.

Ezeken kívül még talán az egyiptomi tar hieroglifa neve is figyelmet érdemel, melyet a napkorongnak csupa pontokból — mint élet-szikrákból — képezett ábrázolata visel. A napkorongban hemzsegő élet-szikrákat ugyanis — amint láttuk — élet-méheknek tekintették s így a nap e minőségében — mint a méhek tára — a mi kaptárunkkal is összefüggni látszik.

A tár szavunkkal körülbelül azonos jelentőségű a tartó igenevünk, midőn bizonyos dolgoknak magában foglalóját értjük alatta. Ily értelmű rokonoknak tekinthetők a vugul tarti = zárva tart, valamint a kazáni tatár tartma fiók.

A tart igetöt a tár főnevünk, illetőleg az ezzel rokon tár igénk műveltető-ragos alakjának sejtem, amelynek eredeti alakja tárat lehetett. Ez alaknak szintén felismerhető egy őspéldánya, Asztarte istennőnek, kheta *Aniarata*¹⁸⁸) nevében.

Movers és Bochart Asztarte istennő neve változatának tartják a görög *asztér* (csillag) szót is, amely az istennőt az ő csillagához fűzi. Ebben az alakban pedig a mi tér szavunk foglaltatik, amelyet a tudósok azonosítanak a perzsa *tír*-rel (planities) és a szumir *turral* (tér).

A tér szavunk ugyan régi nyelvemlékeinkben (a perzsa *tír*hez hasonlólag) csak „plana“ (terület) jelentéssel maradt fenn. Ez azonban talán csak a véletlennek tudható be, mert a térrel fogalmilag rokon *terjed* (a vogul = *taramli* és *taräli* megfelelőivel, valamint az asszír *tarasu* = *ausgestreckt sein* fogalmi rokonnával együtt) már nem csupán sík irányú kiterjedést jelent.

Bochart az istennő nevével hozza kapcsolatba az *Aszteria*¹⁸⁹) sas-nevet, amelyben én az Emese keblére szállt *Asztur* madárfajt vélem felismerni. Ez a sas-madár, mint minden felé szabadon repkedő, szintén a tér mellett látszik bizonyítani, úgy, hogy mindezek alapján én részemről igen valószínűnek látom, hogy az *Istar*, *Asztér* és *Astarte* nevek *tár* *tér* és *tarte* részei az ezekre hasonló szavainkra vezetendők vissza.

Ami most már az *Istar* és *Astarte* nevek *Is* és *As* szótagjait illeti, én ezekben a mi *ős* szavunknak elváltozásait látom. Az *Istar* név *Is* szótagjában ugyanis — nézetem szerint — épen úgy a mi *ős* szavunk rejlik, mint az isten szavunkban, ahol azt tudósaink is általában *ősnek* fogadták el (a *Hal. Besz.* *isemukut* = *ősünket* szava alapján). Somogyi Ede is *ősnek* magyarázza az *Istár* név első tagját.

Az *Istár* név és az isten szavunk *is* szótagjának *ős* jelentése aztán alapot szolgáltat az *Astarte* és *Asztér* nevek *As* szótag-

jának szintén *ős-ül* értelmezésére is; ami által a fennebb tárgyalt Asera név As szótagja is *ős* jelentésűnek bizonyul.

Ezek szerint én részemről az Istar, Asztér és Astarte neveket: *ős-tár*, *ős-tér* és *ős-tart-al* megfejtethőknek látom. Az Astarte névnek *ős-tart-ul* (vagyis *ős tartó* = méhében foglalóul) való értelmezése ellen a mai magyar nyelv alapján lehetne azt a kifogást emelni, hogy az mindennemű igenév képzőt nélkülöz; e kifogás ellen azonban az olvasót utalhatom a fennebb ismertetett Él (élő) és er (erő) istennevekre, mint e tekintetben hasonlókra.

Hogy azonban az istennőnek lényegét: a tért az *ősök* nem fogták fel elvontan a benne foglalt világtól, vagy legalább annak *ősanyagától*, azt a térrel rokon *tár* szavunk is tanúsítja, mint amely már dolgok összefoglalását jelenti. Ezenkívül azonban még a *ter* szóalakot tartalmazó istenség-nevek és igen különböző nyelvbeli szavak nagy tömege is tanuskodni látszik az ilyen *ős* felfogás mellett. E nevek és szavak *ős* mithoszi és kozmogóniai fejtegetésébe részletesen bocsátkozni nem bátorodom; minthogy azonban azok egymás között mégis árulnak el bizonyos összefüggést, megkísérlem azokat bizonyos uralkodó gondolatok alapján egymáshoz fűzve ismertetni.

Az alapelvek: 1. a térben uralkodó törvény; 2. az azt betöltő anyag; 3. törvénynek az anyagra hatásából előálló természet.

A *törvénynek* a *térrel* való nyelvi összefüggését már a sumir nyelv tanúsítja melynek szava mindkettőre: *tur*; amint hogy a törvénynek régi magyar tervény (terven) alakja is mutat összefüggést a magyar térrel. A törvény szavunkat azonosítják a mongol, kalmuk és ujjur: *türü*, a török: *töre*, a szánszkr. és iráni: *darman*, a perzsa: *tora*, a héber: *thóráh* (törvény, szokás, intézmény, rend) szavakkal. A perzsa és héber szavak azonban még közelebb állnak a megbosszulást, büntetést jelentő: *torol* igénkhez, amely pedig elég közel rokonhangzást mutat a világtörvény, világrend feníciai megszemélyesítője, Thuro istennő nevével, valamint a perzsa mithosz azon Toros⁴⁰⁰) mada-

rának nevével, amelynek alakjában Mithra isten az isteni ígé kihirdeti s amelyet ily minőségében Soldi Colbert azonosít a: egyiptomi — az égi törvényt lehozó — királyi karvalylyal. Ez a Toros madár (amelyet Soldi-Colbert szintén karvalynak mond, míg egy részt a törvény-kihirdető szerepével egészen magyaros jelentést (torol, tor-os) ad a nevének, másrészt ugyan e névnek hasonlóságával az Emesét megtermékenyítő Asztur (Tur-asz = Toros és az ezzel azonosnak s szintén karvalynak sejtett turul madarunkra — ez utóbbiak lényege szempontjából — különös figyelmünket hívja fel; kivált, mikor az Asztur madárnak törvény vagy torló jelentősége mellett a mi ostor (talán őstor) szavunk is tanuskodni látszik. Mindez pedig talán Astarténak a szábaiknál tisztelt Athtar⁴⁰¹) nevű himelvi alakja lényegére világot vetni is alkalmas.

A régi tarkhon (bíró) szavunk az azonos osszét tarkhonnal együtt, arról is látszanak tanúskodni, hogy az ősök a sárkányt is toroló, büntetőnek, mintegy istenostorának tekinthették.

A térben foglalt anyagot az ősök, úgy látszik, mindenek fölött a földben látták. Legalább is ezen felfogásra látszik vallani a tér szavunknak (a Czuczor-Fogarassy szótárban is figyelemre méltatott) hasonlósága a latin terrára (francia terre) Ámbár a földre vonatkoztatva a tér és a perzsa tir szavak csak terület (plana) értelemben használtatnak.

Azonban a latin materia (anyag), valamint az annak alapul szolgáló mater és ennek testvérei: a görög *μητηρ* és a német Mutter szavak is magukban foglalják a tér szavunkat. És ez annyival feltünőbb, mert az anyaság — az egyiptomi: Mut, a kheta: Ma, valamint a görög Gea és Demeter, illetőleg helyesebben Gé-méter földanya-istennők útján — csakugyan is összefügg az anyafölddel, még pedig annyira, hogy a latin mater és a német Mutter szavak is a kheta-kun Ma és az egyiptomi Mut (földanya) nevek egy-egy összekapcsolásainak tűnnek fel a tér-rel.

A német Mutter és latin mater továbbá átvezetnek a reájuk hasonló *nutrio* = táplálok és *natura* = természet szavakhoz.

amelyek pedig egyszersmint az anyasággal, illetve a földanya-
sággal fogalmi rokonságban is állanak. Sőt Brugsch a natura
szóval magyarázza az egyiptomi *nutr* (máskép *nuta*, *nuti*)
isten nevezetét (apellativus) is, amely alatt a voltaképi istent, a
mindenben ható, tevékeny erőt értettek, akinek az összes istenek
csak megannyi nyilvánulásai⁴⁹²).

Ha pedig a lat. *mater* és görög *μητηρ* szavak szótagjait
felcseréljük, akkor az így nyert *θερμα*, *θερμη* (meleg, meleg fürdő)
útján eljutunk a magyar *terem*, *teremt* igékhez s a *teremtő*-
(*terumteve*) és *természet*-hez; valamint a vogulok Tarem vagy
Tarom (Numi Tarom) legfőbb istene nevéhez. De mindezeket még
a tér és tár fogalomkörével is egy újabb kapocscsal köti össze a
terem igének szóegyezése a *terem* (Sala) főnevünkkel. A termé-
szet szavunkkal való összeköttetést még szorosabbá teszi a
μητηρ-rel Demeternek vagyis Gémétérnek, a termésadó termé-
szetanyának Thermesia (melegítő) mellékneve.

A materiának magyar anyag szava kétségtelenül a nyelv-
újítás terméke s a latin szó fordítása. Én azonban azt sejtem,
hogy a mi ős-szókincsünkhöz tartozó *agyag* szavunk — melyet
az új perzsa adzsak szóval azonosítanak — mint amely szintén
az anyára s illetőleg az anyaföldre látszik utalni, az anyagról
vallott ős felfogásnak szintén megfelel.

Ezek alapján nézzük át ezt a két minőséget, s kezdjük az Aséra – val. Az Aséra – i minőséget
Ő magyarul, mint Óserő olvassa ki, s ebben a viszonylatban „csonkolt fa”-ként jellemzi. A
szövegben feltűnik a „cölöp” is, mint meghatározás, ami összeköti ezt a művet Huszka „Istenfa”
című művével, ahol ott, az oltár járulékaik között feltűnik a „cölöp”. Amennyiben így tárgyalom ezt a
minőséget, és hangsúlyosan feltűnik a Fa (mint Fa Elem, ÉLETFA), ezért egyértelműen látszik a
rendszer hanyatlása! Először megjelenik az ÉLETFA, majd az idő elteltével „bukik a rendszer”, s az
Életfa már, mint ASÉRA, tehát „csonkolt fa” -ként jelenik meg, s utána tovább hanyatlik a történet,
s megjelenik a „cölöp”. Mivel itt fáról (Élő fáról) beszélünk, így elvileg minden fát „Asera - vá”
lehet tenni, tehát „csonkolt fa” - vá, mely minden tavasszal újra kihajt. Ha így tárgyaljuk, akkor
érthetővé válik a Bibliai tiltás, miszerint „ne tégy Asérává minden fát!”. Tehát Asérává csak a Szent
Fát szabad tenni, a többi fát elvileg nem, ugyanis ebben az esetben maga a Szent Fa vesztené el a
méltóságát.

Most nézzük meg, mi a helyzet az Astarte – val! Ezzel a minőséggel a szerző is hosszabban
foglalkozik, jobban körbejárja a témát, mely a mi szempontunkból felesleges információt is
tartalmaz, de látni kell, hogy ezt a minőséget értékelve magyar szempontból meddig tud, illetve
képes elmenni. Érdekes lehet, hogy ezt a minőséget a tértől a törvényig, a Szűzanya minőségtől
egészen a Földanya minőségéig értelmezni tudja, s még az anyag, tér fogalma sem áll messze.
Viszonylag e PrINCÍPIUM fedésben áll az előbb leírtakkal (Huszka, illetve Bíró művei), ezért nem
merülök bele jobban, de egy adatot kiemelnék. A hivatkozott írás az Astarte-t elviszi
jelentéstartalmilag egészen az ős – tartó minőségig!

Amennyiben ezeket a hivatkozási pontokat komolyan veszem, és hajlandó vagyok elfogadni, akkor ezt a gondolatmenetet tovább is lehet vinni! Ha ezt megtesszük, nagyon gyorsan el tudunk jutni a Görög mitológiában szereplő Atlaszig. Nézzük meg, mit ír Kerényi Károly „A Görög Mitológia” című művében a szóban forgó minőségről.

42. oldal:

9. EKHIDNA, A HIESPERISEK KÍGYÓJA ÉS A HIESPERISEK

Azoknak az elbeszéléseknek, melyekben Herakles verte agyon Ladont, ellentmondanak más történetek, melyekben a hős – vagy helyette Atlas óriás, aki nyugaton az ég boltozatát tartja – szépszerével szerezte meg az almákat, vagy a kígyótól, vagy a Hesperisektől, vagy az ő segítségükkel – az elbeszélő tetszése szerint.

109. oldal:

X. Maia, Hermés, Pán és a nimfák

Bár Hermés anyja az árkádiai Kylléné-hegy egyik sötét barlangjában lakott, amikor fiát foganta és szülte, mégsem volt ennek a hegynek az istennője; különben nem léptette volna fel Sophoklés a himnusz elbeszélésére épülő darabjába Kylléné nimfát is a gyermek dajkájaként. Kylléné tartozott eredetileg a hegyhez, Maiát sokkal erősebb szálak fűzték az éjszakai mennybolthoz: a Pleiasok egyike volt: ez a hetescsillagzat az égbe emelt isteni leányokból állt. A hagyomány Atlast mondta apjuknak, akiről tudjuk, hogy a menny boltozatát tartotta nyugaton. A Pleiasok anyjaként Pleionét vagy Aithrát nevezik meg, a „fényeset”, mindketten Ókeanisok. A lányokról az a történet járta, hogy Artemis szüzi csapatát alkották, s Órión, a bösz vadász úzóbe vette őket; ezért Zeus galamokká (peleiadés), végül pedig az üldözötteket és üldözőket egyaránt csillagképpé változtatta.

137. oldal:

XIII. Prométheus és az emberi nem

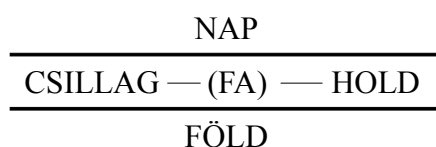
Menoitios a hagyomány szerint gonosztevő volt, akit Zeus a vakmerősége és támadókedve miatt villámával az Erebosba döntött. Atlas tartotta a széles eget, szilárdan állva s fejével és kezével megtámasztva terhét, a föld peremén, a Hesperisek kertje előtt, erős kényszer alatt. Zeus mérte reá ezt a sorsot. Tudjuk, hogy Atlas apja volt több istennőnek, a Hesperiseknek, Maiáknak és a Pleiasoknak, régi elveszett elbeszélések szerint; veszedelmesen okos isten volt, aki még a tenger mélyén is kiismerte magát. Kezdetől fogva övéi voltak az oszlopok, melyek szétválasztják a földet és eget. Zeus uralma alatt egy örökös erőfeszítésre ítélt óras volt, aki a világ nyugati peremén áll, míg Prométheus a keleti peremén viseli büntetését. Róla és Epimétheusról a következőkben bővebben mesélek majd.

A hivatkozásokból is látni, hogy Atlasz minősége nem áll távol, sőt fedésbe hozható Astarte őstartói szerepkörével, s amennyiben így tárgyalom Kerényi írása plusz információkkal lát el bennünket. Először javítanám a közölt adatokat, mivel ha Atlasz rokonítható Astartevel, akkor Női minőségről kell beszélnünk (Aphrodite – VÉNUSZ), de a szöveg FÉRFI – ként jeleníti meg! Ez, az írás egyértelmű torzulásáról árulkodik, így a Görög mitológia az álláspontom szerint torzult, nem tartható hitelesnek. Lényegében ezt a megállapítást bárki vitathatja, kritizálhatja, de a későbbiekben fel fogom használni, s akkor még jobban láthatóvá válik, miért és hogyan torzul ez a mitológia. Kezdetnek elégedjünk meg annyival, hogy ugyanaz a torzulás figyelhető meg a Görög mitológián belül, mint amit a rendszeren, Hierarchián belül tárgyalunk, magyarul a NŐI – YIN Minőség és a FÉRFI – YANG Princípium szerepcserélődése, illetve a Női jelleg részbeni kiiktatása, átértékelése.

Mellesleg érdemes figyelemmel tekinteni arra, hogy a hivatkozott rész a peleiades – okat is említi (Plejádok), mely magyar nyelvterületen a Fiastyúk nevet viseli. Érdekes a magyar megnevezése, ugyanis ebben a szóban benne van a Yang is (Fias), és a Yin is (Tyúk)! Tehát egy olyan rendszerről beszélünk, mely **önmagában tartalmazza a YIN – YANG kettőt, s ebben a vonatkozásban a most tárgyalt rendszer VÉNUSZ Minőségével azonosítható** (hiszen Ő is a Yin minőségen belüli Yang képviselő)! A magyar hagyományban a Fiastyúk érdekes módon az **Istenek szerelmi fészkeként van meghatározva, mely úgyszintén a VÉNUSZ minőségével rokonítható!**

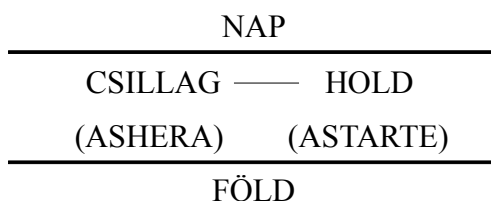
E két minőséget el kell helyeznünk ebben a rendszerben, de első ránézésre a hivatkozott adatok alapján talán kissé nehézkes. Kettő megközelítés áll rendelkezésünkre, ez a rendszer osztásából adódó Hat-, illetve Öt Elem Rendszere.

Először kezdjük az Öt Elem Rendszerével (mert talán ez lesz az egyszerűbb). Írjuk fel most a Hierarchiát az elemekkel megjelölve.

Mint látható, a Fa Eleme (Élet Eleme – ÉLETFA) zárójelbe került, hiszen Ő nem része a Négy Alap Elemnek (Négy Gyökér)! Tehát ez a minőség pluszként jelenik meg a rendszerben, s amennyiben így tárgyalom, külön jelenik meg a LEVEGŐ Elem (CSILLAG – VÉNUSZ), s a VÍZ Elem (HOLD). Így a most tárgyalt Aséra – Astarte a FA Elem képviselőjéhez tartozik, mely viszont a hivatkozott adatokból következően szoros, elválaszthatatlan kapcsolatban van a VÉNUSZ – szal (CSILLAG), de Atlasz minőségénél a VÍZ (Tenger) is említésre kerül. Érdekes módon az Aséra jelenik meg ÉLETFA – ISTENFA – ként (Csonkolt Fa), még az Astarte maga a VÉNUSZ, általában a Szerelem, az Anyaság Istennője (Istar – Aphrodite)! A FA Eleme, ahogy az előzőekben már tárgyaltuk YIN MINŐSÉG! (A „Jegyzetekben” még visszatérek erre a felosztásra!!)

Most nézzük a Hat Elem Rendszerét!

Először is helyezzük el, értelmezzük az ASÉRA – ASTARTE kettőt! Az előző részek tárgyalásánál az Aséra egyértelműen Yang Princípiumként lett azonosítva, s Astarte lett a Yin Minőség. A Négy Elem Rendszerében, s ennek a Hierarchiának a keretében egyértelműen a VÉNUSZ – CSILLAG (LEVEGŐ ELEM) a Yang Minőségnek felel meg, és a HOLD (VÍZ ELEM) a Yin Princípiummal került azonosításra. Ebből kifolyólag, mivel az Aséra a Yang, így Ő felel meg a Levegő Elemnek, s Astarte a Yin, így Ő a Víz Elemmel rokonítható. Mivel a Hierarchiát úgy tárgyaltuk, hogy a középső szint két minőségként jelenhet meg, de ezt a kettőt lényegileg EGY – nek kell tekinteni, így az Aséra és az Astarte ugyanúgy szoros, és szerves kapcsolatban áll egymással, NEM VÁLASZTHATÓ SZÉT!! (Már ebből az adatból is következik, hogy a Bibliai idézetekben az Aséra – Astarte miért jelenik meg mindig együtt, s a két jelképet miért keverik össze!) A Hierarchia tárgyalásánál a HOLD Minősége a SZŰZ (0. Elem) Elemével rokonítható, így látszólag felborul az Astarte „rendszere”. Magyarul az Astarte – re tett hivatkozások legtöbb esetben a VÉNUSZ – szal, Aphrodite – vel van kapcsolatban, de itt a HOLD Szűz Minőségével kerül fedésbe.

Amennyiben ezt a két adatot egyszerre, egy időben tudom értelmezni (mely szerintem kulcskérdés), Astarte – ra vonatkoztatva közvetlenül megkapom a SZŰZANYA olvasatot!

(Emlékezzünk vissza a Holdsarlós Boldogasszony ábrázolásaira, melyen a NŐI alak (SZŰZANYA) a Holdon áll, s a fejét Csillagkoszorú övezi!)

A hivatkozott szöveg említi Atlaszt, s érdekes módon Ő a világot „Nyugaton” tartja meg! Ez a későbbiekben fontos lesz, egyelőre jegyezzük meg! A rendszert figyelve, hangsúlyosan kiemelném **A HIERARCHIÁT A NŐI – YIN MINŐSÉG TUDJA, KÉPES MEGTARTANI!** (Amennyiben hajlandó vagyok komolyan venni, és hitelesnek elfogadni az Atlaszról közölt információkat a Görög mitológiából. Annak ellenére, hogy maga a mitológia torzult, a közölt adatai még lehetnek helytállóak, és ha megfelelő nézőponttal, értelemmel olvassuk a szöveget, szinte „kincsesbányára” bukkanhatunk! A későbbiekben majd látni fogjuk, adatolás tekintetében hozzá fogunk nyúlni a szöveghez, s bizonyos tekintetbe nagyon pontosak lesznek a megjelölései!)

Most ezek után nézzük meg Baal személyét. Itt tudni kell, hogy Baal „Sumer” (Mezopotámiai, Kánaánitai!!) Panteonban a Főisten, így a kereszténységben az ATYA – val rokonítható, tehát a NAP! Tegyük tisztába ezt a megállapítást, ugyanis a későbbiekben ez problémát okozhat. A hivatkozott szövegben (Huszka – Istenfa: „Karthagó Baalja Baal – Hammon az égő Baal, a tűz és a nap istene volt.”) így szerepel, ezért mi is nyugodtan hivatkozhatunk e minőségében Reá!

Akinek ez az információ nem elég, illetve kételyei merülnek fel a leírtakkal kapcsolatban, annak most idézek egy ELTE – s publikációt a témával kapcsolatban, mely hitelesnek tekinthető származási helyét tekintve.

Hivatkozás: <http://www.asszirilogia.hu/site/pageprocess.htm?id=480>

Assziriológiai és Hebraisztikai Tanszék
Eötvös Loránd Tudományegyetem

Judaisztikai Kutatócsoport
MTA TK Kisebbségkutató intézet

Baal

Szerző: Jicsinszky Róbert
Korrektor: Marossy Attila
Utolsó módosítás: 2014. május 21.
Projekt státus: ✓ Korrektúrázva
Wikipedia oldal: ✓ [Ellenőrizve](#)
Kiindulási cikk: [Wikipedia](#) (magyar)

[Wikipedia lap](#)

Meghatározás:

Baal (Ba`al, héber: בעל) az ókori kánaáni kultúrkör vihar-, eső- és termékenységistene, jelentése 'úr, uralkodó, férj'.^[1] Az Amarna-levelekben, valamint az ugariti irodalomban Addu/Haddu viharistennel azonos. Dagan isten, valamint Él isten (a kánaáni pantheon feje) fiaként is megjelenik nyugati sémi népeknél.^[2] Baal kultikus állata a bika. A Héber Bibliában YHWH ellenfeleként jelenik meg.

A rasz samra-i (ugariti) szövegekből tudható,^[3] hogy Baal a hatalmas viharisten, legyőzi a tengeristent, Jammot, és a sárkányszörnyet, Lotant (a Bibliában Leviatánként jelenik meg (Jób 41:1)).

Majd Móttal, az alvilág istenével való találkozás során meghal, de testvére és – egyes elképzelések szerint – hitvese, Anat fel tudja éleszteni. A halott és újjáéledt isten mítosza összhangban van a természet termékenység és terméketlenség ciklusaival.[\[4\]](#)

Tartalomjegyzék:

1. Meghatározás
2. Név és Etimológia
3. Baál ábrázolása az ugariti irodalomban
4. Baál és Yahweh
5. Források

Név és Etimológia:

Baál (Ba`al, héber: בעל) nevének jelentése: 'úr, uralkodó, férj'. A név a Bibliában 90 alkalommal fordul elő különböző kontextusokban.[\[5\]](#) Az ugariti mitológiai szövegek az egyik legfontosabb istenként mutatják be az ugariti pantheonban; ezenfelül mind a Héber Bibliában („a Baálok”, Bírák 2:11, 3:7, 8:33), mind az ugariti szövegekben előfordul a név többesszámú változata (ugariti: b`lm), ami arra utal, hogy kisebb helyi istenségeket is így jelölhettek. Helyi kultuszokra utalnak a Baál-Berit, Baál-Gad és Baál-Hermon összetételek.

A Baál nevet az Amarna-levelek az Addu istennévvel használják együtt („Én Baálom, én Addum”), hasonlóan az ugariti szövegekhez, amelyek Haddu (hd) istent szólítják így. Mivel Addu/Haddu viharistennel a kelet-sémi népeknél is találkozunk (akkád: Adad, Addu, feltehetően a sumer ad-da „atya” szóból eredően), ezért a Baál név a későbbi nyugat-sémi vallásfejlődés eredménye lehet. Kultikus állatát, a bikát is Adadtól örökölte, párhuzamban az anatóliai és krétai viharisten/bikakultusz kombinációkkal. Személyéhez az éltető eső mellett a pusztító vihart is kapcsolták.

Baál gyakorta melléknevekkel együtt fordul elő az ugariti szövegekben, ilyenek például: „Hatalmas Baál” ('aliyn b`l) és „Herceg, a Föld Ura” (zbl b`l ars). Ez utóbbi a Héber Bibliában is megjelenik Baal-Zebub formában (2Kir 1:2), de az Újszövetség (Máté 10:25, 12:24) a Baal-Zebul formát is megőrizte. További attribútuma a „felhőn lovagló” (ugariti: rkb `rpt), amely a Zsoltárok 68:5-ben cseng vissza.[\[6\]](#)

Palotája a Zafon-hegyen helyezkedett el, ami Ugarittól 50 km távolságra van, és a mai Jebel el-Aqra'-heggyel azonosítják.[\[7\]](#) A Baál-Zafón névegyüttes az egyiptomi és akkád szövegekben is előfordul, és egy akkád nyelvű ugariti istenkatalógusban Baál-Zafón mint „viharisten, Hazi hegy ura” (^dIM be-el huršan ha-zi) szerepel, Haz(z)i pedig a Zafon-hegy hurrita elnevezése.[\[8\]](#) A Baál-ciklus hosszasán számol be Baál Zafon-hegyi palotájának építéséről és felavatásáról. A kánaánita térségben ezenfelül gyakran jelenik meg bibliai helységnevek előtagjaként is (Baál-Haczor, Baál-Hamon). Feltételezhető, hogy számos Baálnak dedikált templom és kultuszhely létezett; és erre utalnak az ugariti fellegrvárban talált nyugati templomon túli fentebb említett helységnevek is.[\[9\]](#)

Baál a kánaánita mitológiában leggyakrabban Dagan isten fiaként, de esetenként Él fiaként is megjelenik. Személyéhez az éltető eső mellett a pusztító vihart is kapcsolták. A név női formában is előfordul, mint Baálat istennő („úrnő”). Az ugariti Baál-ciklusokban erőszakos, háborús istennőként megjelenő Szűz Anat (btl `nt) Baál húga; vita tárgya, hogy a szeretője-e is. Baál állata a bika, és így attribútumai a sisak bikaszarvval és a kezében tartott villám. A hellenizmus idején Zeusz és Jupiter istenekkel azonosították.

Baal ábrázolása az ugariti irodalomban:

Baal küzdelmeit az ugariti Baal-ciklus eleveníti fel. Az eposz kezdetén Baal legyőzi a tenger istenét, Jammot és Lotant (a bibliai Leviatánt), a hétfejű tengeri szörnyet is. Feltehetően emiatt lett kiemelkedő helye az istenek között. A szövegek azt is sejtetik, hogy ez az ütközet az Él és Baal közötti konfliktust fejezi ki, mivel Jamm a tiszteletreméltó Él bajnoka/védelmezője volt. A bibliai utalások a YHWH tenger feletti győzelméről (Ézs. 27:1; Ezék. 29:3–5; Náh. 1:4; Hab. 3:8) a régi, Baalról szóló hőstetteket őrzik.[\[10\]](#)

A győzelem után Baal panaszkodik Anat istennőnek, hogy minden istennek van palotája vagy udvara, csak neki nincs. Ezért Anat ráveszi Élt, hogy engedélyezze Baalnak a palota építését. A palota a Zafon-hegyen épül fel, eredetileg ablakok nélkül, mivel Baal tartott attól, hogy Jamm megtámadja az ablakon keresztül. A Jamm fölött aratott győzelmet követően azonban beleegyezett, hogy a palota építője, Kothar-wa-Khasis ablakot nyisson a palotán, amelyen keresztül esőt tud bocsátani a földekre.

Ezt követően Baal követeket küld a halál istenéhez (vagy magához a megszemélyesített halálhoz), Móthoz, vacsorára invitálva őt. Mót válaszában megfenyegeti Baalt, hogy összezúzza az egeket és darabokra tépi, majd darabonként felfalja őt. Ezt követően mindketten megjelennek Él színe előtt, ahol Šapaš napistennő azt javasolja Baalnak, hogy küldjön maga helyett egy helyettest, akit Mót megehet. Ez meg is történik, és a következő, amit megtudunk, az a Baal haláláról való jelentés. Anat (Baal lánytestvére és bizonyos vélekedések szerint felesége), valamint Él gyászolnak. Anat Šapaš, a nap-istennő segítségével, megtalálja Baal testét és eltemeti Zafon-hegyen.

A szöveg további részében Anat követeli Móttól testvére feltámasztását, aki nem enged a kérésnek. Erre Anat feldarabolja Mótot, a darabjait elégeti és a madaraknak adja. Ezt követően Anat visszatér Élhez, aki közli vele, hogy álmot látott, amely szerint Baal életben van. Röviddel ezután maga Baal is visszatér, és újabb harcba keveredik a feltámadt Móttal, akit azonban Šapaš tájékoztat arról, hogy esélytelen Baállal szemben, mivel most Él is mellette áll. Ezért Mót megadja magát, és elismeri Baal királyi hatalmát. Innen eredeztetik, hogy Baal, aki az életet adó esőt hozza, képes visszatartani Mótot, aki az aszályt, a terméketlenséget és a halált képviseli.[\[11\]](#)

Baal és YHWH:

Baal kultusza a kánaáni területeken erősen kapcsolódott a földműveléshez, amely az eső rendszerességétől és mennyiségétől függött, Egyiptommal és Mezopotámiával ellentétben, ahol a földet öntözéssel és árasztással művelték. A hét éves aszályról tudósító bibliai történetek (1Móz 41, 2Sám 1:21) arról árulkodnak, hogy a tartós aszály éhínséghez és társadalmi katasztrófához vezetett; amire az ugariti Baal-ciklus is utal (Baal föld alatti elrejtőzése és Mót győzelme). Az Ígéret Földje főként az Égnek esőjével táplálkozott (Deut. 11:10–11), ahol ezért Baal, mint termékenységisten, különösen fontos szereppel bírt.

A Biblia Baalt úgy mutatja be, mint YHWH legnagyobb ellenfelét. Izrael népe már a Kánaánba való bevonulás előtt áldozott Baal-Peórnak (Num. 25:1–9), amivel bünt követtek el. A Bírak könyvében gyakran elhagyják YHWH-t, Baalért vagy Aseráért (Bír. 2:13; 3:7). A Baal-kultusz a tetőpontját Aháb király és felesége, Jézabel uralkodása alatt érte el. Ebben az időben lépett fel Illés próféta, aki YHWH parancsára kihívta Baal papjait, hogy mindenki számára kiderüljön, YHWH vagy Baal-e az eső forrása. A Kármel-hegyi tűzpróba során Baal papjai kudarcot vallanak, és bebizonyosodik Baal tehetetlensége (1Kir. 18). Néhány évvel később Jéhu lerombolja a Szamáriában lévő Baal-szentélyt, és megöli papjait és követőit (2Kir. 10).

A bibliai narratíva szerint Jósiás reformjai végleg megszüntették Baál kultuszát (2Kir. 23:4–5). [12]). A filológiai kutatások és tárgyi leletek (pl. a Kuntillet Ajrud-i lelet, amely szerint Astarté YHWH felesége) alapján azonban valószínűsíthető, hogy a Baál-kultusz még a VI. században is virágzott. Jeremiás 19:5kk szerint Júda pusztulása egyenesen a kiterjedt Baál-kultusznak köszönhető. [13]

A Héber Bibliában YHWH Baál számos attribútumát átveszi, pl. "felhőkön lovagló" (Zsolt 68:5), amikor elindul Széirből, akkor "csepeg a hegy" (Bír 5:4), illetve "legyőzi a tengeri szörnyet" (Zsolt 74:14); mégis ádáz ellenségekké válnak, ami érdekes jelenség annak a fényében, hogy ugyanakkor Él isten teljes attribútum-készletét, sőt a nevét is magába olvasztotta, beleértve a lokális Él-kultuszokat is (Él-Bétél, Él-Saddaj, Él-Eljón). Ennek az oka az lehet, hogy a monoteizmus felé mutató YHWH-kultusz karaktere összefért az egész világ felett uralkodó Él karakterével, de nem fért össze a más istenekkel hadakozó, vereséget is elszenvedő, vagy akár meg is haló istenek képével. [14]

Források:

Primer források:

- Károli, Gáspár, ford., *Biblia* (Budapest: Magyar Bibliai-Tanács, 1990)

Numeri 25:1–9
Deuteronomium 11:10–11
Bírák 2:11, 2:13, 3:1, 3:7, 8:33
1Királyok 18
2Királyok 10; 23:4–5
Jób 41:1
Ézsaiás 27:1; 51:9
Ezékiel 29:3–5
Náhum 1:4
Habakuk 3:8

Szakirodalom:

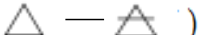
- Albright, W. F., *Yahweh and the Gods of Canaan* (London: University of London, 1968)
- Lewis, Theodore J., „The Identity and Function of El/Baal Berith”, *Journal of Biblical Literature* (Athens: University of Georgia, 1996), vol. 115., no. 3., pp. 401–423.
- Metzger, Bruce M., ed., „Baal”, in: *The Oxford Companion of the Bible* (Oxford: Oxford Unity Press, 1993), pp. 70–71.
- H. Pope, Marvin, ed., „Baal”, in: *Encyclopaedia Judaica* (Jerusalem: Keter, 1972), vol. 4., col. 3–12.
- Van der Toorn, Karl; Becking, Bob; W. van der Horst, Pieter, ed., „Baal”, in: *Dictionary of Deities and Demons in the Bible DDD* (Cambridge: William B. Eerdmans Publishing Company, 1999), pp. 132–139.
- Marvin H. Pope, „Baal Worship”, in: *Jewish Virtual Library* (American-Israeli Cooperative Enterprise) (http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/judaica/ejud_0002_0003_0_01786.html 2014/03/17)
- Hefner, Alan G., „Baal”, in: *Encyclopedia Mythica* (<http://www.pantheon.org/articles/b/baal.html>, 2014/03/17)
- Karasszon István, *Az óizraeli vallás* (Budapest: Budapesti Református Teológiai Akadémia, 1994), p. 15.

Kapcsolódó szócikkek:

- Asera
- Anat
- Biblia
- Él
- Hadad
- Rasz Samra
- sémi nyelvek
- Ugarit

- [1] Metzger, Bruce M., ed., „Baal”, in: *The Oxford Companion of the Bible* (Oxford: Oxford Unity Press, 1993), p. 70.
- [2] H. Pope, Marvin, ed., „Baal”, in: *Encyclopaedia Judaica* (Jerusalem: Keter, 1972), vol. 4., col. 2.
- [3] H. Pope, Marvin, „Baal Worship”, in: *Jewish Virtual Library* (American-Israeli Cooperative Enterprise) (http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/judaica/ejud_0002_0003_0_01786.html 2014/03/17).
- [4] Metzger, Bruce M., ed., „Baal”, in: *The Oxford Companion of the Bible* (Oxford: Oxford Unity Press, 1993), p. 70.
- [5] Van der Toorn, Karl; Becking, Bob; W. van der Horst, Pieter, ed., „Baal”, in: *Dictionary of Deities and Demons in the Bible DDD* (Cambridge: William B. Eerdmans Publishing Company, 1999), p. 132.
- [6] H. Pope, Marvin, ed., „Baal”, in: *Encyclopaedia Judaica* (Jerusalem: Keter, 1972), vol. 4., col. 9–12.
- [7] H. Pope, Marvin, „Baal Worship”, in: *Jewish Virtual Library* (American-Israeli Cooperative Enterprise) (http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/judaica/ejud_0002_0003_0_01786.html 2014/03/17)
- [8] H. Pope, Marvin, ed., „Baal”, in: *Encyclopaedia Judaica* (Jerusalem: Keter, 1972), vol. 4., col. 9–12.
- [9] H. Pope, Marvin, ed., „Baal”, in: *Encyclopaedia Judaica* (Jerusalem: Keter, 1972), vol. 4., col. 5.
- [10] H. Pope, Marvin, „Baal Worship”, in: *Jewish Virtual Library* (American-Israeli Cooperative Enterprise) (http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/judaica/ejud_0002_0003_0_01786.html 2014/03/17)
- [11] Marvin H. Pope, „Baal Worship”, in: *Jewish Virtual Library* (American-Israeli Cooperative Enterprise) (http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/judaica/ejud_0002_0003_0_01786.html 2014/03/17); Hefner, Alan G., „Baal”, in: *Encyclopedia Mythica* (<http://www.pantheon.org/articles/b/baal.html>, 2014/03/17)
- [12] Metzger, Bruce M., ed., „Baal”, in: *The Oxford Companion of the Bible* (Oxford: Oxford Unity Press, 1993), pp. 70–71.
- [13] Metzger, Bruce M., ed., „Baal”, in: *The Oxford Companion of the Bible* (Oxford: Oxford Unity Press, 1993), pp. 70–71.
- [14] Karasszon István, *Az óizraeli vallás* (Budapest: Budapesti Református Teológiai Akadémia, 1994), p. 15.

Ebből ELTE – s hivatkozásból is kitűnik, hogy Baal az Istenek Panteonjának a Főistene (ebben a tekintetben „rokonítható” a Görög mitológiában Zeusszal, és a Rómaiban Jupiterrel), s így „elvileg” a Hierarchia csúcsát kell, hogy képviselje. (Amennyiben magyarul gondolkodunk, s e név mássalhangzó gyökét vesszük faggatóra, akkor a következőket kapjuk: BaaL → BL /P, B, V, F hangkategória/ → B hasonulása V → VL → hangzósítva ViL /Világos – ság/. Ezek alapján a Baal név magyarul elvihető, értelmezhető a Világosság szavunk gyökével, s így rokonítható a Hierarchiában a NAP – pal, mely a Huszka műben meg is történt!)

Tehát, ha Baal a NAP, és Astarte (Asera) a VÉNUSZ, akkor a Yin – Yang alapján „azonos”, rokon fogalomkörbe tartozik, s összekeverhető (összeegyeztethető), ami a Bibliában meg is történt (NAP – VÉNUSZ → YANG – YANG → TŰZ – LEVEGŐ →).

Erre azonban vigyázni, ügyelni kell, mivel csak hasonlóak, s ebből következően nem egyező tulajdonságok!

Ennyit a Huszka múról külön, s most a kettő idézett mű megállapításait párhuzamba téve, egymás mellett tárgyalva, lássuk hova tudunk eljutni, mivel csak így tudunk előrébb haladni!

Amennyiben a JHVH feloldása ÉLETFA olvasata lehetséges és helytálló, úgy abban az esetben (mivel az ÉLET Elemére vonatkozik) a HOLD – VÉNUSZ minőséggel kell dolgoznunk. Nem külön – külön, hanem EGYÜTT!!

(Mivel nemrégén tárgyaltuk ennek az olvasatnak az Öt-, ill. Hat Elemrendszerén belüli értelmezését, így némi problémánk adódhat a Hat Elemrendszerénél, melynél Astarte a HOLD minőségével kerül párhuzamba. Ő egyben „Aphrodité” is, így közvetlen a kapcsolata a VÉNUSZ – szal, tehát hiába jelenik meg HOLD minőségként nem választható szét a VÉNUSZ – tól /SZŰZANYA!/. Az Öt Elemrendszerénél pedig a FA Elem, mely középen található önmagában egyesíti ezt a két minőséget, viszont a VÉNUSZ – szal szorosabb a kapcsolata!)

ÁBRAHÁM – IZSÁK – JÁKOB vonalon 12 „Zsidó” törzset kapunk. Ez a törzsszövetség felbomlik (itt TESTVÉR NÉPEKRŐL beszélünk!), s a 12 törzsből 10 alkotja IZRAEL – t, s a maradék 2 JÚDA törzsének vezetésével megalapítja JÚDEA – t! Hogy miért, vagy miért sem, de a végén ez a kettő nem egyesül egymással (TESTVÉREK!), hanem (főleg Júdea részéről) ellentétbe kerülnek! A szövegből egyértelműen következtethető, levezethető, hogy JÚDA a HOLD – at képviseli („Júda pedig utolérte és megragadta a Holdat...” ; „Júda pedig úgy tündökölt, miként a Hold...” ; „De Dávidot, Júda imádott hőst is ősidők óta a Holddal párosítják a zsidók.”), míg IZRAEL a VÉNUSZ – t („Lévi megragadta a Napot...” ; „Ezért lett Lévi olyanná, mint a Nap...”)! (Az igaz, hogy a hivatkozott szöveg a VÉNUSZ helyett NAP – ot említ, de az előbb tárgyaltuk végig, hogy ez a két minőség NEM AZONOS, VISZONT HASONLÓ MINŐSÉGGEL RENDELKEZIK, így összekeverhető, összemosható, mely különböző problémákhoz, félreértésekhez vezet /- het/!)

Az idézetekből ez remélhetőleg követhető, mert ez lesz a kulcskérdés a megoldáshoz! Amennyiben Júda a HOLD, és Izrael a VÉNUSZ, s Ők ellentétben állnak egymással, érdekes, hogy a Yin – Yang felosztás alapján úgyszintén szembenállást kapunk (YIN – HOLD, illetve YANG – VÉNUSZ!). Ez az ellentét az Élet szempontjából NEM irányulhat egymás ellen (KÁIN – ÁBEL), hanem csakis egymásért (HUNOR – MAGOR)!

Sajnos (talán a történelemben először /?/) itt a Testvér a Testvér ellen fordult, s Júda győz (Assyr segítséggel) Izrael felett! Így Júda JHVH Istenképe lett az uralkodó nézet, Izrael ELOHIM Istenképével szemben. Az ÉLETFA (ÉLET Eleme) működéséhez viszont mindkettő minőség kell, nem hozható létre sem egyik, sem a másik minőségből (JHVH → HOLD → SZŰZ → VÍZ, illetve ELOHIM → VÉNUSZ → ANYA → LEVEGŐ)! Viszont az idézetekből kitűnik, hogy először is Júda megtagadja az ÉLETFA – t („Mózes: Mindent, ami fából van, meg kell égetni”), másodsorban a VÉNUSZ Minőséggel gyűlik meg a „baja”, s kiiktatja a rendszerből (Astoret, Asera bálványai letöretnék)!! Így a kétpólusú egyensúlyos rendszerből (CSILLAG – HOLD), egypólusú kibillent rendszert hoz létre, ami a HOLD „Istenének” (ISTENNŐJÉNEK!), JHVH – nak „tömjénez”! Mivel a VÉNUSZ – i minőséggel problémája volt, és mellőzi a rendszerből, ezért mivel BAAL (ATYA) hasonló (de nem ugyanolyan) minőséggel rendelkezik, Tőle is megszabadul (Baal templomai lerontatnak!)!

Tehát, ha tagadom a VÉNUSZ – t, áttételesen tagadom a NAP – ot is! Így alakul, hogy a Zsidóság, mint a BAK népe (FÖLD Elemű) maga fölött EGY Istent ismer el, ez pedig a HOLD (VÍZ Elem). Ez az úgynevezett szimpatikus kapcsolati rendszer (FÖLD → YIN, illetve HOLD → YIN), az ellentétes elemeket viszont kiszorította a rendszerből (NAP → YANG, illetve VÉNUSZ → YANG)!

(A HÍMZÉS ÁLTAL MUTATOTT ÁLLAPOT, AMIKOR KÉT ALAK SZEREPEL!!)

Emellett látható még egy torzulás. Az elején, amikor JHVH és az ÉLETFA/ISTENFA kérdéskörét tárgyaltuk, s az ott leírtakat itt értelmezzük, akkor ez az Istenkép egyértelműen CSILLAG – HOLD minőséggel rendelkezik, s látható, hogy ebből a kettőből a CSILLAG/VÉNUSZ meg lett tagadva!

Ez a kétpólusú rendszer egypólusúvá vált, s így ez a JHVH Istenkép torzulását eredményezte. Ezek után (amennyiben ez nem lenne elég), a torzult HOLD minőséggel rendelkező (NŐ – NŐI jelleg) JHVH Istenképet felemeli FÉRFI típusú Teremtő Erővé, így a maradék NŐI jelleget is számúzta a rendszerből (BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG – et)!

(Ez a történet eléggé jól nyomon követhető az ELTE – s hivatkozásnál, ahol Baal és JHVH szembenállásáról esik szó /BAAL – NAP – YANG ; JHVH – HOLD – YIN/, JHVH Istenkép kultusza Baal fölé kerekedik /győz/, s átveszi az Attribútumait, szimbólumait!)

Amikor mindezzel végzett, saját magát (mint népet) hozzá hasonlítja (szimpatikus rendszer következménye miatt), így Teremtői (még hozzá „Kiáradóan Teremtő”) minőségként határozza meg (ISTEN VÁLASZTOTT NÉPE)!! Mint láthatjuk, halmozott a torzulás mértéke, és értékrend cserélődés történt (a HOLD /JHVH, és a FÖLD /BAK népe) egyértelműen YIN!/) típusú minőségek!

(Lehet problémázni azon a fogalmazásomon, hogy amikor a „felemelés” megtörténik, s a Zsidóság, mint BAK népe alulról /egy szinttel feljebb/, a középső helyzetbe kerül, akkor „Kiáradóan Teremtő Minőségként” határozom meg, holott az előzőekben tárgyaltak szerint ez a felső szint jellemző minősége! Azonban, akkor még nem tudhattuk, hogy a középső szinten egy poláris rendszerre fogunk bukni, melynél megjelenik egy YANG típusú minőség is! Amint a 2. Hierarchiában /a hímzés elemzésénél/ tárgyaltunk, beazonosítottuk a YANG Princípiumot, Kiáradóan Teremtő Minőségként, s a NŐI Princípiumot pedig Befogadóan Teremtő Minőségként. Ebből az következik, hogy mivel a VÉNUSZ – CSILLAG a középső szinten YANG minőségként van jelen, s így a Befogadóan Teremtő Minőségben belül a Kiáradóan Teremtő Minőség lesz! /Nem szeretném ezt a témakört nagyon feszegetni, de meg kell jegyezni, hogy a hivatkozásokból és a leírtakból egyértelműen kitűnik, hogy JÚDA a HOLD minősége, IZRAEL a VÉNUSZ minősége, Júda legyőzi Izraelt, s miután saját magát „felemeli”, önmagát a középső szint „Kiáradóan Teremtő Minőségeként” határozza meg, egyértelműen VÉNUSZ – i minőségként! Érdekes módon a mai Zsidó állam hivatalosan elfogadott neve IZRAEL, tehát a legyőzött testvérnép „nevét” vette fel!)

Folytatva az előző gondolatmenetet ez nem csak kizárólag a Zsidó nép hibája, problémája! Amikor a Zsidó nép (a Héber 12 törzse) kialakulóban volt, JÚDA törzse(i) kapcsolatba kerültek az ASSYR Birodalommal, melyről a történészek megállapították már, hogy az ismert történelem legagresszívabb, legvérszomjasabb népe, birodalma volt! Őket időben visszafelé haladva megelőzte az AKKÁD, őket pedig a „SUMER”, népek. Ezekből az AKKÁD és az ASSYR „semita”, alárendelő csoportba tartozik, szemben a „SUMER” mellérendelő gondolkodásával! Ha ez mind tartható elmélet, akkor látszik, hogy a kiinduló világgépet („SUMER”, mellérendelő) először (az alárendelő „semita” jelleg miatt) torzította az AKKÁD, majd az ASSYR, s a Zsidóság ezzel a torzított világgéppel került kapcsolatba, amit Ő még tovább torzított! Ez számunkra elég nagy probléma, mert a Biblia Ószövetségi része miatt, a kezdetben helyi jellegű probléma (Kis – Ázsia) mára világméretűvé nőtt. Hogy ezt el tudjuk képzelni, lássuk a térképen!

A Kis – Ázsiai térképen piros körrel bejelölt terület az előbb tárgyalt történet hozzátétőleges helyszíne (Mezopotámia, s a Földközi – tenger partvidéke /a mai Izrael, Palesztina, Szíria/), s ha ezt a földterületet a világtérképen megkeressük, akkor egy nagyon szűk, kis méretű helyszínt látunk. Tehát látható, hogy ahonnan ez a probléma (melyet tárgyaltunk) elindult, a világhoz képest egy nagyon kis területen lokalizálható. (Ehhez képest ma uralkodó nézetnek minősül, mely a jelenlegi problémánk egyik kiváltó oka.) Az, hogy a jelenlegi eszme- és hitrendszerünk e fajta torzulása hol, és mikor kezdődött, behatárolni egyértelműen nem lehet, de az előbb lokalizált helyen kimutatható a megléte. Ez pontosan a JHVH (Zsidó) Istenkép torzulása miatt történt, de véleményem szerint, amennyiben visszaillesztjük a rendszerbe a megillető helyére, és összefüggéseiben értékelve, tárgyalva, nem muszáj elutasítani! Csak tudni kell, hogy Ő (JHVH) NEM A KIÁRADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG – gel egyenlő (ATYA, BAAL), hanem a NŐI Princípiummal, a BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG – gel (s így torzult állapotában ott is csak az Egyik, a HOLD képviselője)!

Egyébként ebből adódik a Bibliában a JHVH sajátos „kétarcú” tevékenysége! Hol szeret (bár nem sokszor, és válogatva), hol pedig parancsol, pusztít, „követel”! Ez is csak egy torzulás következménye, ugyanis a NŐI Princípiumi jellege, ahogy azt már beszéltük, az óvó, vigyázó, rendfenntartó, szabályzó, irányító, életet adó és felügyelő, megtartó, stb. szabályrendszerekben, keretekben fejt ki a tevékenységét. Márpedig, ha nem szerves rendszerben gondolkodok, hanem alárendelőben (Pl.: Zsidó), akkor a szabályzó, rendfenntartó, irányító (stb.) feladatkör elmehet egészen a büntetésig az ellentétes nézetek kiiktatásáig, szabályok létrehozásáig, illetve betartatásáig, stb.!

Végző soron látható, hogy egy torzulás „torzulásával” nézünk szembe, ami viszont már (véleményem szerint) az Élet szempontjából elment a végző határokig. Amennyiben ez így folytatódik, akkor már az ÉLET Elemének elvesztésével jár, amely egy statikus, zárt rendszert hoz létre, s idővel leáll, „lecseng”!!

Visszatérve a „kialakulóban lévő nép” alatt értett helyzetre, meghatározásra nézzük meg ezt! A jelen helyzetben nem célom a napi, aktuális helyzetet felvázolni (ezt a jegyzetekben azért megemlítem), így Végh László egyik Békéscsaba – i előadására hivatkozom. Ő az előadásában a gyermeket ért hatások következményeiről is beszél. Említi a stresszkezelő központ kialakulását, s ha túl korán (amikor a gyermek még nem készült fel rá) negatív élmények érik a gyermeket, akkor az idegrendszer össze – vissza fog „behálózódni”. (Például az anyának óvnia kellene, benne ez a kép él, s ehelyett, ha az anya megüti /stb./, nem tudja kellőképpen feldolgozni /szeretet helyett „bántják”, így esetleg a szeretetet a félelemmel köti össze, párosítja/, így zavart, sérült lesz!)

Amennyiben ezt alkalmazom a „kialakulóban lévő nép” - pel, mint analógia (a gyermek, mint kialakulóban lévő ember!), érzékelhető a helyzet. Ha az embernél ez a fajta „behatás” érzékelhető változást okoz, akkor egy népnél is! Itt a gyermek kialakulóban lévő ideje 0 – 10 év körül számolható, de elmehet egészen 14 éves koráig is, s mindenféleképpen bele kell venni a magzati kort is! Egy népnél viszont a kialakulóban lévő idő már évszázadokban fejezhető ki. Így eléggé tág időpontot kapunk, ahol a különböző „behatásokat”, viselkedési mintákat vizsgálunk kellene. Mindenesetre a Zsidóság kialakulásánál az ASSZÍR kor benne van ebben az időhatárban, s helyileg is azonosítható, így nem zárható ki, mint befolyásoló, meghatározó hatás!! Bíró Lajos művének idézetéből válhat értékelhetővé, amit a kialakulóban lévő nép kapcsán értek, gondolok, s érzékelni is lehet mekkora hatással volt ez a nép (ASSZÍR) abban az időben a környező területre. (Idézem: Az asszír ellenes szír – izraeli szövetség Júdat nem tudta maga mellé állítani, sőt Júda királya, Aház (Akház) kérte az asszír királyt, hogy támadja meg Szíriát és Izraelt. Erről a Biblia is tanúskodik: „és követeket küldött Akház Tiglat – Pilésérhez, Asszír királyához, ezt izenvén: Te szolgál, és a te fiad vagyok; jöjj fel és szabadíts meg engem Sír királyának kezéből és az Izrael királyának kezéből...”.)

Mivel Pap Gábor előadásaiából is lehet tudni, a „német” nép a mai napig nem lett teljesen homogén szerkezetű, így ha ezt az adatot az időben visszafelé követem, akkor legalább 1000 évet jelent!(I. Ottót Kr.u. 955-ben az augsburgi csatát követően állítólag ott a helyszínen „imperator”-ra kiáltották ki, s elvileg onnantól lehet a Német Birodalmat, mint a Német nép egységét számítani. Ennek ellenére a mai napig nyelvjárási különbségek vannak az egyes területek között, s az ott élő emberek álláspontjában is. A Német népet a mai korokban Bismarck és Hitler egyesítette, bár nekik sem sikerült teljesen homogén szerkezetűvé alakítani ezt a rendszert, s előttük, bár központi irányítás fellelhető, de önálló fejedelemségek, hercegségek találhatóak.)

Ebből kifolyólag a „Zsidóságot” sem lehet ebben az időben „homogénnek” tekinteni, mint látjuk, belső ellentétek szép számmal voltak, melyek darabokra szaggatják e nép szerkezetét! Így egy átfogó, egységes nemzeti öntudat hiányában, egy eléggé befolyásolható, érzékeny, sebezhető, irányítható népként lehet kezelni Őket ebben az időben. Amennyiben egy ilyen népréteg egy ennyire kifejezetten kártékony erővel kerül kapcsolatba, függő helyzetbe (Asszír), biztosra vehető, hogy mély nyomokat hagy benne, jelentősen torzulni fog. Ha ezek után esetleg példaként is tekint erre a „hatalomra” (s alkalmazza az ott látottakat a saját államának a szervezésében), akkor kitorölhetetlen nyomokat hoz létre a nép lelkületében! (Szántai Lajos „Jézus kora és a Pártus Birodalom” című előadásában adatokat közölve kijelenti, hogy Jézus korában a Zsidóság, és az általában vett Kis – Ázsiai terület egyáltalán nem volt homogén szerkezetű. Ez az Akkád Birodalomnak kisebb részben köszönhető, túlnyomó részt az Asszír hatalom politikájának a következménye, mely népeket, népcsoportokat telepített ki, illetve át!)

Mint láthatjuk a jelen korban is, például jellemzően Amerikában, nagyon sok „pszichopata” és sorozatgyilkos található, s ezeket az embereket az FBI profilozói személyiségjegyek alapján keresik! Ők is megállapították, hogy az ilyen torzult személyiségek gyermekkorban rossz háttérrel rendelkeznek (például: erőszakos, iszákos „nemtörődöm” szülők)! Ha ezek a hátterek ennyire befolyásolják egy ember személyiségjegyeit, akkor mindenféleképpen igaznak kell lennie ennek népekkel kapcsolatban is!!

Térjünk vissza JÚDA Istenképéhez! Mivel a JHVH Istenkép torzult változatával állunk szemben, és a HOLD Minősége áll ennek a nézetnek a középpontjában („..., Juda pedig utolérte és megragadta a Holdat, ...”), visszatérnék erre az elemre! A Biblia Ószövetségi részének egyik központi eleme NOE (NŐ) és az ÖZÖNVÍZ (VIZ ELEM)! Ez a történet a BARKA – ban (Noe BARKÁJA) csúcsosodik ki!

A Magyar Képzőművészeti Hagyományokban van egy olyan alkotás, ami a HOLD BARKA néven ismert. Ez lényegében azonos motívum SZŰZANYA ÖLE – vel (Pap Gábor előadásai, például: NOE!), ami megfeleltethető a „magzatburok” - nak! Így a HOLD, mint jelkép rokonítható a SZŰZANYA – val (ott is a „Szűzzel”). A BARKA viszont hangalaki megfelelője BuRoK – nak! A BuRoK viszont megint megfeleltethető egyfelől a „SZŰZANYA ÖLE” - vel, másfelől pedig a „SZŰZMÁRIA KÖPENYE” néven ismert alkotásokkal (KÖPENY, mint BUROK, betakaró, óvó alkalmatlanság)! Így megint csak a HOLD Minőséghez kapcsolódok, amit persze a Zsidó hitvilág, és hagyomány tagad, hiszen az Istenképük (JHVH) náluk Férfi, Yang típusú minőség, tehát Teremtő Isten (a Női Minőséget átértékelte)!

Van viszont egy másik ábrázolás is, SZŰZMÁRIA A GYERMEK JÉZUSSAL (Kisdeddel), ami már a VÉNUSZ – szal rokonítható (Yin Minőségen belül Yang tulajdonság), s így is ábrázolódik (Szűzmária az Ölében tartja Jézust, lényegileg így egyek /Yin – Yang/). Ezekből is látszik, hogy elvileg a HOLD Minőség alulról emelne felfelé a középső szintre (majd a VÉNUSZ Minőség tudna középről emelni felfelé a felső szintre, s közben szabályozna lefelé is), így a HOLD értékrendje NEM középről hat lefelé!! Ahol ez utóbbi mozgás észrevehető (és nem szabályzó, hanem büntető, parancsoló szerepkörben van jelen), az egyértelműen csak egy torzulás következménye lehet!

Ennél a Hierarchiánál fontos, hogy lássuk a különbséget a NŐI – YIN és a FÉRFI – YANG princípiumok között, ezek nem „moshatóak” össze, s e két értékrend nem cserélhető fel!

Különben hatalmas problémák keletkeznek belőle, egyik szerepkör sem lesz teljes, így torzult, kibillent állapotot eredményez (Férfias Nők, és Nőies Férfiak!)

Ha már itt tartunk, és a NŐ – t (SZŰZ – ANYA) és a NŐI princípiumot vizsgáljuk, akkor érdemes megnézni az Évkörön belül a kettő Női ünnep elhelyezkedését. Ezek az ünnepek pedig a NŐK NAPJA, és az ANYÁK NAPJA! Először is, ahogy az előbbieken felosztásra került, a NŐK NAPJA a SZŰZ – zel, Szüziességgel vonható párhuzamba, általános értelemben vett NŐ, így a HOLD Minőségéhez kapcsolható. Abból kifolyólag, hogy itt ezen a napon személy válogatás nélkül (kis, illetve nagylány, nő, asszony, idős hölgy) minden nőnek kijár a tisztelet, kap virágot! Ezzel szemben az ANYÁK NAPJÁN mind azon nőknek az ünnepe, aki már szült, van gyermeke (független a hölgy korától), s ezért ez az ünnep a VÉNUSZ – szal rokonítható.

Most nézzük a felosztást! A HOLD Yin típusú, így Ő az aki „stabil”, a VÉNUSZ pedig Yang típusú, így Ő lesz a „dinamikus állapotszerűség” (a Yin – Yang felosztása szerint). Itt már megint problémába ütközünk, ne felejtsük el, hogy a Yin – Yang a Kínai hagyományban őrződött meg, „teljesedett ki” (bár a magyar népművészet alapjelei közé tartozik, Kínától független módon számol vele, használja). Azzal az állásponttal még (bár megszorítva) egyet tudok érteni, hogy a Yin a „passzív”, s a Yang az „aktív”. A Yang típusú képviselő a Teremtő Erő (Kiáradó Minőség, tehát „aktív”), a Yin típusú képviselő pedig a „passzív”, Befogadó Minőség, ugyanis Ő csak alakítja, formálja, „mozgásba” hozza, életet ad a létrejövő „világnak”! Ha a passzív olyan értelemben szerepel, hogy nem Ő hozza létre, csak alakítja, formálja a világot, ezzel egyet tudok érteni. Amennyiben úgy részletezem, hogy „álló, stabil, mozdulatlan”, az már nem tartható, mivel látni, hogy bizonyos mértékig Ő lesz a meghatározó, aki mozgásba hozza a rendszert! **Ő csak addig „passzív”, amíg „befogadja az áldást”, utána már MINDEN RAJTA MŰLIK!!**

Nézzük csak még egyszer a Csikung - tanfolyam megállapítását:

„Bár a jin és a jang egymással ellentétesek, a kapcsolatuk ennél sokkal összetettebb. Ellentétes jellegük révén ezek az oldalak kölcsönösen ellenőrzik és gátolják egymást, ami egy folyamatos, dinamikus egyensúlyi állapotot eredményez.”

Itt a „folyamatos dinamikus egyensúlyi állapot” - on van most a hangsúly. Ezek alapján a rendszernek mind a „passzív”, mind az „aktív” fele mozgásban van, csak mindkettő máshogyan!

Aki ebből az egyiket „leállítja”, stabilnak érzékelteti, az egész rendszert hozza álló helyzetbe!

Térjünk vissza a két ünnephez (NŐK NAPJA, ANYÁK NAPJA). Mint látható, mindkettő mozogni fog, csak máshogy, más ütemben (NŐK NAPJA → HOLD → YIN, illetve ANYÁK NAPJA → VÉNUSZ → YANG).

Hogy melyik rendszer hogyan mozog, hívjuk segítségül a magyar nyelvet! A magyar nyelvben léteznek az úgynevezett egyalakú, de két jelentésű szavak, melyből az egyik az állandóság, „állapotszerűség” kifejezője, ez a névszó. A másik a „folyamatszerűség” kifejezője, ez az ige. Ennek a kettős rendszernek az élet területén is van megjelenő vetülete egy szerves kultúrában. Még hozzá az „állat” az állandóság, állapotszerűség képviselője, viszont Ő az, aki mozog (mozgás közben tudja megtartani az állandóságát, önazonosságát)!

A „növény” pedig a folyamatszerűség képviselője (bár Ő az, aki egy helyben tartózkodik, de azon a helyen folyamatban van, örökké változik)! (Úgyis mondhatnám, hogy a YANG minőség mozgás közben örzi meg az „állandóságát”, míg a YIN princípium fordítva, tehát az „állandóságában” folyamatosan „átalakul”, mozog!)

Most ezek alapján nézzük a mozgásokat (az ünnepeknél maradva). Egy ünnep helyzeténél vagy a „dátumot” állandósítom, s akkor a hét napjain belül fog változni, vagy a hét napjaiból rögzíték egyet, így viszont a „dátumozás” fog vándorolni. Itt a nagy kérdés, hogy melyiket – melyikkel párosítom, azonosítom!

Nézzük először a Yang típust. Ez Férfi Princípium, állat – állapotszerű képviselő (Nő – Növény → folyamat)!

Ha ennél a jellemnél „fixálom” a dátumot (például március 21.), akkor lényegtelen, milyen napra, Hétfőre, Keddre, illetve Szombatra esik. (A másik lehetőségem kijelenteni azt, hogy március 21-e utáni Vasárnap. Ekkor mindig Vasárnapra esik, viszont amit jelképez nekem a március 21-e, az nem minden esetben fog pont erre a napra esni /Vasárnapra/, vándorolni fog!) Így inkább azt választom, hogy a Yang típusú ünnepnél a dátumhoz ragaszkodom, „állandóan” a pontos időben szeretnék ünnepelni, s nem előtte például kettővel, vagy utána három nappal! Indoklásként azt is felhozhatnánk, hogy az Évkört figyelve, és mivel a NAP Yang típusú princípium, így a NAP állapotváltozásait értékelve (március 21., június 21., szeptember 23., december 21., hogy a legfontosabbakat említsük) mindig a megadott dátumokhoz köthető, függetlenül, hogy a hét napjai közül melyikre esik. Például részletezve a tavaszpont, március 21-e, mindig akkor van függetlenül, hogy épp melyik napra esik! Ezzel szemben a HOLD Yin típusú princípium, viszont a HOLD ciklusai, állapotváltozásai (körülbelül 28 nap, s ebből kifolyólag egy évben nem 12, hanem 13 és egy kicsi Holdciklus található) állandóan változni fog az Évkörön belül. Magyarul évről – évre nem ugyanazokon a dátumokon található például: a telihold, újhold, stb. Ezekből kifolyólag a Yin minőségű ünnepeknél a napot tudom fixálni, mert állandóan folyamatban, mozgásban van (például: a Húsvét számítása; a tavaszi napéjegyenlőséget /március 21./ követő holdtölte utáni első vasárnap). **A felsorolt adatok alapján a Yang típusú ünnepnél a dátumot fogom rögzíteni, s kizárásos alapon a Yin típusnál a másik rendszert fogom követni (a „napot” rögzítem a dátum helyett)!!**

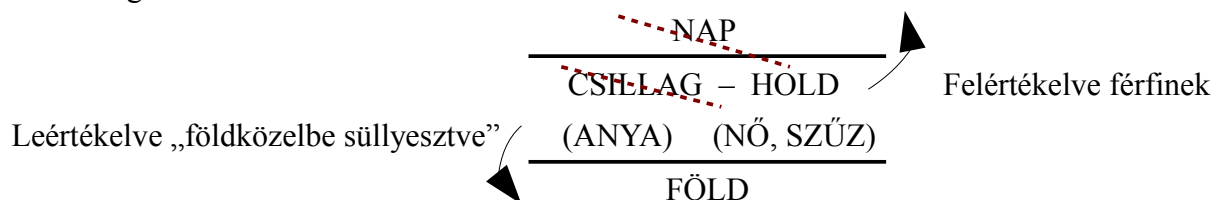
Nézzük, hova jutunk! A Nők Napja a HOLD Minőséghez köthető, Yin típusú, s a HOLD miatt vizes elemű hónapba kell esnie. Az Anyák Napja a VÉNUSZ Minőséggel rokonítható, Yang típusú, s a VÉNUSZ miatt a levegő elemű hónapban kell(-ene) ki-, illetve megjelölni. A Nők Napja március 8-ára esik, a dátum van rögzítve, vizes hónapban (HALAK) ünnepeljük! Itt már problémázhatnánk, hogy éppen fordítva történik az ünnep kijelölése, ugyanis Yin típusú, és a dátum van rögzítve! Ez így igaz, de ne felejtjük el a JHVH kérdéskörét! Magyarul a HOLD (JHVH) Minőség a Női Princípiumból Férfi típusú minőséggé lett emelve, így az értékrendek összekeveredtek, s az ünnep kijelölése sem archaikus, hanem a „modern” korra tehető. Ha tudom, hogy a mai szemléletben (vallási) a HOLD (JHVH) Férfi Princípiumként van jelen, akkor minden érthetővé válik (az ünnep kiosztása a vizes elemű /Yin/ Halak hónapjában történik, de a dátum rögzítése miatt Yang minőségű ünnep), viszont előre jelez egy hatalmas problémát, amit az Anyák Napjánál már tapasztalunk! Visszatérve a Nők Napja eltérésre, Én meg tudom ezt érteni (hogy miért van így), de helyeselni már NEM TUDOM, és Nem is Fogom!!

Most nézzük az Anyák Napját! Ez lenne a Yang típusú ünnep. Mikor is tartjuk?! Május első vasárnapján! Ezzel megkaptuk a másik olvasatot, ami viszont Yin típusú. A VÉNUSZ a Levegő elem képviselője (Ikrek, Mérleg, Vízöntő), ehelyett az ünnep a FÖLD elemébe esik (Bika hava, a FÖLD Yin típusú Princípium)! Tehát egy Yang minőségű ünnep ugyanúgy Yin minőségű besorolásba esett. (Jusson eszünkbe ennél a résznél tárgyalt jelenségek! A rendszer tárgyalásánál láthattuk, hogy a VÉNUSZ – i minőségű Aséra, Astarte meg lett tagadva, ki lett iktatva a rendszerből!)

Ennek az ünnepnek a kijelölése ugyancsak a „modern” kor vívmánya, ahol már nagyon – nagyon sokan nem tudják a lényegét, így akik ezt a döntést meghozták (hogy mikor legyen, és azt hogyan ünnepeljük), azok sem voltak tisztában a rendszerrel. Mivel az ünnep kiosztása a FÖLD elemébe (Bika) esett, így Yin típusú jelleget kapott (FÖLD → YIN)! Az előzményeket figyelve, a VÉNUSZ (Astoret /Istar/, Aséra) és a NAP (Baal) meg lett tagadva (Zsidóság /Júda/ részéről), az Istenképek átértékelődtek, stb.!! Így érthetővé válik, hogy a VÉNUSZ ünnepe (az Anyák Napja) miért esik Földes elemű jegybe, némi analógiával (ANYA – FÖLD!)

Ez a helyzet viszont már itt jelzi, hogy a napjainkban tapasztalható állapotok mekkora torzításnak vannak kitéve.

Nézzük meg szemléltetve:

Az már eleve gondot okoz, ha a Női Princípiumot Férfiként kezelem, de ha az ANYA – t a Teremtői szintről (BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG) a Teremtett Minőségre „száműzöm” beláthatatlan következményei lesznek! Mellesleg ma már ez is tapasztalhatóvá vált! Ezenkívül meg sem említettem most a NAP és a VÉNUSZ rendszeren kívülre helyezett állapotának a következményét, csak a Női minőség átértékeléséről volt szó!!

Láthatóvá vált, hogy valami, „valaki(k)” által nagyon félresiklott, elromlott, és ha ezen a helyzeten nem javítunk, ne is várjunk „csodákat”, a rendszer így NEM MŰKÖDŐKÉPES!! Ebből a helyzetből egyértelműen érzékelhető, hogy a rendszer megoldása csak úgy lehetséges, amennyiben a középső szintet, a Női Yin Princípiumot visszahelyezzük az Őt megillető helyére, minőségébe és ennek megfelelően tiszteljük, és „felmagasztaljuk”!!

Amennyiben itt tartunk, és az előbbi helyzet középső szintjét vizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy a HOLD emelkedik föl, és a VÉNUSZ „süllyed” le. Ha a rendszer beforgatott nézetét tárgyaljuk, a beforgatás következménye miatt, a középső szinten pont az ellenkező helyzet áll elő, magyarul a VÉNUSZ – CSILLAG „ér a csúcsra”, míg a HOLD „hanyatlik” le!

Emlékezzünk vissza a „Napba öltözött Boldogasszony”, más néven a „Sarlós Boldogasszony”, illetve „Sarlós Madonna” című alkotásokra. Lássunk belőle egy – két képet!

Sarlós madonna

Kiliti. Róm. katolikus templom udvara

Sarlós Boldogasszony

Csomóoldó Madonna

Az 1700-as évekből származó eredeti kegykép az Augsburgi St. Peter am Perlach-templomban található.

A képekből egyértelműen látható, hogy Szűzmária lába alatt a HOLD található, s ebből következik (már ahol ábrázolásra kerül), hogy a fejénél a VÉNUSZ – nak kell megjelennie!

Tovább vizsgálva ezt a rendszert, a NAP jelképével nem lesz gondunk (Napkorong), a HOLD már több kérdésre adhat okot. Egyelőre maradjunk annyiban, hogy általában a Holdsarló a jelképe (bár ez is lehet fekvő, vagy álló, s az álló lehet jobb, illetve bal oldali). Így ábrázolásként marad kettő helyzet amit meg kell vizsgálnunk, s ez a VÉNUSZ – CSILLAG és a FÖLD. Kezdjük a FÖLD – del! A FÖLD újabb kori képjele a körkereszt. Amennyiben ebből az ábrázolásból indulok ki, akkor nézzük meg, hová jutunk! Először is idézzünk fel egy képet, amit már közöltem.

Amikor ezt a képet bemutattam, felhívtam a figyelmet arra, hogy jegyezzük meg, hogy az ATYA és a FIÚ amit közösen tart gömböt, még kiemelt jelentőségű lesz. Először is a képen látható, hogy az ATYA alulról tartja ezt a formát, s a FIÚ fent a keresztnél fogja. Ezenkívül a kinagyított képen láthatóvá válik a felirat, mely így olvasható: MUNDUS!

Mit jelent ez a szó? Lássunk egy – két fordítást!

Hivatkozás: <http://meszotar.hu/keres-mundus>

mundus 3 (latin)	Rendes, takarékos, csinos, tiszta, takaros.
mundus, i m (latin)	Világrend, világmindenség, világegyetem, világ.
mundus, i m (latin)	női dísz, pipere.
mundus, i m (latin)	Ég, föld, emberiség.

A hivatkozásból is lehet látni, hogy e szó jelentése a világgal, s annak rendezett formájával rokon, föld formájában is fordítható, bár látható, hogy a puszta anyagi föld jelentéstől többet jelent. Egyelőre eddig lehet eljutni, most innen menjünk tovább.

Μονή Βατοπεδίου, Η Αγία Τριάδα - kolostor
Vatopedi, Szentháromság

Mint ezen a képen látható az ATYA és a FIÚ között ugyanaz a gömbforma jelenik meg, melyet az előbb tárgyaltunk, de itt már bontva (a felső rész két részre van osztva). Annyit megállapíthatunk az előző képpel összehangban, ez a gömb maga a Mondus, s három részre tagolt. A gömb felső részének a mi nézőpontunk szerinti bal oldalán jelenik meg a NAP, jobb oldalán a HOLD és a CSILLAG együtt (HOLD – CSILLAG!), s a gömb alsó fele üres (nincs benne jelkép). Amennyiben ezt a képet vizsgálom a FÖLD elemének nincs külön képjele, de az látható, hogy terület szempontjából akkora helyen fekszik, mint e Hierarchia felső két Teremtői Minősége együtt. Tehát az alsó szintet ebből kifolyólag nem lehet „félvállról venni”, nagyon fontos, legalább akkora súllyal jelentkező helyzetről van szó, mint a másik két állapot (a gömb, Mundus egyik /az alsó/ felét Ő uralja). Nagyon érdekes a helyzet, hogy a HOLD és a CSILLAG itt is együtt, egy térfélen található! (Igaz, hogy a Mundus világ, és ott is a rendezett világ jelentéssel fordítható, de szakrális értelemben ez jelentheti a FÖLD-et is, amennyiben a Földön található, tapasztalható jelenségek hierarchikus, Szent Rendben találhatóak. Ehhez viszont rendbe kellene tennünk a helyzetünket a világmindenséggel!)

Ezek után utoljára maradt a VÉNUSZ – CSILLAG jelképrendszerének tisztázása. Amennyiben ez után kutatunk három formációt fogunk találni. Ezek az ötágú csillag (csóvával!), a hatágú csillag, és a nyolcágú csillag. Ezekből az ötágú csillaggal nemigen foglalkozok.

Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Pentagramma>

A pentagramma ősidők óta fontos szimbólum, aminek mágikus vonásokat tulajdonítottak. Régen Vénusz és a hozzá kapcsolódó istenségek jelképe volt. A püthagoreusoknál fontos vallási-filozófiai szerepet töltött be, néha Püthagorasz-féle csillagként is emlegetik.

Története

Ókor

A pentagramma legkorábbi ismert említése mezopotámiai írásokban történik, i. e. 3000 körül. A sumereknél a pentagramma (csúcsával lefelé) az „UB” szó piktogramja volt, jelentése sarok, szög, zug, üreg, lyuk, verem. Babilóniában valószínűleg az öt irányt jelképezte: elől, hátul, balra, jobbra és felül. Ezeknek az irányoknak asztrológiai jelentése volt: az öt bolygót (Jupiter, Merkúr, Mars, Szturnusz és Vénusz) jelképezték.

Középkor

A középkorban az öt őselemet jelölték vele:

- ὕδωρ, *Hydor*, víz
- Γαία, Gaia Föld
- ἰδέα, Idea vagy ἱερόν, *Hieron* "szent dolog"
- εἶλη, *Heile*, hő (tűz)
- ἀήρ, *Aer*, levegő

A szavak kezdőbetűi (υ-γ-ι-ε-ι-α) éppen a pentagramma püthagoreus nevét adják ki.

A számmisztikában öt ága a női princípium (aminek száma a kettő) és a férfi princípium (száma a három) egységét jelképezve a házasság, a boldogság, a beteljesülés és a tökéletesség jelképe volt. A tudományok kulcsának, a titkok nyitójának is tartották; Paracelsus szerint a leghatalmasabb jel.

A [hajnalcsillag](#), [Jézus](#) jelképe

A [keresztény](#) szimbolikában a pentagramma az öt [érzék](#) jelképe. A csúcsaira az S, A, L, V, S betűket írva az [egészség](#) jelképe (az egészség [latinul salūs](#)). Néha [Krisztus](#) öt sebeit is jelképezi. A pentagramma egyik csúcsát megnyújtva kapjuk a [hajnalcsillagot](#). A pentagramma a [betlehemi csillag](#) jelképe is.

<http://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/szimbolumtar/ch02.html#pentagramma>

pentagramma: Ötcsúcsú, csillag alakú geometriai alakzat.

Pentagramma.

- Szerkesztése az aranymetszés szabályát követi, ezáltal a tökéletes harmóniát jelképezi ([arany](#)). Mivel végtelen (önmagába forduló), felveszi a [rkör](#) jelentését is. Szimbolikája összetett, de mindig az ötös számon alapul ([röt](#)); mikrokozmosz-jelkép. Öt ága termékeny egységbe zárja a hármat, a férfi princípiumot és a kettőt, a női princípiumot, tehát a kétneműséget is szimbolizálja. Az integrációt, a házasságot, a boldogságot, a beteljesedést, egyben a tökéletes eszményt jelenti. A magas tudományok egyik kulcsa: a titok útját nyitja meg. • Az egyiptomiaknál [rÍzisz](#) és a Nap fiának a képe volt; az elsődleges anyagnak, az élet kiapadhatatlan forrásának a szimbóluma, minden létező egyetemes magja. • A püthagoreusoknál a megismerés, egyben a hatalom megszerzésének és összefogásának jele. Leveleikre is rárajzolták, itt az üdvözlést és a jókívánságot jelentette. Az egészség szimbóluma. A rómaiak a „salus” (’egészség’) szó betűit helyezték a csúcsokba. Az öt érzék szimbóluma. Mint a kör, a pentagramma is apotropaikus jel, úgy vélték, megköti a gonosz hatalmakat és az elemi erőket, ezért a jó szerencse jele. • A kereszténységben Krisztus öt stigmáját jelenti, ill. magát Krisztust, akinek öt szent sebéből áramlik ki a világ üdvössége ([rseb](#)). Démonűző és megvéd a lidércek ellen. • A manicheizmus hatására a pentagramma is duálissá vált: felfelé álló csúccsal pozitív, megfordítva negatív jelentést hordoz. Öt csúcsában a manicheizmus az öt elemet látta: a fényt, a levegőt, a szelet, a tüzet, a vizet, ill. a sötétséget, a füstöt, a gonosz szelet, a gonosz tüzet és a gonosz vizet. Mágikus alkalmazásában megőrizte a manicheizmus hatását, a boszorkányságban a fordított pentagramma az „ördög kecskéje”, a fekete mágia egyik jelképe. Agrippa von Nettesheim szerint „csodálatra méltó hatással lehet a gonosz démonokra, s nem pusztán az ötös szám erejének segítségével, hanem inkább a körvonala miatt” (*Titkos bölcselet*, 23). Mivel az anyagi világot többnyire „négyesség”-ként ábrázolják ([rnégy](#)), a pentagramma a mágus csillaga. • A gnosztikusok és a szabadkőművesek lángoló csillagnak nevezték, amely a mindenhatóság jele, a zseni emblémája. A gnosztikus szekták gyakran ábrázolták abraxas/abrasax-gemmákon ([rabraxas/abrasax](#)). A szabadkőművesek a csillag közepében egy G-t helyeztek el, amely a két szent szót, a „gnózis”-t és a „generáció”-t jelentette. A kabbalisztikus hagyományból származik távol tartó varázsfunkciója (főleg az „agla” varázsigével kapcsolatban).

Goethe *Faustjában* is ez a küszöbre rajzolt pentagramma feladata ([rküszöb](#)). • Az öt lakott földrész egységére utalva az eszperantó mozgalom jele a zöld pentagramma, a kommunista mozgalom pedig a vörös ötágú csillagot választotta jelképül.

Ennél részletesebben az ötágú csillaggal nem foglalkoznék. Én személy szerint nem tudom eldönteni, hogy helyesek – e az itt megadott adatok, némi kétségeim vannak felőle, de feltüntettem, hogy vannak ilyen nézőpontok, amelyeket esetleg el is lehet fogadni. (A kételyeim abból fakadnak, hogy az ötágú csillag nagyban hasonlít, és részben lefedi a Kínai Ötelem Rendszer struktúráját, amit az előzőekben /és a későbbiekben is/ tárgyaltunk /tárgyalunk/, és megállapításra került annak a rendszernek a torzulása!)

Most vegyük szemügyre a nyolcágú csillagot!

A nyolcágú csillag, mint jelkép után kutatva az interneten folyamatosan Istar – Astarte szimbólumaként kerül előtérbe, melyről az eddigiek alapján tudhatjuk, hogy bár a VÉNUSZ minőségéhez tartozik, de ezen belül is a VÉNUSZ Yin minősége (Istar – Aphrodite – Venus).
Lássunk erre adatokat!

Hivatkozás: <http://www.szeretgom.hu/content/71220-az-ister-kut-szimbolumai>

A nyolcágú csillag

Érdemes megfigyelnünk a szobor köré állított medencét is, mely egy nyolcágú csillag formát ábrázol. Ez egyben Istar sumér istennő szimbóluma is, mely a Vénusz bolygó egyszerűsített ábrázolásából származik (a babiloni panteonban Istárt ezen égitest megtestesítőjének tartották). Istár a szerelem, a szexualitás, időnként a háború istennője volt - papnői prostituáltak, szertartásai gyakran tömeges orgiák voltak, és magát Istárt a többi isten prostituáltjának tartotta a sumér mitológia. A kultusz hívei között kötelező volt minden nőnek legalább egyszer élete során a kultusz valamelyik templomában rendelkezésre állni és válogatás nélkül szexuális szolgáltatásokat nyújtani a betérők számára - lényegében az istennő és követői által fenntartott templomok bordélyként funkcionáltak az ókori Babilon társadalmában, mely egyben bevételi forrásként is szolgált a kultusz számára.

(Nem is méltatom az itt leírtakat Istar – ral kapcsolatban, most csak a nyolcágú csillag a fontos!)

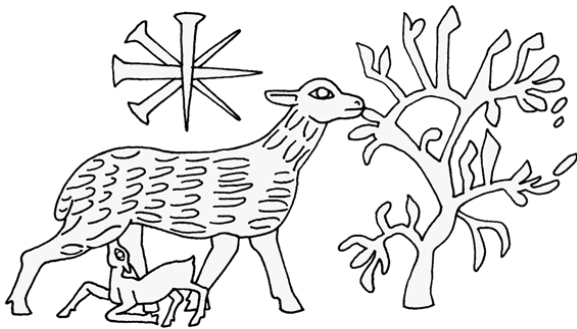
Szemiotika

2008.01.01. 19:50 :: [terembura](#)

A nyolcágú csillag konnotációiról: Istar-Afrodité-Vénusz jelképe, mint ilyen a szerelemé, egységé, újjászületése és termékenysége. Az Istar-Eszter-astra-star szóbokron át indoeurópai közegben a "csillag" ősfórmája, a modernitásban sztár. A keresztény szimbolikában Szűz Mária (a Magyarok Nagyasszonya) csillaga illetve gyakran a Bethlehemi Csillag, a Megváltó születésének csillaga is így ábrázoltatik. A Sumér írásban alapjel, néma determinatíva. Az utána álló szót az "ég, isten" kategóriába vonja. Olvasata "dengri", ami - valószínűleg ótörök közvetítéssel a magyat "tenger" ill. "isTEN" szavakban is megjelenik. A nyolcágú csillag számos településünk címerében szerepel.

<http://blog.xfree.hu/myblog.tvn?SID=&pev=2011&pho=06&pnap=6&n=eladasos>

(Istar isteni jelképe)

(Istar harci díszben ábrázolt jelképe)

Istar sztélé Tel-Barsip Északkelet-Szíriában.
Kelt, ie. VIII. század

Sumer lelet

Az Istar sztélén (Tel – Barsip) jól látszik az Istennő fején megjelenő körformába ágyazott nyolcágú (nyolcküllös) forma, a Sumer leletén pedig az alkotás közepén jelenik meg a nyolcágú csillag. A Sumer leletén látható, hogy a szemből nézeti bal oldalon feltűnik a Szárnyas Nap, mellette a Hold, s utána középen a Csillag. Ezek alapján Én bizonyíthatónak, és elfogadhatónak tartom a nyolcágú csillag VÉNUSZ jelképpel való rokonítását, bár azzal a megkötéssel, hogy e szimbólum csak a VÉNUSZ Yin Princípiumának a jelképe (Istar)!

S most térjünk rá a hatágú csillagra!

A hatágú csillaggal lehet problémánk, hogy nem VÉNUSZ jelkép, de véleményem szerint ez abból adódhat, hogy e jelképet általában a Zsidósághoz kötjük (Dávid Csillag, Dávid Pajzsa, Salamon Pecsétje)! Ezzel ellentétben, ahogy az előzményekben áttárgyaltuk, Gerschom Scholem úgy nyilatkozott, hogy a hatágú csillag nem Zsidó jelkép! Ez a nyilatkozata nem a napjainkban történt, s tudomásom szerint azóta a Zsidóság nem tiltakozott ez ellen, nem emelte fel a szavát!

Ezek alapján el kell távolodnunk ezektől a nézőpontoktól, s a hatágú csillagot **nem Zsidó jelképként kell kezelnünk** (a bemutatásra került képek alapján sem), **hanem e szimbólumra egyetemes jelképként kell tekintenünk!** Amennyiben ez a megállapításunk helyes, nézzünk rá példákat.

Szívcsakra /Anáhata csakra/

Szimbólum: Hullámvonal. Tizenkét szirmú lótuuszvirág. Dávid csillag. Hatszög.

Hivatkozás: <http://www.yamabushidojo.hu/library.php?menu=csakra>

Szívcsakra

Szeretet és harag érzéseikért felelős

Színe: zöld

Elhelyezkedése a testen: mellkas alsó része, középen a szív magasságában

Nevének jelentése: töretlen

Egyéb elnevezése: Anahata-csakra

Szimbóluma: a tizenkét szirmú lótuuszvirág

Akkor használjuk, ha nem tudunk szeretetet vagy éppen haragot érezni az emberek iránt. Ha rossz a hangulatunk, szúr a szív tájéka, illetve túl kritikusak vagyunk.

Ehhez a területhez nem csak a szív, de a tüdő, a mellkas, a hát szívtájéki területe, beleértve a gerinc nyak és derék közötti részét, a vér és vérkeringési rendszer tartozik.

Ehhez a csakrához a levegő elem tartozik.

Formai jele a hatágú csillag, mely két egymásba fonódott háromszögből áll. Ez az energiaközpontunk hivatott egyensúlyt teremteni a test, a lélek és a szellem között. Érzelmi és mentális jelentései a nyitottság, a szabadság, nyugalom, a nagylelkűség, a düh, mértéktartás, igazságosság, objektivitás. Ezen csatornán keresztül történik minden megélésünk elfogadása, az odaadás, a feltétel nélküli szeretet érzése.

Csakrarendszer IV. - A szív-csakra

"A negyedik Lótusz a szívben van: a hang (Anáhata) centrumának hívják. Tizenkét lángvörös szirma a k, kh, g, gh, n, cs, csh, dzs, dzsh, n, t, th betűket viseli. Itt lakik gyönyörűségben a Szél Magja (Váju-Bídza) ez az éltető lélegzet forrása. ". "A kutató elméjében emberi értelem felett tudás keletkezik. Látja a múltat, jelent és a jövőt, képes távolról meghallani és érzékelni hajszálfinom szubtilis és messzi dolgokat. Tetszés szerint vándorolhat az űrben. "

A negyedik csakra és hozzárendelése

Szín: főképpen zöld, néha a rózsaszín és a sárga.

Hozzárendelt természeti elem: a levegő.

<http://www.jogapont.hu/cikk/0000000136/csakrak-es-aszanak-4-anahata-szivcsakra/#.VAveKP91Gk>

A név eredete

anáhata: szív (ütés nélküli, érinthetetlen)

Fizikai elhelyezkedése, eleme

Az Anáhata csakrát az irodalmak egyöntetűen **a szegycsont közepén, a csecsemőmirigy tájékára** helyezik el: a szív magasságában, mellkas közepén, a Srí Nárada-Panycsarátra is a mellkas felett írja le elhelyezkedését. Ezek alapján ennek a csakrának a pozicionálása elég egyértelműnek tűnik. A csakra területén található legfőbb idegdúc a Plexus Cardiacus, C7 (Cervical, nyaki) csigolyánál található.

Az Anáhata domináló eleme a **levegő**.

Szimbóluma a tizenkét szirmú lótusz, melynek szirmjai zöldek, belül pedig a két egymásba fonódó háromszög a levegő elemet jelképezi, a jantra színe belül általában a levegő elemnek megfelelően szürkéskékes színben játszik. Közepén a csakrát jellemző hang, a **YAM** mantramag látható.

Ezekből a hivatkozásokból egyértelműen látszik, hogy az indiai hagyományokon belül a hatágú csillag a szívcsakra jelképei közé tartozik, s a LEVEGŐ elem képviselője. Ennél a Hierarchiánál már tárgyaltuk, hogy a levegő eleme a VÉNUSZ – CSILLAG! Ebből kifolyólag nem tekinthetem külön álló jelképnek, a VÉNUSZ – szal kapcsolatban igenis foglalkozni kell vele!

Lássuk, hogy ebből mit tudunk igazolni. Az elemrendszeri beosztás 4 alapelemet (Négy Gyökér) különböztet meg, melyből kettő „Öselemnek” minősül, s a maradék kettő ezeknek a „származéka”. A kettő őselem a TŰZ és a VÍZ, s ezeknek az „archaikus”, görög képjele a felfelé és lefelé álló háromszög. Ebből a két elemből a TŰZ eleme a Yang (Férfi) Princípium, a VÍZ eleme pedig a Yin (Női) Princípium. Amennyiben ez a kettő alkotóelem nem egymás ellen irányul, hanem kölcsönösen segítik egymást, tehát kapcsolatba lépnek, akkor ezzel a két jellel úgy tudom ezt kifejezni, hogy a két háromszöget egymásba illesztem. Viszont, ha e két jelkép által jelzett minőség egymással kapcsolatba lép, akkor ennek a következménye egy plusz minőség létrehozása. Ha magát a rendszert vizsgálom, akkor a következő értékeket kapom: a TŰZ elem a Yang, a FÖLD elem a Yin, közepén polarizálódnak a tulajdonságok, így a VÍZ elem Yin/Yin, s a LEVEGŐ elem Yin/Yang.

Ebből a felsorolásból is lehet látni, hogy a rendszerben az egyetlen pont ahol mindkét minőség egyszerre megjelenik, az a LEVEGŐ elem, tehát a VÉNUSZ – CSILLAG!

Amennyiben ezt a két adatot együtt látom, és hajlandó vagyok egymás mellett kezelni, akkor ebből az következik, hogy a hatágú csillagot igenis lehet (véleményem szerint kell is) VÉNUSZ – i jelképként kezelni. Bár itt ugyancsak megszorításokat kell tenni, ugyanis, ha ez a két minőség (Yin – Yang) együttműködik, annak az eredménye egy plusz minőség, mely a hatszög közepén (a középpontban) kell megjelennie! Amennyiben ez a plusz minőség a jelkép közepén nem jelenik meg, akkor az előzményekben tárgyalt adatok alapján csak a rendszer kereteit, tehát a Négy Elemet jeleníti csak meg. Ezek szerint a hatszög formának (két háromszög) csak azt az ábrázolását lehet elfogadni VÉNUSZ – i jelképként, melynek van közepe (középpontja) ellenkező esetben csak a Négy Elem jelölésére használható! Viszont, amikor tárgyaltuk ezt a jelképet és képeken is bemutattam, egyértelműen látszódott, hogy még Jézus születése körüli időkből, még a Zsidóságon belül is e szimbólum középponttal együtt ábrázolódik (Kapernaumi Zsinagoga!).

Ezek alapján a hatágú csillag jelölt középponttal VÉNUSZ – hoz tartozó jelkép, szimbólum!

Hivatkozás: <http://lexikon.katolikus.hu/H/házasság.html>

VIII. *Ikgr.* A ~ ősi jele a →**hatszög** (hexagram), 2 egymással kapcsolódó →**háromszög** (a hegyével fölfelé álló háromszög a női, a hegyével lefelé fordított háromszög a férfi principiuma, a kettő együtt a ~ jele). A ~ szimbólumaként állhat →**Ádám és Éva** (esetleg az őket idéző *nap és hold*) az élet paradicsomi termő fája mellett. E motívum az emberi természet gyümölcsöző jelképeként, oltalmaként megjelenik népművészetünkben is. Legérettebb formában Kalotaszeg házainak homlokzatán, de szakrális eredetű üvegeképeken, cseréptányérok, pásztorfaragásokon, felvidéki bírópalcán (1797), csallóközi halotti terítón, szegedi mézesbábformán is. Jelentésével, előzményeivel és összefüggéseivel sokszor már nincsenek tisztában. G.F.-E.P.-**.-B.J.

(Az igaz, hogy ez a hivatkozás a két háromszöget pont fordítva adja, mint ahogy ebben a rendszerben felírásra került. Az, hogy ez a vallási rendszeren belül /Római Katolikus/ miért így jelenik meg, az a rendszer eddigiekben tárgyalt torzulásának a következménye! De félreértések elkerülése végett még egyszer leírom: A TŰZ elem a **Yang**, tehát Férfi /NAP/, s az ő jelképe a **csúcsával felfelé álló háromszög**, a VÍZ elem a **Yin**, tehát a Női /HOLD/, s az ő szimbóluma a **csúcsával lefelé álló háromszög**! Ettől függetlenül a hivatkozás a hatszöget /hexagram/ a házasság szimbólumának, a két fél, minőség egyesülésének „gyümölcsöző” jelképeként határozza meg.)

Ezek után nézzünk adatot e rendszer sérülésére, torzulására. A rend kedvéért a helyzet a következő. A legfelső szint (NAP) a Teremtő Erő képviselője (Kiaradóan Teremtő Minőség). A középső szint (s ott is a HOLD) felső szint párja, társa, a másodlagosan teremtő helyzet (Befogadóan Teremtő Minőség). Amennyiben ez a kettő minőség kapcsolódik egymással, a Befogadóan Teremtő Minőség önmagán belül átalakul, differenciálódik, s ez lesz a VÉNUSZ! A VÉNUSZ – ban megjelenő plusz minőség az alsó szinten fog „realizálódni”, „testet öltetni”, s ez alapján a FÖLD – ön! Ebből a rendszerből most mi a NAP – HOLD kapcsolatot fogjuk vizsgálni! Mivel Teremtői Attribútumokat vizsgálunk ennél a Hierarchiánál, így látszólag nem vallási tételről van szó. Viszont ha ezeket a minőségeket, mint Fény, Világosság (NAP – YANG – VILÁGOS) és mint Árnyék, Sötétség (HOLD – YIN – SÖTÉT) fogom fel, értelmezem, akkor már a vallási rendszerek (hitrendszerek) alaptételénél tartok (a Világosság és a Sötétség harca)! A vizsgált helyszín, ahol ennek utána nézünk az a Római Katolikus Egyház központja (Vatikán), s ott is a Sixtus – kápolna mennyezet freskója.

Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Sixtus-kápolna>

A **Sixtus-kápolna**^[1] (olaszul: *Cappella Sistina*) **Vatikánvárosban**, a **Szent Péter-bazilikával** szembe állva a bazilikától jobbra található. Másik, ugyancsak helyes, és az olasz nevet tükröző elnevezése a „Sixtusi-kápolna”. Mindkét név az építető **IV. Sixtusz pápára** utal.

Ez a mindenkori **pápa** magánkápolnája. Elsősorban **mennyezetfreskójáról** világhírű. A **19. század** vége óta a pápaválasztó **konklávé** helyszíne is^[2] az akkori pápaválasztó bíborosi testület kamarásának, Gioacchino Pecci grófnak, a későbbi **XIII. Leó pápának** a javaslatára.

Leírása

A kápolna egyszerű, szegényes, **ferences rendi** épület, egykor kis ablakokkal, lapos **dongaboltozattal**, nem volt benne építési tagozat. A mennyezet régen **kék színű** volt, **arany csillagokkal**.

Ma már tagolt, a heveder-ívek szélén nagyméretű ablakok találhatóak. A párkányok téglalapokat alkotnak a mennyezetben, ezekben láthatóak a freskó részletei.

Az egyszerű, **téglalap** alakú, **boltozatos** mennyezetű **termet Mino da Fiesole, Giovanni Dalmata és Andrea Bregno márványból** készült **korlátja** osztja ketté. A kápolnát a süllyedés és a repedések ellen **támpillérek** védik.

A belső méretek: a kápolna **40,9 méter** hosszú, **13,4 méter** széles. A mennyezet magassága **20,7 méter**.

A mennyezetfreskó

Michelangelo egyik műve, a világ egyik legismertebb alkotása és a 540 m² területével legnagyobb egybefüggő freskója. Egyedülálló tablója az **Ószövetség** szereplőinek és eseményeinek. Az itáliai **reneszánsz** korában, **1508 és 1512** között keletkezett alkotás számtalan elemből áll. Kilenc központi festményen örökíti meg **Mózes első könyvének** jeleneteit, köztük található a freskó legismertebb részlete, az **Ádám** teremtése, amelyet számtalanszor feldolgoztak a populáris kultúrában. Ezenkívül hét ószövetségi **próféta**, öt **szibülla** arcképe, **bibliai** jelenetek, **Krisztus** őseinek felsorolása, mellékalakok és a maga korában újszerű látszólagos márványdíszítés teszik teljessé ezt a művet.

(Érdekes módon a „leírásnál” található szövegrész közli, hogy a „mennyezet régen kék színű volt, arany csillagokkal”. Mint már megbeszéltük, a kék szín a VÍZ elem jele (tehát HOLD), az arany a NAP „fém”, s a CSILLAGOK is szerepeltek. Ezért, ha úgy akarom, értelmezhetem a kék színt és az arany csillagokat HOLD – VÉNUSZ kapcsolati rendszer megjelenítésének!)

Most lássuk a mennyezetfreskót, s azon belül a minket érdeklő részletet (a Világosság és a Sötétség szétválasztása)!

Íme a kinagyított rész:

Amint a freskó részleten látható, nem egy nap történéseit dolgozza fel (a Teremtés 7 napjából), hanem kettőt (a NAP és a HOLD /világosság és sötétség/ szétválasztása, s a szemből nézeti bal oldalon a növények teremtése!). Amennyiben így fogadom el ezt a freskó részletet, akkor problémába ütközöm! Ugyanis e két történet nem egy napon játszódott le, s a Bibliai teremtéstörténet szerint nem is egymás után következő napon. Itt viszont a művész, Michelangelo egyetlen freskón belül jelenítette meg ezt a kettő mozzanatot. Az pedig, hogy ez így került felfestésre, megörökítésre a mennyezetfreskón, információ többlettel kell rendelkeznie (ugyanis ez önmagában, a Bibliai történetből nem indokolható, nem magyarázható)!

Először is nézzük meg, mit látunk a képen!

Első megközelítésből láthatunk két alakot, melyek a hivatalos magyarázat, indoklás szerint a Teremtőt ábrázolja, s az egyik szemből, míg a másik hátul nézetből került megjelenítésre. A szemből nézeti alak választja szét a NAP – ot és a HOLD – at, míg a hátul nézeti a kép bal alsó sarkában lévő növényeket teremti! Amennyiben hajlandóak vagyunk magyarul, magyar gondolkodás móddal értékelni, elemezni ezt a helyzetet, akkor a növény (Nő – Növény – Növevény) a két minőség közül a Yin Princípium megjelenítője. Ebből következően a másik alaknak kell lennie a Yang Minőségnek. Amennyiben a Yin – Yang felosztást megnézzük, azt tapasztaljuk, hogy a Yin → hátul – hátulsó, s a Yang → elől – elülső! Ezek a felosztások teljes mértékben lefedik a freskó ábrázolásmódját, de hatalmas gondot is okoz! Ugyanis akkor a kettő szereplő nem ugyanaz a minőség, szemből nézeti ábrázolás, mely szétválasztja a NAP – ot és a HOLD – at lesz a Yang (Kiáradóan Teremtő Minőség), míg a hátulnézeti alak, mely a növényeket teremti lesz a Yin (Befogadóan Teremtő Minőség)! Az eddigiek alapján gondolom eddig egyszerűen és következetesen el lehet jutni. Amennyiben így tárgyalható ez a freskórészlet (és szerintem kell is így értelmezni!), akkor a problémánk a következő:

1. A két alak nem azonos egymással, a szemből nézeti ábrázolás a Teremtő, Yang, s a másik a Befogadóan Teremtő Minőség, tehát a Yin, mely alakítja, formálja a „Teremtést”!
2. Amennyiben így elfogadható, akkor annak az alaknak, aki a növényeket teremti, az ábrázolt kép szemből nézeti jobb oldalára kellene kerülnie, ahol a HOLD van, hiszen az ábrázolásnak az az oldala a Yin.

Ha a Teremtő (ATYA) ábrázolását nézzük, akkor az Ő jobb oldalára esik a NAP, s a bal oldalán foglal helyet a HOLD, ezenkívül a NAP Óhózzá képest magasabban helyezkedik el, mint a HOLD! Ezzel teljes mértékben megfelel az ábrázolásnak ez a része a Hierarchiában leírtaknak. Ahogy ott is fogalmaztam a középponthez viszonyított jobb oldal (szemből nézeti bal) a Yang minőség képviselője, s ebből adódóan a hozzá viszonyított bal oldal lesz a Női, Yin Princípium helyzete!

Michelangelo freskóján viszont a növényeket teremtő Yin minőségű Teremtő Erő az ábrázolás szemből nézeti bal oldalára kerül (az „ATYA” jobbára), a NAP által képviselt helyszínre, mely így ebben a formában nem tartható, a rendszer (Hierarchia) torzított megjelenítése. Amennyiben eljutottunk eddig a felismerésig, s tudjuk az e Hierarchiában közölt tényeket, adatokat (a JHVH Istenkép a HOLD, s így Yin Princípiummal rendelkezik, viszont Teremtő, s ott is Kiáradóan Teremtő, tehát Yang minőséggel látták el, azzal rendelkezik), felborítva ezt a Hierarchikus rendszert, pontosan így torzul. Magyarul egy Yin minőség, Yang minőségként szerepel a hitrendszerben. Sajnálatos módon ez a torzulás a Zsidó hitvilágon belül érhető tetten, de a Biblia Ószövetségi része miatt ez a torzulás beszűrődött a Keresztény Egyházba is. Egy alkotót akkor tarthatunk nagy formátumú művésznek, ha az átlagember szintje fölé tud emelkedni, s többet tud látni, illetve láttatni a valóságból! Ezek alapján minden gyarlósága ellenére nagy művésznek tarthatjuk Michelangelot, hiszen a rendszer torzulását tökéletesen felfesti a Sixtus – kápolna mennyezetfreskójára, a Római Katolikus Egyház központjában, a Vatikánban, a Pápa(k) és a Püspökök szeme elé! Ebben a történetben, amit Én sajnálok, hogy csak a torz, sérült rendszert festi fel (bár azt hibátlanul), s a helyzet megoldását, illetve helyrehozatalát **nem!** (Mivel a torz Hierarchia került felfestésre, és a mai napig ott található, így számomra megkérdőjelezhető, vitatható a Pápák, Püspökök szellemisége, értékrendje, ugyanis ezen a helyen választják meg a soron következő Pápát /Sixtus – kápolna/! Ne felejtjük el, hogy amennyiben magyarul gondolkodunk, akkor ez az alkotás a Sixtus – kápolna mennyezetén jelenik meg, melynek a Mennyet, az Égi Hatalmat kellene megjelenítenie, elvileg torzítás és hiba nélkül /hivatkozhatnék például a magyarországi református templomok festett kazettás mennyezeteire/!

Amennyiben idáig eljutottunk, és azonosításra került, hogy a növények teremtése a Befogadóan Teremtő Minőség Yin minőségéhez tartozik /HOLD/, akkor a Bibliában szereplő állatok teremtése /Állat – Állapot/ a Befogadóan Teremtő Minőség Yang minőségéhez rendelhető /VÉNUSZ/! Ha így értelmezem ezt az egész helyzetet, akkor feltűnő módon az állatok teremtése nem szerepel a Sixtus – kápolna mennyezetfreskóján. Ennek a Hierarchiának a tárgyalásánál láthattuk, hogy a rendszerben a VÉNUSZ – CSILLAG /Aséra – Astarte/ meg lett tagadva /későbbiekben Baal – Nap is/, ebből kifolyólag a művész nem is festette meg. Lényegében miért fesse fel, ha az egyházi tanítás szerint /Ószövetség/ nem képez részállomást, így a helyzet „tagadása” miatt nem számít lényeges nézőpontnak.)

Ha már itt tartunk, modellezzük le a Bibliái teremtést ennek a rendszernek a segítségével. Előre jelzem, nem fogjuk tudni hitelt érdemlően végigjárni a folyamatot, a sorrend „ugrálni fog”, bizonyos duplikációk figyelhetők meg, melyek szerintem a rendszer és az írás torzulásának a következményei. Először lássuk a sorrendet:

Hivatkozás: http://apokaliptika.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=35:sorrend&catid=7:teremtes-apokaliptika&Itemid=12

Sorrend a teremtésben

A kezdet

„Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.” 1 Móz. 1.1.

A kezdet az örökkévalóságban van. Ideje épen ezért meghatározhatatlan. A kezdet szavunk is egy határozatlan időhatározó. Ettől többet János evangéliuma mond el a kezdetről.

„Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.” János 1:1. Az ég és a föld teremtése megelőzi a hat napos teremtést. Nem tartozik a hat napos teremtési sorrendhez.

Örökkévalóság	Események
Kezdetben	Az ég és a föld teremtése

A **kezdetben** elsőként a mennyet (héberül samajim, és görögül uranosz) teremti meg Isten.

A **kezdetben** ez után a földet teremti meg Isten. A föld teremtési helyszíne tehát a menny.

A teremtés hat napos eseménye a már megteremtett földön történik, amely a mennyben van, vagyis az örökkévalóságban.

Fontos szem előtt tartani a hat napos teremtési sorrendben a logikai összefüggéseket. Csak akkor teremti meg Isten a kozmoszt, amikor szükség van rá. A negyedik napon. Mivel a növények sarjadása megkezdődött a harmadik napon, szükségszerűvé válik a fény szolgáltatása a fotoszintézishez, s ez után minden élőlény életéhez az optikai világosság biztosítása. Eddig erre nem volt szükség. Az első napi világosság és sötétség elválasztása épen ezért nem is lehet optikai világosság és sötétség. További feladata az Igében meg van határozva.

Napok	Események	Dimenzió
1. nap	Világosság és sötétség elválasztása	Az örökkévalóságban
2. nap	Az alsó és a felső vizek szétválasztása	Az örökkévalóságban
3. nap	A szárazföld; a növények teremtése	Az örökkévalóságban
4. nap	Az égitestek (kozmosz) teremtése	Az idő teremtése
5. nap	A vízi és az égi állatok teremtése	Az időben
6. nap	A szárazföldi állatok és az ember teremtése	Az időben
7. nap	A pihenés (szombat) napja	Az időben

Isten nem azért állította fel ezt a sorrendet, hogy összezavarja az embert, hanem, hogy kifejezze vele azt, hogy az univerzum központi objektuma a föld, és a teremtett lények központi személye az ember.

<http://lexikon.katolikus.hu/T/teremtéstörténet.html>

[Magyar Katolikus Lexikon](#) > [T](#) > [teremtéstörténet](#)

teremtéstörténet (gör. *hexaémeron*): 1. *Fogalma.* Az elnevezés a [→teremtés](#)nek csak a *Ter 1,1-2,4a* tartalmazta leírására vonatkozik (hat nap), mely az egész Bibliának is a kezdete. Sokszor van szó 1. és 2. ~ről; ez utóbbin a [→bűnbeesés](#) tört-ét értik az egzegéták (*2,4b-3,24*). Jóllehet a bűnbeesés tört-e egy töredékes ~tel kezdődik (*2,4b-7*), és az asszony teremtésének etiológiai elbeszélését is magában foglalja (*2,18-23*), tárgya valójában nem a teremtés, hanem a [→bűnbeesés](#). - 2. *Fölépítése és irodalmi műfaja.* A ~ bevezetéssel kezdődik (*1,1*) és egy következtetéssel zárul (*2,1-3*). A bevezetés az ősállapotot ([→káosz](#)) állítja elénk, a következtetés a végső állapot (műve bevégeztével Isten megpihen). Vagyis a ~ a káosznak [→kozmoszá](#) való átalakulását foglalja magában. Az *1,1* az ősállapotot mutatja be és nem tartozik szorosabb értelemben véve a ~hez, ami egyfelől grammatikai, másfelől egzegetikai okokra vezethető vissza. P. Humbert szerint a héb. Bibliában a *resít*, 'kezdet' szó egy kivétellel (*Iz 46,10*), a *beresít* összetétel pedig kivétel nélkül mindig status constructivusban áll (*Jer 26,1; 27,1; 28,1; 49,34*), így a *Ter 1,1* vonatkozásában is számolhatunk a status constructivusszal; ez azt jelenti, hogy a *beresít* így értelmezhető: a teremtés kezdetén.

Egzegetikailag azt kell megjegyezni, hogy a jahvista párhuzam (2,4 kk.) szintén kaotikus ősállapotot tétélez föl; hogy a teremtés 6 nap alatt zajlik le, az 1,1 kk. azonban kívül esik e 6 napon; hogy Isten a ~ben a szavával teremt, de erről csak az 1,3-tól van szó; végül hogy a babilóniai teremtéseposz (*Enúma elis*) szintén „amikor”-ral kezdődik. Következésképpen az 1,1 kk-t így kell fordítani: „Amikor Isten elkezdte megteremteni az eget és a földet, a világ káosz volt” (P. Humbert) v. „A kezdet kezdetén, amikor Isten az eget és a földet teremtette - a föld azonban pusztá volt és üres” (W. Zimmerli). - A teremtés 6 nap alatt zajlik le, ezáltal ritmikus szerkezetet kap a leírás, az „este lett és reggel” refrén pedig, amellyel a teremtés napjai zárulnak, 6 strófára tagolja. Minthogy a szerző a 3. és a 6. napon 2-2 teremtést mutat be, ezek a strófák 2-2 félstrófából tevődnek össze. Így az egész ~ eképpen tagolódik: 1-2-3a:3b/4-5-6a:6b. Így a teremtés 6 napja 2 részre oszlik, s mindkét rész 3-3 napra tagolódik: az első 3 napon a térségek jönnek létre az elválasztással, a második 3 napon a térségek berendezése és benépesítése zajlik le. Így a köv. sémát kapjuk:

A térségek megteremtése elválasztással

1. *nap*: a világosság és a sötétség szétválasztásával megjelenik a fény térsége;
2. *nap*: a vizek szétválasztásával megjelenik a levegő térsége;
3. *nap*: a víz és a föld szétválasztásával megjelenik a szárazföld és a növényzet.

A térségek benépesítése

4. *nap*: a fény térségéé csillagokkal;
5. *nap*: a víz és levegő térségéé halakkal és madarakkal;
6. *nap*: a szárazföldéé állatokkal és emberekkel.

Ezek után próbáljuk meg lemodellezni a Teremtést ezzel a négy Attribútummal.

Első nap:

A világosság és sötétség szétválasztása

Ez elvileg a NAP – HOLD viszony szétválasztását jelentené, de Ő szerinte (Katolikus Lexikon) nem bolygó minőségekként (az csak a 4. nap lesz), ha más szavakkal szeretném leírni, akkor a Yin – Yang szétválasztásáról van szó. Mivel nem külön álló minőségekről van szó, hanem nagyon egymásra hangolt helyzetekről, így ez megfelel a NAP - HOLD kapcsolatnak is.

Második nap:

Az alsó és felső vizek szétválasztása

Az igaz, hogy a Katolikus Lexikon a vizek szétválasztásával a levegő térség létrejöttéről ír (VÉNUSZ), de nézzük meg a Bibliát, Ő hogy nyilatkozik:

„6. És monda Isten: Legyen mennyezet a víz között, a mely elválasztja a vizeket a vizektől.

7. Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn.

8. És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap”

Tehát az idézetben szó sincs a levegő térségéről, ehelyett a mennyezet alatti és feletti vizek szétválasztásáról van szó. Itt az a kérdés, a Hierarchiánkban hol van a mennyezet.

Amennyiben megnézzük a Hierarchiát, a felső két szinten található a NAP és a HOLD – CSILLAG. A legalsó szinten található a FÖLD, s ha onnan tájékozodom, akkor a középső és az alsó szint határa képezi a Mennynek a határvonalát (NAP – HOLD – CSILLAG az égboltozaton látható, átvitt értelemben a Mennyben). Amennyiben így értékelem a második nap történeteit, akkor a már említett 2/3-ad, 1/3-ad rész szétválasztásáról van szó, tehát a Teremtői Minőségek elválasztása a Teremtett Minőségtől. Ilyen értelemben a mennyezeti vizek (HOLD – Vizes elem) elválasztása történik a FÖLD – i vizektől!

Harmadik nap: *A szárazföld és a növények teremtése*

Itt a szárazföld, tehát a FÖLD teremtéséről beszél, s a Katolikus Lexikon ezt a napot két részre bontja. Ez lenne az első része, s a második része ennek a napnak a teremtésének az előbb részletesen kifejtett növények teremtése lenne, mely az alapján a HOLD minőségéhez kapcsoljuk, Yin Princípiumként. Elvileg lehetne a FÖLD is, mint Yin Princípium, de teremtésről van szó, s a FÖLD Teremtett Minőségként van jelen a rendszerben, tehát Önállóan Nem Teremtő Minőség. Így a növények teremtése kapcsán a HOLD – hoz jutottunk vissza, mivel a középső szinten Ő a Yin Princípium.

Negyedik nap: *Az égitestek teremtése*

A Katolikus Lexikon ennél a napnál a fény térségéről is beszél. Amennyiben ezt értelmezni szeretném, akkor tudnom kell, hogy a felső-, és a középső szint Teremtői Minőségek, így a Fény egyértelműen megnyilvánul bennük (NAP – HOLD – CSILLAG). Mivel a felosztás szerint a Yang maga a világos, így a NAP és a VÉNUSZ – CSILLAG kapcsolatában ez nem lehet kérdéses (a VÉNUSZ Önmagában V – F hangzóváltással a FÉNYES)! Marad a kérdéses HOLD, melyről tudnunk kell, hogy attól függetlenül, hogy Yin, tehát sötét, de benne van a fény. Viszont nem mindegy, melyik állapotában keresem (Növő Hold – Fényes; Fogyó Hold – Sötét). Tehát a fény térsége és az égitestek teremtése lekövethető a Hierarchiában, bár a világosság és sötétség szétválasztásánál már létre kellett jönnie ezeknek a szinteknek, minőségeknek (elvileg)!

Ötödik nap: *A vízi és az égi állatok teremtése*

Ez a nap a vízi állatok és a madarak teremtéséről szól, s ha tudom, hogy a HOLD a Víz elem képviselője, a VÉNUSZ – CSILLAG pedig a Levegő elemé, akkor egyértelműen e szint „szerves” összekapcsolásáról szól (más nem történik ezen a napon), így HOLD – VÉNUSZ kapcsolat létrejöttének a szimbolikus ábrázolása! (Nem tudom a többi nap megjelenik – e, de ez hiányzik a Sixtus – kápolna freskójáról!)

Hatodik nap: *A szárazföldi állatok és az ember teremtése*

Itt a szárazföld az előzőekkel összhangban a FÖLD – et kell, hogy jelentse, de mivel teremtésről van szó, s ott is az állatok teremtéséről, így ez Yang Princípium (állat – állapot), s így a VÉNUSZ – szal állítható párhuzamba (az előző nap történeténél is a VÉNUSZ elsőbbségét jelzi a HOLD – dal szemben, mivel ott is állatok teremtéséről van szó), mely az „anyagi” világban történik (a FÖLD – ön). Ez a nap a Katolikus Lexikon szerint ugyanúgy két részre van bontva, mint a harmadik nap, s itt a nap második része az Ember teremtése.

Itt a Bibliai szöveg nem jelzi egyértelműen, hogy az Ember teremtése melyik szinten, milyen minőségben történik, s ebből kifolyólag félreértésekhez vezethet, amit viszont csak a későbbiekben tudunk világossá tenni (25. Hierarchia, s részben ennek a Hierarchiának a jegyzet részében).

Hetedik nap: *A pihenés napja*

Isten miután végzett a teremtés folyamatával, megpihen és megszenteli a „művét”.

Most, hogy végigmentünk a teremtés hét napján, lehet látni, hogy ezzel a négy Attribútummal (Három Teremtői, és Egy Teremtett) végig lehet modellezni az egész teremtési folyamatot, más Attribútum, Felsőjel nem szükséges az értelmezéséhez, bár maga a folyamat, ahogy az létrejön, kissé kaotikus, rendezetlen. Ez abból adódhat, hogy bizonyos dolgokat vagy nem értettek meg akik megfogalmazták, illetve nem tudták egységében, összefüggésében látni a történetet.

Mivel itt a Bibliai teremtéstörténetről esett szó, s ezzel a Hierarchiával modelleztük az egész történetet, nagy vonalakban nézzük át az úgynevezett „Parallel Biblia” („Sumer” Biblia) hogyan írja le ezt a folyamatot. Teszem ezt azért is, mivel Krammer professzor úgy hivatkozott erre az írásra, hogy ennek az átírt, módosított változata a ma ismert Biblia. Akkor lássuk a Parallel Biblia egyes tételeit, ahogy Badiny Jós Ferenc lefordította, és közzé adta.

Hivatkozás: http://www.magtudin.org/magyar_biblia.htm

KEZDET BEN

1. Kezdetben létezett a Szellem, a Lélek és az Erő. A nagy „Egy”-ben élt a Minden felett. Leírhatatlan, kifejezhetetlen és elérhetetlen hatalmasságnak hitük. Neve: ÍZ:
2. Íz „volt” a Kezdetben és „van” örökké a Minden felett.
3. ÍZ alatt nyugodott a Csend. Mozdulatlanságban hordta az őanyagot. Az őanyagában – az ősvizet. Az ősvízben – az Élet ígérését. E három egységét is hittük. Neve: TEN.
4. Így lett nekünk a „Kezdet”: ÍZ-TEN.

(Mivel ez az írás úgy kezdődik, hogy a „Nagy Egyben élt minden felett”, mely leírhatatlan, kifejezhetetlen, és elérhetetlen, így ezzel a meghatározással véleményem szerint a Hierarchiában a felső szinten tartózkodunk. Majd ez alatt „nyugodott a csend, mozdulatlanságban hordta az Őanyagot”. Ha nem lenne a következő sor („Az Őanyagában az Ősvizet”) igazából nem lehetni eldönteni hol tartunk, de ez a sor egyértelműen a HOLD minőségét határozza meg (Ősvíz). Ezek alapján, mivel a kezdet ez fölött található, ez a felső szint lesz, tehát a NAP. Nagyon szép a következő sor, mely közli, hogy az élet ígérete (úgyis mondhatnám, hogy az élet csírája) az Ősvízben, tehát a HOLD minőségében található.)

Lássuk, hogy folytatódik!

A LÉLEK TEREMTÉSE

1. ÍZ-TEN – végtelen ködökben rejtőző – erejéből villámként vált ki a Fény, de nem tűnt el, mint a lecsapó villám, hanem lett Világossággá és örök maradt.
2. ÍZ-TEN „elsője” . . . a Világosság. Első akarata, első teremtménye az örökkévalóságban. Mielőtt élet „lett”, Világosság „VAN”.

3. Égi, örök tűz, tisztaság és igazság lakozik a Világosságban – ÍZ-TEN első gyermekében.
4. A Teremtő így lesz egy teremtményével, hisz a Világosság az ÍZ-TEN megnyilatkozása.
5. A Világosság – ÍZ-TEN örök titkaként lakozik a Lélekben.
6. Tartalmat ad az életnek, meleggé teszi azt és benne él ÍZ-TEN lehelete is.

(Ebből a leírásból egyértelműen látni, ahogy létrejön a NAP és a HOLD minősége, a következő lépésben már a VÉNUSZ jelenik meg /létrejön a világosság, a fény, s örök maradt/. Ezek után részletezi, körül írja, s egyértelműen a Lélekhez köti. /FéNYeS – VéNuSZ/)

AZ ÉLET TEREMTÉSE

1. ÍZ-TEN a végtelenekben sűrítette össze az Erőt. Az Erőből pattant ki a Fény és lett Világosság.
2. A Fény melege vízzé változtatta a végtelenek ködét és a Fény – mint ÍZ-TEN magja – behatolt a vizek mélységébe.
3. ÍZ-TEN úgy akarta, hogy a vizek mélységéből virágként fakadjon az Élet . . . és úgy lett.
4. Az ősvíz így lett az Anya-Erő, mely Életet szül.
5. AMA-PALIL-nak (Ősanyának) neveztük őt.
6. Első magzat-virága NIN-TI lett, ki az Élet folytonosítója.
7. Benne él az „egek anyja” – Dingir IL-AMA – is, mert életadó ereje az egetől a földekig és a földektől az egekig ért.
8. Mert csak egek voltak a földek előtt és azután teremtettek a földek az egek között.
9. NIN-TI az égis éré életfa is, földi gyökér-nedvét az egek erejéből kapja.
10. Az égis éré üveghegy is ő. Rajta keresztül tündököl a földre az égis fényben ragyogó tisztaság, hűség és makulátlanság igazsága.
11. Ezért neveztük őt az „égis éré Nagyasszony”-nak – NIN-KURSÁG-nak.
12. Így teremtette ÍZ-TEN NIN-TI-t, az Élet adóját és szűzi érintetlen valóságából – belőle – általa – az Életet. . . és jól tette.

(Nem szeretnék nagyon elkalandozni ebben a történetben, de az Élet megjelenését egyértelműen a Fényhez, tehát a Vénuszhoz köti /”... a Fény behatolt a vizek mélységébe. ÍZ – TEN úgy akarta, hogy a vizek mélységéből virágként fakadjon az Élet... és úgy lett. Az ősvíz így lett az Anya – Erő, mely Életet szül.”/ Eddig a lényegét tekintve véleményem szerint összhangban, fedésben van a mi általunk felállított rendszerrel.)

A VILÁGOK, FÖLDEK ÉS AZ EMBER TEREMTÉSE

1. ÍZ-TEN örök tüzet gerjesztett, melynek ereje KI-áradt. Az örök tűzből lettek a Napok és éltetik a Világosság világait ÍZ-TEN nagy akarata szerint.
2. A napból árad minden KI-re ÍZ-TEN örök tüzének fénye és éltető melege.
3. Anyaggá lett így a KI, melyet ÍZ-TEN akarata bolygókká, földekké gyúrt egybe és ezek úzik, hajtják egymást a Nap erejében – ÍZ-TEN nagy rendje szerint. És ez a nagy Rend – ÍZ-TEN örök törvénye.
4. ÉN-KI nevet adtunk ÍZ-TEN – anyagban rejtett – örök erejének, mely teremtett minden anyagot és minden testet.
5. Ahogyan ÉN-LIL a Lélek ereje, ura és elosztója, úgy ÉN-KI minden anyag teremtője és titkos ereje.
6. Lepkeszárnyon szállt rá ÉN-KI az élet vizéből fakadt NIN-TI élő virág szirmára.
7. Az élő lepke hímpora termékenyítette meg azt és éledt belőle LIL-I-AM, a Lelkek Anyja, NIN-TI életet adó virágának nyolc virág-ágával.
8. A nyolcból „hét” virág lett az Élet Ígérete. A nyolcadikban életre kelt maga az Élet anyja – a legkisebb – a kis NIN-TI.
9. A LIL-I-AM – a hét virágával sokasította be az egeket az égilakó szellemekkel, akik a világok őrei és vigyázói lettek.
10. Amikor aztán minden égi rendnek már meg volt a saját vigyázója, így szóltak egymáshoz az égilakók: „Teremtsünk embert, hogy legyen a földeknek is vigyázója.”
11. ÉN-KI-hez ért ez az óhaj és ÍZ-TEN – ÉN-KI ereje által – egyik földporát keverte össze az Élet Vizével és formált belőle embert – a maga képére.
12. És amikor ÉN-KI megformálta azt, AMA-PALI-t hívta így: „AMA. . . határozd meg a sorsát ennek az újszülöttnak”.
13. Akkor AMA – aki az ŐS-TEN volt maga, nagy garral lendült mozgásba. A TEN-GÁR-ja, mely a minden élet vize loccsant a testben lévő emberre és megnyíltak a világosságra szemei. ÍZ-TEN leheletét szívta magába. A lehelet Lélekké lett benne.
14. Életre kelt és az élet kisebbik anyja – a kis NIN-TI fogta őt kézen.
15. Így teremtette ÍZ-TEN az embert az égi-lakók között. És élt az ember testben ÍZ-TEN egyik erejeként.
16. És lett az ember ÍZ-TEN gyermeke a jóság, szépség, igazság és ÍZ-TEN örök törvénye szerint.
17. A Föld porából gyúrt teste ÍZ-TEN tökéletességének mása és e tökéletes testben lakozó Lélek tükrében ÍZ-TEN maga mutatkozik.

18. És akkor történt, hogy ÍZ-TEN első szülöttje – ÉN-LIL – elválasztotta az eget a földtől. A szent fokossal vágta ketté azt abban az időben, amikor a Föld Napja a KOS csillagképén át ragyogott.
19. A Föld porából formált ember így került az égi világból arra a földre, amelynek porát testében hordta. De nem volt egyedül a Földön, mert vele hullott a Földre a kezét tartó kis NIN-TI, LIL-I-AM legkisebbik ága, aki testet öltött és lett a Földön az Égi HÉV SZÜZE. Ezért lett a neve is HÉVE. Így érkezett a földre az EM-BAR, ami az „Istenasszonyt” (EM) és párját (BAR) jelenti. De ÍZ-TEN úgy rendelte, hogy „amikor az Ég elválasztódott a Földtől, a Föld eltávolodott az Égtől s az EMBAR hatalma gerjedt abban, az Ég Fénye lett a Világ Világossága, mely a Földön is tündökölt, mint 'ÉN Lélek'.” Így lett az Ég Fénye az EM-BAR lelke.
20. De velük együtt hullott a Földre a Kezdet Világából, a KOS CSILLAG KÉPÉBŐL, a szárnyas égi ÉGI KOS is, akit ÍZ-TEN rendelt melléjük az élet kezdetének irányítójául.
21. Így álltak a Földön hárman. NIN-TI, az Élet Anyja, a KOS világból földre rendelt ember és a KOS Világ égi, szárnyas kosa. Elindultak hárman a földön.
22. Elöl az égi KOS és mögötte az Ember és Asszonya, akikben NIN-TI az Élet Tavának legszebb virága, az égi Szűzanya vált testté.

(Itt az egészet nem részletezem már, mivel ez a szöveg elég hosszú. A lényeges részeket emelném ki. A történet érdekesen folytatódik az 1, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 15, 16, 17, 19, 20, 21 – es pontjaiban. Ezekből kiemelném a 17. pontot, amelyben szerepel az „Égi HÉV SZÜZE”, melynek a neve „HÉVE” /amennyiben elhagyom a kezdő „H” -t, akkor magyarul megkapom az ÉVA nevet, s a Héber Éva a Havva, Chavvá, Hevel formában vannak írva, de amennyiben jól tudom, kiejtésben a h – v, illetve h – b hangpárokra épül/. Hivatkozási pontként megjelölnék egy – két oldalt, s nézzük a Wikipédiát.

http://hu.wikipedia.org/wiki/Ádám_és_Éva

Éva–הַוְוָה (Havva) [héber nyelven](#), Ḥawwāh tibériai héberül, حواء (Ḥawwā') [arabul](#), ሕዩዋን (Hiywan) [geez nyelven](#) és Eva/Eua vagy Geva [latinul](#) egyszerűen *élőt* jelent, más szóval *életet*. Így ezek a nevek literális leírások az emberiség állítólagos anyjáról és alapítójáról.

(<http://hu.wikipedia.org/wiki/Éva>, <http://mek.oszk.hu/00000/00056/html/264.htm>, <http://judaizmus.blogspot.hu/2009/02/nok-bibliaban-2.html>)

Ezek után érdekes még az említett részből az a szövegrész: „hogy 'amikor az ég eltávolodott a földtől, a Föld eltávolodott az Égtől s az EM-BAR hatalma gerjedt abban, az Ég Fénye lett a Világ Világossága, mely a Földön is tündökölt, mint 'ÉN – Lélek'.' Így lett az Ég Fénye az EM-BAR lelke.” Itt ennél a résznél átvitt értelemben fogalmazhatok úgy, hogy az Ember /Em – Bar/ maga a Világ Világossága, a Fény, bár a szöveg nem egyértelműen így fogalmaz, s ha ezt így nem is lehet elfogadni, de akkor az Ember Lelke biztosan az!)

Érdekes megállapításra juthattunk így a kettő Biblia összehasonlításával (Parallel Biblia, mai Biblia), melyből lehet látni, hogy a Parallel Biblia teremtési sorrendje és a minőségek meghatározása sokkal jobban követhetőbb és érthetőbb, szemben a ma ismert Bibliával. A ma forgalomban lévő Bibliában, ahogy láthattuk ugyanúgy megjelennek ezek a minőségek, bár maga a folyamat kissé zavaros, s a szöveg valamennyire torzult. Nagyon fontosnak tartom ennek a Hierarchiának a helyes tárgyalását, minőségeinek szem előtt tartását, a későbbiekben többször fel fogom hozni, ugyanis nagyon egyszerű, és érthető a Hierarchia vele történő magyarázata, indoklása.

Különböző adatokat vizsgálva észrevehető egy torzulása a rendszernek, ugyanis a Nő, a Női Princípium önmagán belül két részre különül el (HOLD – VÉNUSZ), melyek nem választhatók el egymástól, de különbség van köztük. Ebből a két minőségből a HOLD képviseli a SZÜZET, a VÉNUSZ az ANYÁT, s többször található utalás arra, hogy a HOLD minőségét jelölik meg, ruházzák fel Anyai Minőséggel. Ez viszont csak úgy fordulhat elő, ha már nem tudok, illetve nem akarok különbséget tenni a két minőség között, s így egyértelműen a HOLD képviseli a kettő közül az Őselelmi Minőséget (Víz Elem). Ez hatalmas gondokhoz, félreértésekhez vezet, mert a HOLD és a VÉNUSZ bár egyértelműen Női Princípium, de amíg a HOLD a Női Princípiumon belüli Yin minőség, addig a **VÉNUSZ a Női Princípiumon belüli Yang minőség**, s így elég nagy a különbség a két princípium között!!

Itt fejezzük be ennek a Hierarchiának a tárgyalását, bár a most következő jegyzetreszben még fontos adatokat fogok közölni. A feltüntetett adatokból szépen lehet követni, értelmezni ennek a rendszernek a szerves egységét, torzulási lehetőségét, s a történelem folyamán bekövetkezett, létrejött torzulását, és főleg, kiemelten a Judaizmus hitvilágán belül, s ennek kihatását a Keresztény Egyház nézőpontjára, dogmatikájára!!

JEGYZETEK

Amennyiben a világ teremtéséről beszéltünk, s ezzel hagytuk abba a Hierarchia tárgyalását nézzük meg most ezt egy másik nézőpontból! A hivatkozott forrásom legyen Kerényi Károly „Görög mitológia” című könyve. A címből is látható, hogy a nézőpont váltással most a Görög hagyományokhoz nyúlunk vissza, s az említett műben több teremtéstörténet szerepel az elején, de mi csak egyet fogunk kiragadni, mely e szempontok alapján értelmezhető. Ez pedig az Éj, a Tojás és az Erős története. Akkor lássuk:

„2. Az Éj, a Tojás és Erős

Egy másik elbeszélést a dolgok kezdetéről sokáig azok a szent iratok közvetítettek át, amiket a dalnok Orpheus hívei és tisztelői őriztek, de végül mégis csak egy komédiaírónál és a filozófusok utalásaiban maradt fenn. Eredetileg inkább a vadászok és az erdőlakók közt járt szájról szájra, mint a tengerpart lakóinál. Kezdetben volt az Éj - így kezdődik ez a történet. (8) Nyelvünkön az Éj neve Nyx; Homérosznál is a legnagyobb istennők egyike, aki még Zeust is szent félelemmel tölti el. (9) E szerint az elbeszélés szerint fekete szárnyú madár volt. (10) Az Ős-Éj a Széltől megtermékenyülve, ezüst Tojását (11) a Sötétség óriás-ölébe tojta. A Tojásból a fűvő Szél fia, egy aranyszárnyú isten lépett elő: Erős, a szerelem istene; de ez csak az egyik neve, a legkedvesebb az összes nevek közül, melyeket ez az isten viselt. A többi neve, amit ismerünk, igen tudósan hangzik, de csupán egy-egy részletét jelzi e régi elbeszélésnek. A Prótagonos név azt fejezi ki, hogy ez az isten volt az „elsőszülött” minden istenek között. Ha Phanésnek nevezik, neve pontosan azt jelenti, amit nyomban a tojásból kikelte után tett: megmutatott és világosságra tárt mindent, ami addig rejtve volt az ezüst Tojásban. Vagyis az egész világot. Fönt egy üresség: az Ég. Lent: a Többi. Régi nyelvünkben van egy szó az ürességre, mely eredetileg csak „tátongó”-t jelent: ez a szó a Khaos. Eredetileg nem jelentett kavargást, zűrzavart, csak később, a négy elemről szóló tan bevezetése után kapta ma használatos értelmét. Így hát a „Többi”, a Tojásban alul levő sem volt természetellenes összevisszaság. Úgy is mesélték ezt a történetet, hogy a Tojásban alul a Föld volt, és az Ég és a Föld egybekelt (12).

Annak az istennek a műve volt ez, aki mindkettőt világosságra tárta, s azután egybevegyülésre kényszerítette: Erósé. Ők nemzették az Ókeanos -Téthys testvérpárt. A régi elbeszélés pedig tengerővezte országunkban valószínűleg úgy folytatódott, hogy eredetileg Ókeanos volt a Tojásban alul, de nem egyedül, hanem Téthyszel együtt, s ők tapasztalták elsőnek Erós hatását. Ahogy Orpheus egyik költeményében olvasható (13) : „Ókeanos volt az első, a szépen folyó, aki a párosodást megkezdte: egy anyától való testvérét, Téthyst vette feleségül.” Közös anyjuk pedig az volt, aki az ezüst Tojást tojta: az Éj.”

Ha nem tudjuk, hogy mit kell követni, és értelmezni a szövegben, akkor egy viszonylag érthetetlen „déliabós” szöveget kapunk (ez igaz az egész mitológiai szöveganyagra). Ahhoz, hogy rendet tegyünk a szövegben előforduló személyeket kell beazonosítanunk. Itt megjegyezném, hogy a Görög mitológia leírt történeteivel nem igazán tudok egyetérteni, viszont a szóban forgó szereplők minőségére tett utalások teljesen egyértelműek és azonosíthatóak. Most is csak ezt fogjuk vizsgálni, s a sort kezdjük rögtön Héra-val! Héra, Zeusz felesége, s ilyen minőségében (mivel Zeusz a „Nap”) Ő a Hold képviselője! Lássunk erre vonatkozó adatokat, tudva, hogy a Hold önmagán belül a Szűz képviselője is! Első idézet:

„Héra három jelzője, melyeket ugyanazon a helyen adtak neki, olyan hármasságot és szakaszosságot fejez ki, ami a hold fázisaira emlékeztet: Pais, „a leány”, Teleia, „a beteljesedett”, és Khéra, „a magányos”. Főleg a második jelzővel volt a Gamélia, Zygia, Syzygia: a mi nagy házasságistennőnk.”

Érdekes, hogy az idézett szöveg Héra három jelzőjét említi, de ezt majd később magyarázom. Most az a fontos, hogy ez az idézet kifejti e három jelzővel kapcsolatban a Holdfázisokat (bár ez számomra nem teljesen világos, de a Holdra hivatkozik). Lássuk tovább:

„A legtöbb elbeszélés szerint Zeus tulajdonképpeni felesége testvér-hitvese, Héra volt; neve nyelvünkön egykor alighanem „úrnőt” jelentett.”

„Héra a bolyongásaiból, melyek a legmélyebb sötétségbe vezettek, mindig újból visszatért férjéhez. Azt mesélték, (30) a Kanathos-forrásban, Argos közelében, mindig újból visszanyerte szüzességét, valahányszor megfürdött benne. Alighanem azért fürdött annyit, hogy mindig újra megülhesse nászát Zeusszal. Héra volt az összes istennők közül az egyetlen feleség, aki férjénél nem anyaságot, hanem beteljesülést keresett. Gyermekeket Zeus nélkül, egyedül is tudott szülni. Így szülte haragjában a delphoi Typhaónt, amikor Zeus Pallas Athénét világra hozta; így Héphaistost, s talán így Arést is, amire még visszatérek. Héphaistos és Arés jellegzetesen Héra-fiak voltak, még akkor is, ha Zeustól fogantattak. Ezenkívül Héra két lányáról mondták, hogy Zeustól szülte őket: Hébéről és Eileithyáról. Ez utóbbi istennő segített a vajúdo asszonyoknak. Ha valaki más istennőt hívott vajúdozás közben segítségül, esetleg Hérát magát vagy Artemist, akkor ebben a jellegükben ők is Eileithyiák voltak. Hébé viszont „ifjú virágzást” jelent. Anyjának Héra Pais, „a leány Héra” jellege ismétlődött meg benne. A hős Héraklés, Zeus és a halandó Alkméné királyné fia, aki neve - „Héra dicsősége” -, szenvedései és tettei által a legszorosabb kapcsolatban volt Hérával, amikor végül istenné vált, az Olymposon Hébét kapta feleségül.”

Ezekből a hivatkozásokból ha az elsőt nézem, s ott az „Úrnőt”, akkor a magyar nyelvterületen tájékozódva ez a Női Minőséget, s azon belül is a Holdat jelöli (SZŰZMÁRIA /és nem a SZŰZANYA)! A második idézet már egyértelműen hivatkozik a Szüzi minőségre („Azt mesélték, a Kanathos-forrásban, Argos közelében, mindig újból visszanyerte szüzességét, valahányszor megfürdött benne.”, stb.). Ezekből az idézetekből egyértelműen következik, Hérának a Holdhoz fűződő viszonya.

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Nyx>

Nyx (görögül: Νύξ, Nyx; latinul: Nox) a görög mitológiában az éjszaka istennője volt, aki a nap végén sötét szárnyaival beborítja a világot. A sötétség istenasszonyaként egyike az ősprincípiumoknak. Az ókori görögök az első istennőként ismerték és tisztelték.

(Nagyon nehéz lenne itt végig elemezni a Görög mitológiát, de aki írta, illetve összeállította valamit nem értett meg /szerintem!/. Aki figyelmesen végigolvassa a Görög mitológiát, az észreveszi /észreveheti/ azt a helyzetet, hogy például bár Zeusz az Istenek királya /tehát a felső szint/, de mellette megjelenik egy Napisten is /Heliosz/! Tehát, egy azonos szintnek a különböző nézőpontokból adódó minősége külön Istenként jelenik meg /Politeizmus/. Így lehet vitatkozni azon is, hogy Héra Szűz/i/ Istennő, illetve/vagy Szűzanya, de a szöveg egyértelműen a Szűzi minőségét helyezi előtérbe! A Vénuszi minőséget más női Istennők jelenítik meg /például Aphrodite, Asteria a „Csillagistennő”!/ Ezért nem vizsgáljuk érdemben a Görög mitológiát, csak adott helyeken a meghatározásait, a minőségek beazonosításait fogjuk érinteni.)

Az Éj, a Tojás és az Erős történetben még az is szerepel, hogy „Héra” (Nyx) még Zeuszt is „Szent félelemmel töltötte el”. (Ugyanis pont az előbb emeltük ki Héra Istennő Holdhoz fűződő viszonyát, kapcsolatát!) Tehát ha az előző idézetek nem lettek volna elegek, akkor itt Hérával kapcsolatban a félelem is megjelenik, melyet már az eddigiekben ugyanúgy a Hold minőségeként tudtunk beazonosítani. Ezek alapján Héra személye a véleményem szerint megkérdőjelezhetetlen és beazonosítható, így nézzük a szöveg további részét. A Hold, mivel Yin minőség, így a Sötéttel, a Sötétiséggel van párhuzamban, mely a szövegben, mint Éj jelenik meg.

Érdekes, hogy ez a minőség a „Széltől megtermékenyülve megszüli az ezüst Tojást”. A szövegben szereplő Szél azonos a hagyományunkban megjelenő SZÉL – el, melyet már beazonosítottunk a VÉNUSZ – szal, a Csillaggal. Az Ezüst ugyancsak a Női Minőség, s azon belül is a Hold jelképe! Az idézett szöveg a következőképpen folytatódik: „A Tojásból a fúvó Szél fia, egy aranyszárnyú isten lépett elő: Erős, a szerelem istene;”. Ebből lehet látni, hogy a Tojásból (Hold) a Szél fia születik, Aranyszárnyú Isten, mely a szerelem Istene, Erős, s így ez a minőség a VÉNUSZ – hoz köthető!

Látható, hogy maga a történet kissé zavaros, de ebben a Hierarchiában szereplő Attribútumok ugyanúgy megjelennek a Görög mitológiában is. Amennyiben a Görög mitológiában ezek a minőségek, értékrendek, attribútumok, princípiumok megjelennek és értelmezhetőek az általunk felírt rendszerben, akkor számomra kérdéses, hogy maga a mitológiai történet (történetek) hogyan torzulhatott el annyira, ahogy a napjainkban ismerjük őket. Ezért hivatkoztam már rá, ha tudjuk mit, és hogyan kell olvasni, akkor maga a Görög mitológia (ezen belül Kerényi Károly említett könyve) egy kincsestár lehet számunkra a minőségek, princípiumok beazonosításánál!

(Egy gondolat erejéig még a Görög mitológiáról, érdemes megfigyelni azokat a vallási rendszereket, ahol több Isten szerepel /Politeizmus/, főleg azokat, ahol az Isteneknek több generációja is létezik, hogy az előző Isten generációt felváltók újabb Istenek /Istentriász-ok/ vezető Istenei az előző nemzedék /generáció/ VÉNUSZ – nak megfelelő minőségből kerülnek ki. Ezt majd a későbbiekben némileg indoklom.)

Tisztáznunk kell a Purgatórium (TisztítóTűz) helyzetét is. Mivel itt a LELKEK TisztítóTűzéről van szó, ez a középső szintet jelöli ki a számunkra, mely szinten egyetlen olyan minőség található, ami a TŰZ elemével rokonítható, párhuzamba állítható, s ez a LEVEGŐ eleme, mely képes felszítani a rendszeren belüli Yang képviselőt, a TŰZ elemét. Ez a rendszerünkben a VÉNUSZ (CSILLAG)! Ezt a rendszert így tárgyalva számomra egyértelműnek tűnik, hogy a LELKEK a Szeretlet, Szeretet Tüze által tudnak megtisztulni (mellesleg e hitrendszeren belül ez az egy hely létezik, ahol megtisztulhat!). Ezek után ez az adat előrevetít egy „problémát”, mégpedig a **Halál beálltával (a Földről) a rendszert nem lefelé, hanem felfelé hagyom el!!** Amennyiben ezt a rendszert vizsgálom, és a FÖLD – ről tájékozodom, és azt állítom, hogy a halál beálltával (mely a fizikai Testet érinti) a helyzetet felfelé hagyom el, s nem lefelé, nézzük meg miként alakul!

Az alsó szint (FÖLD) fölött középső szinten a HOLD – VÉNUSZ minőség található. Ebből most vizsgáljuk a HOLD – at. A „tudós” hangkategória áll a T, D, Ty, hangokból, így a D váltópárja lehet a T is. Ha a HOLD nevében szereplő D betűt ezek alapján váltom a T – vel, akkor a HOLT (HALOTT) megnevezéshez jutok, melyből szerintem egyértelműen következik, hogy a „HALÁL” után a LÉLEK a HOLD minőségéhez kerül. Mivel a HOLD – VÉNUSZ kapcsolat „elszakíthatatlan”, ezért ahogy a HOLD – hoz érkezem, van egy áthúzása a „rendszernek” a VÉNUSZ – hoz. Ezek után látható, bár igaz, hogy a LÉLEK az alsó szintet elhagyva a középső szintre jut (HOLD), de onnan egyenes út vezet a VÉNUSZBA, mely a Szent Iratokban szereplő Tisztítótüzzel szinonim kifejezés lesz, s ebből következik, hogy ez a „tisztulás” egyértelműen a SZERETET által történhet meg!

Ha már eddig eljutottunk, és a Görög mitológiánál is a teremtést, a teremtés létrejöttét vizsgáltuk, akkor nézzük át ebben a Hierarchiában szereplő Attribútumokkal az előszóban tárgyalt történetet, az Édenkertet, a Bűnbeesést!

Mint ott már megállapítottuk, az Éden szóban benne van az Atyai (Yang), és a Női (Yin) minőség is. Ezt a helyzetet kell megtalálnunk ebben a rendszerben, mely elvileg lehetne a felső-, és az alsó szint is, de mivel ezek ketten nem érhetnek (érnek) össze (a középső szint szétválasztja őket), s az Éden szónak éppen az a lényege, hogy együtt, egy alakként tűnik fel, így kizárásos alapon csak a középső szinten megjelenő Yin és Yang Princípiumként kezelhető! Ebből kifolyólag a rendszerben közepén jelenik meg az Éden, s így HOLD – VÉNUSZ kapcsolati helyzetben. Egyelőre jelöljük meg ezt a Hierarchiában!

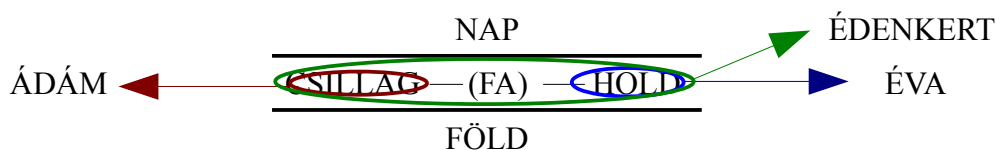
Az Édenkertben a történet szerint megjelenik Ádám, mely állapotát tekintve Yang minőség, de nevét figyelve, ugyanúgy, mint az Éden egyszerre Yin is és Yang is. Ezt a Hierarchiát vizsgálva, ilyen helyzet viszont csak egyetlenegy található, s ez a VÉNUSZ (CSILLAG)!

Lássuk jelölve:

Tehát, az Édenkertben belül megjelenik Ádám, s ez a két minőség nagyon hasonló egymással, „rendszer a rendszerben”. Majd a történet folytatásaként Ádamból az Úr (az Isten!) egy „ívén” keresztül kiemeli Évát („az oldalborda történet”). Ezt külön nem jelölném, de az előző ábra alapján elképzelhető, és végigkövethető, amennyiben a VÉNUSZ (CSILLAG) Yang minőség (mely önmagán belül tartalmazza a Yin minőséget is), a Yin Princípiumot kell kiemelni belőle, mely a „HOLD” lesz, tehát Éva (és ezért nem történhet fordítva!).

Most a történetben eljutottunk oda, hogy megvan az Édenkert (CSILLAG – HOLD), benne szerepel Ádám (CSILLAG), s az „Úr” kiemeli belőle Évát (HOLD). Ezután az Édenkert közepén megjelenő FA körül bonyolódik, alakul a további történet. Lássuk a helyzetet!

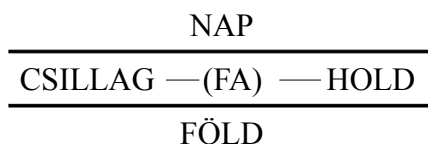
Láthatjuk, hogy eddig minden fedésbe hozható a történetben, és a Hierarchiában. Lássuk a továbbiakat. A történet szerint, Éva kezdeményezésére ettek a FA gyümölcséből, majd észreveszik egymás meztelenségét, „nemiségét” (TEST – i szint megjelenése), s megtörténik a „kiűzetés”! Az ábrázolásból egyértelműen követhető, hogy ez a „kiűzetés” a rendszerben lefelé fog megtörténni, tehát a FÖLD – re, ahol már a Testi szint is megjelenik. A Biblia, ezt a jól nyomon követhető, érthető, egymásból következő helyzetet nevezi „bűnbeesésnek”, mely Éva miatt történt. A Biblia Édenkert történetét ily módon tárgyalva (BŰNBEESÉS, EREDENDŐ BŰN) véleményem szerint tarthatatlan (az Élet szemszögéből értékelve, vele együtt járó folyamat része!).

Albrecht Dürer *Ádám és Éva, 1504*

A képen is jól látható, hogy Ádám és Éva között „középen” jelenik meg a FA, s a FA jobb oldalán (szemből nézeti bal) helyezkedik el Ádám, s a FA másik oldalán Éva. Tehát ennek a jelenetnek az ábrázolása általában teljes mértékben megfelel a mi általunk, a Hierarchiában leírt helyzetnek. (Ezenkívül érdemes megfigyelni, hogy a Kígyó Éva oldalán helyezkedik el, mely egy későbbi adat ismertetése során fontos adalék lesz. A Bibliai történetben a Kígyó Évát kísérti meg /nem Ádámot/, s Éva „csábítja el” Ádámot.)

Most nézzük át, amit megígértem, tehát az Öt Elem Rendszerét bővítjük 5 + 1-es rendszerré! Először lássuk az ábrázolást!

Tehát erről van szó, s mint írtam, itt a középben megjelenő FA eleme a VÉNUSZ (CSILLAG) minőségéhez áll közel, vele rokonítható. Ezzel az elemmel szemközt kell megjelennie annak az elemi minőségnek, mely egyensúlyban tartja a rendszert, s ha a FA eleme maga az ÉLET, akkor a másik oldal csak a SZŰZ lehet (ahogy már tárgyaltuk). Itt a FA elemnél kettő minőséget társítottunk hozzá, ezek pedig az Ashera és az Astarte. Így a másik oldalnak is minimum két összetevőjét meg kell jelölnöm, hogy összhangba hozzam, és kiegyensúlyozzam a rendszert. Első ránézésre, mivel az Astarte azonosítva van Istar – ral, s ezen keresztül Aphrodite – vel, mely a VÉNUSZ, tehát az ANYA, így a vele szembelevő minőség a SZŰZ. Az Ashera tekintetében a hivatkozásokból egyértelműen kitűnik az ÉLETFA – ÉLŐFA képzet (tehát az ÉLET), így ezzel szemben a HALÁL – HALOTT minőséget kell megjelölnöm. Mivel a FA elemében az Ashera és az Astarte egymástól elválaszthatatlan (Ashera – Astarte), így a túloldalon megjelenő minőségeknek is szoros kapcsolatban kell lenniük egymással (SZŰZ – HALOTT). Ennek a rendszernek a felállításánál a FA elemhez társított szín a FEHÉR, s érdekes módon a HALOTT (GYÁSZ) színe a FEKETE. Így felírva ezt a rendszert nem ütközöm olyan adatba, mely ellentmondana az eddig felírtaknak, teljesen fedésbe hozható, s így mivel ennek az elemi minőségnek a színe a FEKETE lesz (SÖTÉT), így a Yin minőséghez áll közelebb, ezért a HOLD – dal rokonítható! (Érdemes még megjegyezni, hogy különböző mitológiákat, hagyományrendszereket vizsgálva „állandóan” a HOLD minősége (Sötétség, Félelem, Káosz, Tenger, Sárkány, Kígyó, Szűz, stb.) fogja okozni a problémát, gondot, melyet így, vagy úgy oldanak meg, illetve fel (megküzdnek vele, illetve elpusztítják; „megváltják”). Erre a későbbiekben visszatérünk. (A Parallel Bibliát figyelve ne felejtjük el, hogy e minőség hordozza magában az „ÉLET SZIKRÁJÁT”!!)

Amennyiben itt tartunk foglalkozunk megint a másik Négy Elem (Tűz – Víz – Levegő – Föld) szimbolikájával. Mint láthattuk, az ÉLET eleme a FA – val (ÉLETFA) van jelképezve, megjelenítve, a TŰZ eleme a Négy lábú Állat, a VÍZ eleme a Hal, a LEVEGŐ eleme a Madár, s a FÖLD eleme általában a Kígyó. S ha ezt így szeretném értelmezni, akkor a Keresztény hagyományban feltűnő, s ábrázolásra kerülő „Szentlélek Madár” (GALAMB) elvileg a VÉNUSZ minőségét hivatott jelképezni (CSILLAG – LEVEGŐ elem – MADÁR). Lássunk először ábrázolásokat:

1. kép

2. kép

3. kép

1. kép: Német művész (XVI. század), Szépművészeti Múzeum, Grafikai gyűjtemény
2. kép: Szűz Mária megkoronázása (Velazquez festménye)
3. kép: Grossgmaini mester: Mária megkoronázása. 1490-es évek vége. (Prága, Nemzeti Galéria)

Ezek az ábrázolások Szűz Mária koronázását mutatják, s ha a feje fölött lévő Szentlélek Madarat (GALAMB) az előzőek alapján a VÉNUSZ – szal azonosítom, akkor egyértelműen Szűz Mária itt, a Női minőség Szűz állapotát jeleníti meg (VÉNUSZ – ANYA). Ezeket az alkotásokat csak abban az esetben lehet teljes értékűnek elfogadni, amennyiben Szűz Máriát (a SZŰZ minőséget, HOLD) azonosítom, illetve összekötöm a Szentlélek Madárral, tehát a VÉNUSZ – szal, az ANYA – val. (Ezt a helyzetet úgy kellene összekötnünk, ahogy a Napba Öltözött Boldog Asszony ábrázolása is mutatja, tehát a Holdon áll, s fejét csillagkoszorú övezi!) A Római Keresztény Egyház tanítása alapján ez a kapcsolat viszont nem áll fenn, „bizonyos mértékben biztosan tagadja” hogy Szűz Mária és a Szentlélek Madár ugyanannak az EGY alaknak a Két minőségét jelzi (emlékezzünk vissza az Urschalling – i Vártemplom freskójára, ahol az Atya és a Fiú között egy Női alak jelenik meg, s a mai nézőpontból nem értik, hogy a Szentlélek Madár helyett miért egy Női alakot ábrázolnak!). Ezek alapján látható, hogy a rendszernek az efféle ábrázolása elvileg lehetne helyes is, de ebben az esetben szóban, írásban vagy ábrázolásban (illetve bármilyen más módon) Szűz Máriát és a Szentlélek Madarat (GALAMB) össze kellene kötni, párba állítani, mely az Én álláspontom szerint nem történik meg (és itt kevés az a szöveges utalás, hogy a Galamb, Szűz Mária madara, bár egyes nézőpontokból igazolható).

(Lássunk hivatkozást a Galambra, a Szimbólumtárból:

<http://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/szimbolumtar/ch02.html#g>

galamb/gerle: Közepes termetű, kecses madár. A lélek, a harmónia és a tavasz jelképe. Az anyaistennők szent madara. Feminin jellegéből adódóan anyaság-szimbólum; a szerelmi beteljesülést is reprezentálja. • A mezopotámiai kultúrában rInnin/Istar/Astarta istennő attribútuma. • Egyiptomban a halhatatlanság madara. Az ábrázolásokon az életfa ágán ül, csőrében a rfa gyümölcsével. • Az antikvitásban rZeusz/Jupiter (a galamb volt a dódónai jósa jövendőmondó állata) és rAphrodité/Venus attribútuma.

Crispijn de Passe: *Vénusz (A hét bolygó c. rézmetszetsorozatból, XVI. sz. vége–XVII. sz. eleje, Bp., Szépm. Múz.)*.

A szerelemistennő szekerét a hagyomány szerint galambok húzták. Venus küldötte az a két gerle, amely Aeneasnak az aranyághoz vezető utat mutatta (Verg. *Aen.*, VI. 190–197) ([raranyág](#)). • A zsidó hagyományban az ártatlanságot, a halál fölött aratott győzelmet, a békét testesíti meg: „A galamb este visszatért Noéhoz és íme, friss olajágot tartott a csőrében... Újabb hét napig várt és ismét kiengedett egy galambot, de az már nem tért vissza hozzá...” (Ter 8,8–12) ([rNoé](#)). Áldozati állatként is szerepel (Lev 12,8). • Az ókeresztény művészetben a temetkezési urnákon szereplő, edény szélén álló, abból ivó galambok az élet forrásából ivó lelkekre utalnak.

Theodorus-szarkofág (részlet, IV. sz., Ravenna, San Apollinare in Classe).

A keresztény ikonográfiában a Szentlélek megjelenítője: „Akkor megnyílt az ég, és látta, hogy az Isten lelke mint galamb leszállt és fölébe ereszkedett” (Mt 3,16) (Piero della Francesca: *Jézus megkeresztelése*, 1448–1450, London, National Gallery; Jan és Hubert van Eyck genti oltárának *A bárány imádása* c. táblaképén a Bárány fölött látható, 1426–1434, Szt. Bavo). A Szentháromságot megjelenítő ún. Kegyelem trónusa-képtípuson szintén galamb jelképezi a Szentlelket.

A. Dürer: *Szentháromság* (rézkarc, 1511).

Az Angyali üdvözlés ábrázolásának változataként alakult ki a barokk képzőművészetben a Mária mint a Szentlélek jegyese-képtípus, ahol a galamb jegygyűrűt hoz a csőrében ([rgyűrű](#)) (pl. id. Dorfmeister István: *Sponsa Spiritus Sancti* 1777, Balf, fürdőkápolna). A római San Clemente apszismozaikján a kereszten látható, a megfeszített Krisztust övező tizenkét galamb az apostolokat jelzi (1130 k.). • Dante *Isteni Színjátékában* a gerle Paolo és Francesca szerelmére utal (*Pokol*, V. 82–87). Bronzino *A szerelem legyőzi az időt* c. alkotásán (1545 előtt, London, National Gallery) a galambpár a szerelmi vágyakozás jelképe. • Népköltészetbeli jelentéséhez hasonlóan Petőfinél is a szeretett nő szinonimája: „Gyere ki galambom, gyere ki gerlicém” (*János vitéz*). Ady *Seregély és galamb* c. költeményében tisztaság-jelkép: „Pihés, fehér, szüzi galambként / halok meg szép galambhalállal.” • A „békegalamb” – elsősorban Picasso grafikái nyomán – a háborúellenes mozgalom jelképe. [rfehér](#), [rmadár](#), [rszárny](#) [N. K.]

Mint látható, ez a hivatkozás lényegét tekintve összeköti a Galambot a VÉNUSZ – i minőséggel, bár nem teljes értékűen /„Mária, mint a Szentlélek jegyese-képtípus”, „Ady *Seregély és galamb* c. költeményében... szüzi galambként / halok meg...”/.

Viszont a Keresztény Egyházban nem történt meg teljesen egyértelműen a Galamb azonosítása a Vénusszal /úgy, ahogy például az ókorban Aphrodite, Venus, Istar attribútumaiban/, mert ha ez meg történt volna, akkor nem kellene csodálkoznunk az Urschalling – i Vártemplom freskóján.)

Most térjünk vissza a „CSILLAG – hoz”, s lássunk ábrázolást a Hatágú csillagra és az Elemek megjelenésére:

Mint látható fölül egy világos félholdszerű alak látható, s alul pedig egy sötét. Mindkettőben a szemből nézeti bal oldalon a Nap látható, s jobb oldalon a Hold (a kettő között pedig Hatágú csillagok). Mivel ismerjük már az elemek jelölési módjait, teljesen egyértelmű, hogy az ábrázolás közepén a jobb oldalon /a hold oldalán/ a Víz elem képjelét tartja az alak, s a bal oldalán /a Nap térfelén/ pedig a Tűz elem képjelét. Középen feltűnően Női alak a jobb kezében /a Nap oldalán/ tartja a Hatágú csillagot (NAP – YANG; VÉNUSZ – YANG).

Ezen kívül látható, hogy az alkotás bal felső sarkában megjelenő „négy lábú állat” Tűzes közegben jelenik meg, tehát egyértelműen a Tűz elem jelképeként.

A jobb felső sarokban, igaz, hogy nem madár jelenik meg, de három „angyal” egyértelműen „levegőt” fúj, mely a Levegő elemét idézi meg.

A jobb alsó sarkában egy vízfelület látható (egy árbocos hajó szerepel rajta), s egy Hal úszik benne. Így egyértelműen a Víz elemét jeleníti meg.

A bal alsó sarkában igaz, hogy nem Kígyó jelenik meg, de szemmel láthatóan egy épített közeg, mely kizárásos alapon is a Föld elemét hivatott jelképezni.

Az ábrázoláson látható, hogy bár a négy elemből kettő nem felel meg az általunk felírt helyzetnek (a Levegő és a Föld eleme), de a másik két elem teljesen beazonosítható (Tűz elem: Négy lábú állat, Víz elem: Hal).

Most nézzük meg a Betlehemi csillaggal kapcsolatban felmerült kétségeket (Öt,- illetve Hatágú a csillag?).

Lássunk előbb két ábrázolást:

Vatican-Floor-hexagram

star-of-Bethlehem

Az első képen mint látható, egy Vatikánban található ábrázolásról van szó (melynek a pontos helyét nem tudom, például freskó részlet-e, vagy valami más), de egyértelműen egy csóvával ellátott csillagról van szó, s a hagyományban egyetlenegy ilyen ismerünk, az a Betlehemi csillag.

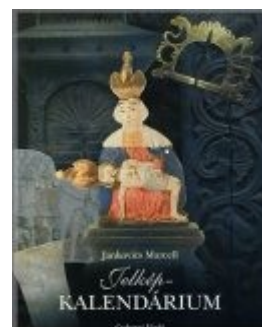
A második képen egyértelmű a kép aláírása, s itt is, mint az előzőnél Hatágú a csillag (s érdekes módon a közepén, mécses tartó van /VÉNuSZ – FÉNYeS/, s emlékezzünk vissza, olajlámpáson is megjelent már a Hatágú csillag szimbólum).

Mivel az általános nézőponttól ez az ábrázolás eléggé eltér (a Betlehemi csillag ötágú), így nézzünk erre az adatra egy hivatkozást:

<http://stud-theol.blogspot.hu/2010/01/jelkep-kalendarium-betlehemi-csillag.html>

Jelkép-kalendárium: A betlehemi csillag

Jankovics Marcell: **Jelkép-kalendárium**
Csokonai Kiadó, Debrecen, 1997.

„A Dávid-csillag nem kizárólagosan zsidó jelkép. (Nem is csillag igazából. A buddhista jantrák, mágikus diagramok egyik alapformája a hatágú "csillag", két egyenlőszárú háromszög fonadéka, melyek közül az egyik ∇ női jelkép, elemi szinten a víz és a föld jele, a másik \triangle férfias, a tüzes és levegős világteremtő alkotórész jelképe. A kabbalisták szerint ez a jel Isten nevét öltözteti geometriai formába.) A betlehemi csillag bizonyos értelemben mégiscsak Dávid csillaga, hiszen Bálám próféta jóslata szerint a Messiás Csillag, amely Dávid házából ered, s Dávid városában, Betlehemben születik majd meg (IV Móz 24, 17).

Keresztény felfogás szerint azonban az *Epiphániának* nem 6, hanem 5 ágú csillag a jelképe. Ebben nyilvánvalóan szerepet játszott az elszakadás szándéka a zsidó hagyománytól, de ennek a választásnak is van értelme.

Az 5 ágú csillag (*pentagram, lúdláb, boszorkányszög*) Vénusznak volt egyik csillagjelvénye a 8 ágú mellett; úgyis, mint esthajnalcsillagnak, úgyis, mint boszorkányos természetű háború- és szerelemistennőnek (a lúd az ő madara volt). Az ókori csillagászpapok tudták ugyanis, hogy addig, amíg az estcsillagból hajnalcsillag, majd hajnalcsillagból ismét estcsillag lesz, 584 nap telikéi, s hogy 5 ilyen ciklus kereken 8 földi évnek felel meg. Ezt geometrikus jelként úgy ábrázolhatjuk, mintegy 8 éves időciklust jelző körbe írt 5 ágú csillagot. De miért épp a Vénusz lett volna a betlehemi csillag? Nos, például azért, mert az említett Vénusz-ciklus fele, 292 nap (amíg az estcsillagból hajnalcsillag lesz) annyi idő, amíg egy kismama kihordja magzatát; továbbá, mert a hajnalcsillag a Nap előtt kelvén, annak világrajövetelét hirdeti; továbbá azért, mert Jézus anyja, Mária, ahogy Fia a Napét, megörökölte a pogányságtól a Vénusz szimbolikáját. Szűzanyasága is értelmezhető úgy, mint az említett bolygó két állapota.”

Az idézetből is kitűnik, hogy eredetileg talán a Hatágú csillag volt a Betlehemi csillag (Messiás csillag), csak a Zsidó hagyománytól való elszakadás szándéka miatt változtatott Ötágú csillagra. (Érdekes az Ötágú csillag ilyen fajta értelmezése /Lúdláb, Boszorkányszög/, mely nem éppen a Vénuszhoz kapcsolható minőség.) Meglepő a ciklusok összehozása az említett hivatkozásban, így valamennyire elfogadhatónak tartanám az Ötágú csillagot, bár őszintén megvallva kicsit erőltetettnek tűnik számomra (elméletileg viszont követhető a levezetése).

Most már csak egy tételünk maradt, amit át kell beszélnünk, s ez újból a JHVH kérdésköre, mégpedig, hogy a HOLD minőségével rokonítható ez az Istenkép, s nagy a különbség Ő, és az ATYA között (NAP). Hivatkozási pontként egy 2012. évi doktori disszertációt hozok fel, mely a következő:

Evangélikus Hittudományi Egyetem Ószövetségi Doktori Program

„És tenger sincs többé.” – Jel 21,1

(a kígyó, a tenger és a sárkány, mint mitologikus-szagrális szimbólumok vizsgálata az európai eszmetörténet gyökereiben)

Doktori disszertáció
Budapest, 2012

Szerzője:

Készítette: Rónay Péter

Témavezető: Dr. Kőszeghy Miklós egyetemi docens

Egy pár gondolat a hivatkozott műről. Mint látható, ez a doktori disszertáció Evangélikus Hittudományi Egyetemre lett beadva. A kígyó, a tenger és a sárkány minőségeinek beazonosításával, szimbólumainak vizsgálatával foglalkozik, mely alapján arra az eredményre jut, hogy ez a három princípium fedésbe hozható, egymást kiegészítő alternatívái. Ez a disszertáció 304 oldalas, az interneten elérhető, így bárki ellenőrizheti, s amúgy sincs lehetőségem az egész terjedelmét ismertetni. Ezek alapján csak a számunkra fontos kiemelt jelentőséggel bíró részeket idézem a JHVH kérdéskörét illetően. Lássuk rögtön az elsőt:

„Ami elsősorban megváltoztatja a szöveg bevett értelmét az az, hogy Pitard szerint a ym nem a személytelen tengert, hanem Jam tengeristent jelenti. Eddig a Tunnannal együtt Jam sárkányszerűségét hangsúlyozták ki, most viszont Jam és Tunnan azonosságát jelentik a sorok, és az előtte lévő sorok az istenségre vonatkoznának, t.i. az ő nyelve nyalná meg a mennyeket. Pitard azért nem zárja ki ezt az első olvasatra bizarr lehetőséget, mivel egy másik szövegben (KTU 1.23.61-62) „Sahar és Salim isteneket hasonló szavakkal írják le: »Egy ajak a földhöz, egy ajak az éghez«, noha jóindulatú istenek.” (504)

Szintén sárkányszerűnek ábrázolja Jahvét a Zsolt 18,9:

„Lehelete füstölgő felhő volt, szájából pusztító tűz lövellt”

Ez a két példa azt mutatja, hogy a jó istenség(ek) is feltűnhet(nek) sárkányszerűvonásokkal.”

Itt már problémánk adódik, ugyanis ez a hivatkozás JHVH Istent sárkányszerű vonásokkal ruházta fel, mely az előző hozzászólásomat értékelve a tengerrel (tehát a HOLD – dal) rokonítható.

Nézzük a következő idézetet:

„Az a politikai szimbólum, amivé többek között a sárkány vált, azonban érthetővé vált – egy mitikus ősellenség alakja kiváló szimbóluma lett a zsidósággal (tehát Jahve akaratával) ellentétes/ellenséges erőknek.”

Itt viszont már azt olvashatjuk, hogy a sárkány a JHVH – val szemben álló ellenséges erők szimbóluma, mely látszólag felborítja az előbb tett megállapításunkat. Ebből az következik, hogy talán a Judaizmus felismerve az ellentmondást, igyekszik a javára billenteni a mérleg egyensúlyát.

Hogy ez mennyire tartható elmélet, lássuk a következő hivatkozást:

„• Ju.1: Azt, hogy Jahve harca a tengerrel, illetve a kígyóval mítosz(töredék)ek fogság előtti(ek) mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a tenger hímnemű alakban, Jamként szerepel, és nem pedig nőneműként, Tiamatként.

...

- Ju.5e: A bronzkígyó, azaz Nechustán eredetileg kánaánita termékenységszimbólum volt, és vélhetően Júdeában Jahve jelképe, vagy jelkép-állata, az hogy Izraelben a bika volt az.
- Ju.5f: A bronzkígyót legitimációs okokból kötötték Mózes alakjához.
- Ju.6a: A szeráf valóban egyiptomi hagyományból került a judaizmusba.
- Ju.6b: A szeráfok egy angyali kart alkotnak, de a 'sárkány' munkadefiníciója és átértékelt munkadefiníciója alapján is sárkányként kell meghatározniuk.
- Ju.6c: a szeráfok a Hiszkija idején végbemenő vallási átalakulás, a Jahve alakjának szolárissá válásával lesznek az izraelita vallás szerves részévé.
- Ju.6d: legitimációs okokból keveredik a szeráfok (egyiptomi hagyomány) alakja a bronzkígyóéval (kánaánita hagyomány), és ezért kötik Mózeshez.”

Itt látható, hogy Jahve szembeszáll a tengerrel és a kígyóval, mely az előzőekben felsorolt idézetek közül Baal Isten tettével hozható rokonságba, Baal attribútumait átveszi. Ezenkívül két adat is meg van jelölve ezek pedig Nechustan és a szeráf. Ebből mi most a szeráfokkal foglalkozzunk csak.

Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Szeráf>

Szeráf

A szeráfok a [zsidó](#) és [keresztény](#) vallásban az [angyalok](#) első[1] karának hatszárnyú angyalai. A szeráfok az [Isten](#) iránti [szeretetet](#) képviselik, annak [trónja](#) körül állnak, s [dicsőségét](#) zengik.

Hat szárnyuk van, kettő-kettő a fejükön, a lábukon és a derekukon. Az ó-keresztény festészetben egész alakok, s mind a hat szárnyuk a fejükön és vállukon van. [2]

„Mindegyiknek hat-hat szárnya volt. Kettővel befödtek arcukat, kettővel befödtek lábukat, s kettővel lebegtek.”[3] Hatszárnyú szeráf képi ábrázolása a budapesti Szent Ferenc Sebei templom (I. ker.Fő utca, 41. sz.) főoltárán látható.

A szeráf szó a megemésztő, elégető, elnyelő tüzet jelentő *száraf* igéből származik, tehát tüzes, izzó, elégető, megemésztő lényt jelent.

A legtöbb teológus szerint Isten jelenlétének, szentségének közvetlen őrei. Ha Isten útra kel, jelenléte lejön a Földre, akkor sem hagyják el, hanem e négy lény hordozza, veszi körül, mint afféle „testőrök”.

Ebből a hivatkozásból látható, hogy a Keresztény Kultúrkörben a szeráfok az angyalok első karának a képviselői (második kara a kerubok), s itt már nem sárkányként, hanem angyalként vannak jelen. Amennyiben a doktori disszertáció által közölt adatok helyesek és pontosak, és a JHVH Istenkép valójában a HOLD minőségével azonosítható, s sárkányként vagy kígyóként értelmezhető, akkor logikusnak tűnhet, hogy az Őt közvetlenül körülvevő „entitások” is sárkányok (szeráf). Ez a gondolatmenet viszont túl messzire vezet (JHVH = Sárkány), melynek a rendbetétele és a teljes igazság kimondása nem az én feladatom, bár a közölt adatok alapján ez remélem egyértelműen követhető.

Az előző hivatkozásnál felmerült másik attribútuma a JHVH – nak, s ez a Nechustán. Mivel elég messzire jutottunk e doktori disszertáció adatainak az értékelésével, nézzünk erre a minőségre még egy hivatkozást, az idézett műből:

„Joines sem tud dűlőre jutni, ezért azt állítja, a két király valamelyikének uralkodása idején történt meg a Nechustán elfogadása az izraelita vallásban. Szerinte az, az igehely, amely szerint „azokig az időig” tisztelték a Nechustánt Jeruzsálemben (2Kir 18,4), Júdea történelmi helyzetére utal, ugyanis, mint a 70. lábjegyzetben írja, a déli királyságban Jahve szimbóluma volt a Nechustán, míg északon, Izraelben a bika szolgált erre a célra.”

Ez a hivatkozás is megerősíti, hogy a Nechustán Jahve szimbóluma volt, s hogy ne legyen kérdéses, lássunk ábrázolásokat erről a minőségről.

Michelangelo alkotása a Sixtus kápolna mennyezetfreskójának egyik sarkában, mely Mózeszt ábrázolja a rézkígyóval, melynek a neve Nechustan, s az Ószövetségi történet része.

Lássunk további képeket:

Benjamin West: *A Rézkígyó*

A Rézkígyó

A Bibliai történetet ismerve ez a „rézkígyó” meg tudta gyógyítani azt az embert, aki hitt a szimbólumban, és tisztelte, elfogadta az Istent (JHVH), azonban elpusztította, romlást hozott azokra, akik nem hittek benne, nem tisztelték az Istent.

(Amennyiben ezek az adatok helyesek, és helytállóak, akkor innen már nem kell sok ahhoz, ha magyar nyelvterületen azt mondom, hogy „házisárkány”, ez általában a Nőt, tehát a Yin minőséget jelöli, s így még mindig nem távolodtunk el a YIN – HOLD – JHVH kérdéskörétől!)

Ha már szóba került a Sárkány és a Kígyó, s mindkettő a Hold Princípiumához tartozik (akárcsak a Tenger, VÍZ Elem), akkor érdemes figyelni arra, hogy a Sárkány általában (a népmeséinkben is) szűz lányokat rabol (megint a Szűz minőség), s maga a Sárkány kincset őriz általában legtöbb esetben gyöngyöt. A gyöngy legtöbb hagyományban a Szűziesség, az Élet csirájának a jelképe (a lányok /és nem az asszonyok/ gyöngypártája, a Manicheista Gyöngyhimnuszok), s így ez az adat rögtön kapcsolódik a Parallel Bibliánál említett Hold minőséghez (az Élet szikrája)!!

És végül összegzésként, ahogy ennek a Hierarchiának a tárgyalása során kiderült, több mint 2000 éve a Női Hold minőségből Férfi Princípiumot csináltak, s ezáltal (Kiaradóan Teremtő) Istenként tisztelik! Körülbelül 1500 éve ez a helyi jellegű probléma (Kis-Ázsia) a Biblia Ószövetségi része révén a világ minden zugába eljutott, s „erőszakosan” terjed! Mint írtam már, attól hogy a Holdat Férfi Princípiumként kezelik, a minősége nem fog változni, továbbra is NŐI JELLEGGEL RENDELKEZIK. Az emberek viszonylatában már viszont ennek következményeként összemósódhat a kettő minőség (Férfias Nők, Nőies Férfiak). Ennek jellemzője például a homoszexualitás, a lesbikusság, a nők „szinglivé” (egyedülállóvá) válása, stb.

(Lényegében, ha a rendszert vizsgálom, akkor a három szint közül a felső két szint a Teremtői Minőségek helyszíne, s alul a Teremtett Minőség jelenik meg, így mivel ez a szint nem önállóan teremtő, ezért a felső két szint szerves, és harmonikus kapcsolatától függ. Ebből kifolyólag, ha a felső két szint minőségében változás, illetve torzulás áll be, akkor ez az alsó szinten fog tapasztalhatóvá, érzékelhetővé válni. A 4. Hierarchiát tekintve, ez a Testnek megfelelő szint, amit akkor a nemiséggel hoztunk közvetlen kapcsolatba. Így, ha egy Női Istenképből /JHVH – HOLD/ Férfi – Yang Princípiumot csinálunk /NAP/, akkor ez a Test szintjén, magyarul az ember nemiségében fog kézzelfoghatóan megnyilatkozni!)

Talán a történelemben soha nem tartott itt az emberiség, de azt ne feledjük, hogy mindezt körülbelül a rendszer 1500 éves torzulásának köszönhetjük. (A helyzetet így tárgyalva, érdemes lenne a felszínre hozni azokat a mitológiai elemeket, amelyekben a homoszexualitás, illetve a Női jelleg egyoldalú Teremtői Minősége /szinglissége, például Héra/ megjelenik, lásd. Görög Mitológia. Ezek a rendszerek, mitológiák véleményem szerint egyértelműen a Hierarchia torzulásáról árulkodnak.)

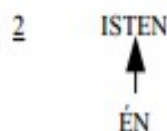
Nézzük a kapcsolatokat! Láthatjuk az eltorzult Istenképet, ennek ideológiai hátterét, s ennek kihatását a viselkedésmintára, s mindez a mai kereszténységet érintő, a Zsidó nézőpont érvényesülését.

Most haladjunk ezen az úton tovább! A mai Izrael /Zsidó állam, JUDA!/ Amerika szövetségese, a két állam ezer – meg ezer szállal kapcsolódik egymással /pl.: IMF, ROCKEFELLER, ROTHSCHILD/. Uralkodó vallása a keresztény (JUDEO – KERESZTÉNY!), s ennek számos változata (pl.: Amerika területén található a Mormon Egyház, s annak központja)!

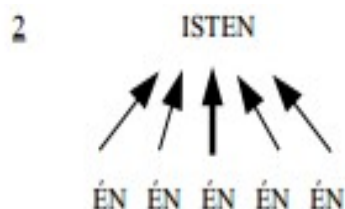
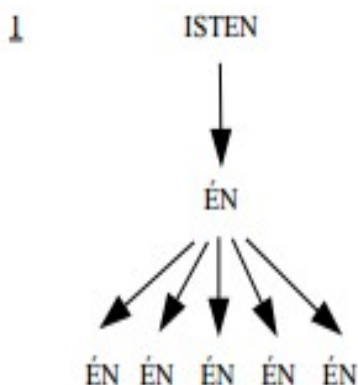
Tehát az ideológiai háttér megvan, az Istenkép mely torzult, s Amerika - ahogy szokták mondani - „vérben született”. Nem szeretném minősíteni a dolgokat, de a következményeket, társadalmi, ideológiai helyzeteket ezek alapján nem nehéz felvázolni, „megérteni”, magyarázni! (NINCS VÉLETLEN!)

Ennél a résznél, mivel megemlítettük a „kiválasztottságot” nézzük meg mit jelent(het), hogyan értelmezhető. Itt is két választásom adódik, mégpedig vagy az Isten választ Engem, vagy Én választom az Istent! Ebből már látható, hogy csak az irányultság változik, azon múlik! Ha a lényegét tekintem (kapcsolat Istennel), akkor mindkettő ugyanaz, viszont a következményei már teljesen eltérőek, ellentétesek lehetnek! Mellérendelő gondolkodással és kellő alázattal ez a kettő irányultság nem válik el teljesen egymástól, kezelhető marad a történet! Itt (az első esetben) nagyon sok múlik az ember (nép) beállítottságán, önfegyelmén! Ugyanis, ha az **Isten választ engem**, ez mindig egy bizonyos **szolgálatot jelent**, Isten cselekvő eszköze leszek, a teremtés rám ruházott feladatának a végrehajtója! Ez a „plusz” feladat, amit a teremtés (Isten) rám bízott, **felelősséggel**, kiemelt körültekintéssel, **alázattal jár, nem vagyok különb** a többi embernél (népnél), csak Más! És ez a lényeg!! Aki ezt nem érti meg, az a többi ember (nép) fölé fogja magát helyezni, mert „mégiscsak neki van valami plusz feladata”, és ezért saját magát „fontosabbnak, értékesebbnek” érzi! Ezzel éppen az alázatot és a felelősséget utasítja el, tagadja meg!!

Most nézzük szemléletesen a két nézőpontot!

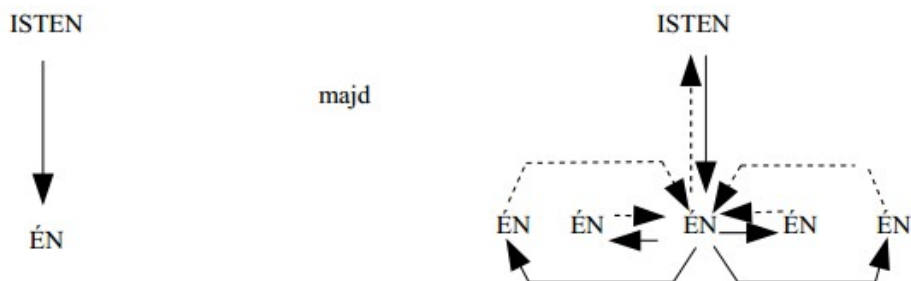

Majd következő lépésben:

Míg a második lehetőség (ÉN választom az ISTENT) megengedi azt, hogy más is ISTENT válassza (MELLÉRENDELŐ!), addig az első lehetőség így, ebben a verzióban ahogy fel lett tüntetve, tipikusan ALÁRENDELŐ SZEMLÉLETMÓD!!

Így, ha az első lehetőség nem párosul kellő alázattal, felelősséggel (stb.), akkor elkerülhetetlen, hogy alárendelő szerepkört vegyen fel. Ugyanez mellérendelőben így nézne ki:

Az előző változathoz képest van különbség a kettő nézőpont között. Látható, hogy mind a kettőnél a kiválasztott középső személy a központ, de ennél az utóbbi változatnál nem emelkedik a többi fölé, csak köré rendeződik a rendszer.

Úgy érzem, ez a Hierarchia, s főleg ez a témakör elég részletesen lett tárgyalva, és kifejtve ahhoz, hogy bárki megértse és el tudjon igazodni e jelentős adatok között. Egy látszólagos dzsungellel állunk szemben, melyben ha rendet teszünk, akkor megérthető, érdemben tárgyalható, és nem bonyolult, de szervesen egymásra épülő adatokat találunk. Ezek után lássuk a következő Hierarchiát!

Utoljára nézzük meg a Gyügyei festett kazettás mennyezet egy részletét, melyen meg van örökítve az Öt Elem Rendszere. Először nézzük a részletet, majd kinagyított ábrában az öt említett kazettát.

Most lássuk az alsó sor kinagyított ábráit, melyen látható a bal oldali sarokban az átlóra íródó képjel, mely a Fa eleme!

Ezek után lássuk a következő Hierarchiát!

FORRÁSADATOK

- <http://stud-theol.blogspot.hu/2010/01/jelkep-kalendarium-betlehemi-csillag.html>
- http://domonyi.aries.hu/Jezus_tanai-Sumer_intelmek.html#.VC-oG1f91GI
- <http://helikon7.files.wordpress.com/2008/05/fenntarthatofejlodes.pdf>
- <http://magyartheologia.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=413248>
- <http://www.goddiscussion.com/64034/hebrew-jehovah-elohim-as-androgynous-deity-jehovah-and-his-asherah-part-1/>
- http://www.bibliotecapleyades.net/biblianazar/esp_biblianazar_jehovah.htm#menu
- <http://www.pbs.org/wgbh/nova/ancient/archeology-hebrew-bible.html>
- <http://www.biblelandpictures.com/gallery/gallery.asp?action=viewimage&imageid=7976&text=&categoryid=62&box=&shownew=>
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Vénusz>
- <http://lexikon.katolikus.hu/N/négyelem.html>
- <http://aradia.uw.hu/konyvtar/elemek.htm>
- <http://angyalforras.hu/Tudasforras/Az-elemek-titka>
- <http://www.hypoxikozmetika.hu/horoszkop/elemek.php>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Ba%60alat_Gebal
- <http://www.kislexikon.hu/baalat.html>
- http://hu.wikipedia.org/wiki/A_Sixtus-kápolna_mennyezetfreskója
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Szélanya>
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Istár>
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Asera>
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Aszerdusz>
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Baal>
- <http://startouring.hu/hu/blog/born-to-be-star>
- <http://mek.oszk.hu/01800/01885/html/index4.html>
- http://darkangyal.blog.hu/2009/05/07/jelkepek_es_jelentesuk
- <http://domonyi.aries.hu/Nap-fiai-Hold-lanyai.html#.VC-tmFf91GI>
- <http://csillagaszat.uw.hu/venuszt.html>
- <http://tudasbazis.sulinet.hu/hu/termesztudomanyok/foldrajz/csillagaszat/az-eggomb-a-szferikus-csillagaszat-alapelemei/a-hold-es-a-nap-mozgasa>
- http://www.zskf.hu/uploaded_bookshelf/Vallástudományi_Szemle_2012_4.pdf
- <http://ninahakuddu.atw.hu/szinkombinacio.htm>
- <http://fengsuhi.hupont.hu/10/a-szinek-szimbolikus-jelentese>
- <http://www.tutorial.hu/a-szinek-jelentese/>
- <http://epa.oszk.hu/00000/00030/00265/datum07198/cim207203.htm>
- <http://csillamvilag.com/szinek-pszichologiaja/szinek-jelentese/#axzz38saBGgPt>
- <http://www.susannahner.com/hu/hirek-cikkek/misztikus-jelkepek/>
- <http://www.javas.hu/asztrologia/gyongyhimnusz.htm>
- <http://govindananda.mdo.hu/napkelet/viz.php>
- <http://www.gyaszportal.hu/cikkek/halotti-ritusok-az-osi-magyar-hagyományban>
- <http://mek.oszk.hu/00100/00192/html/>
- Rónay Péter : „És tenger sincs többé.” – Jel 21,1